

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

புதன்கிழமை, 1978 செப்டம்பர் 13.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10-30 மணி அளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (திரு. ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Tamil Pandits

* 81 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that many Grade I Tamil Pandits promoted after 1st April 1970 serving in 'B' wing, Government High Schools in Madurai and Ramanathapuram districts, have been reverted to the posts occupied by them prior to that date; and

(b) if so, the reasons therefor?

தமிழ் ஆசிரியர்கள்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் அரசு 'பி' பிரிவு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1—4—1970-க்குப் பிறகு பதவி உயர்வு பெற்ற முதல் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் பலர், அந்த நாட்களுக்கு முன்னர் இருந்து வந்த பதவிகளுக்கு, பதவி இறக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர் என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

[1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மட்டும் தான் அவ்வாறு நேர்ந்துள்ளது.

(இ) அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள பதவிகளில் 1—4—70-ல் உள்ள பதவிகள் நிரந்தர பதவிகளாகக் கருதப்படும் என்றும் 1—4—70-க்குப் பின் ஏற்படும் அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஏற்படும் பதவிகளுக்கு 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்களைக் கொண்டே அப்பதவி இடங்களை நிரப்பாமல் மற்ற பணியாளர்களுக்குண்டான விதிமுறைப்படி அரசு தேர்வாணைக் குழுவின் மூலமே தேர்ந்தெடுத்து பதவி இடங்களை பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென அரசாணை நிலை எண். 761, கல்வி, 16—5—70-ல் அரசு ஆணையிட்டது. ஆனால் மேற்கண்ட அரசின் ஆணையை இராமநாதபுரம் மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் பின்பற்றாமல் அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1—4—70-க்குப் பின் ஏற்படுத்தப்பட்ட பதவிகளுக்கு (அதாவது 1970-73 வரை) 'பி' பிரிவு ஆசிரியர்களைக் கொண்டே அக் காலியிடங்களுக்குத் தக்க ஆசிரியர்களை நியமித்து விட்டார். இராமநாதபுரம் மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலரின் முறைகேடான நியமனம் பின்னால்தான் அரசால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் தன் முறைகேடான நியமனங்களை திருத்தியமைக்க வேண்டுமென அரசு முதன்மைக் கல்வி அலுவலரைக் கேட்டுக் கொண்டது.

அதற்கேற்ப இராமநாதபுரம் மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலர், அவ்வாறு தவறுதலாக பதவி உயர்வுக்கு ஆளான 15 தமிழ் ஆசிரியர்களையும் பதவி குறைப்பு செய்து அவ்வாசிரியர்கள் அதற்கு முன்பு எந்தப் பதவியிலிருந்தார்களோ அந் நிலையிலேயே மீண்டும் பணியாற்ற ஆணையிட்டார். பதவி இறக்கத்திற்குள்ளான தமிழ் ஆசிரியர்கள் தங்களை மீண்டும் முதனிலைத் தமிழாசிரியர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென அரசுக்கு விடுத்த வேண்டுகோளுக்கிசைந்து, அப்பதின்மூன்று தமிழ் ஆசிரியர்களையும் 'பி' பிரிவு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் காலியிடங்கள் ஏற்படும் வரை அந் தமிழாசிரியர்கள் 'ஏ' பிரிவு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றலாமென விதியைத் தளர்த்தி அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் இரண்டு மூன்று ஊதிய உயர்வு பெற்றவர்கள். இன்னும் ஒரு சிலர் அதை விரைவில் பெறவிருந்தார்கள். அத்தகைய நிலை இருக்குமானால், 1—4—1970-க்கு முன் நியமிக்கப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியர்களை எப்படியேனும் புதிதாக வரக்கூடிய பணி வாய்ப்புகளில், காலியிடங்களில் ஈர்த்துக்கொள்வது பற்றி மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் ஆராய்வார்களா?

1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் 1—4—1970-க்குப் பிறகு வருகிற பதவிகள் எல்லாம் தேர்வாணைக் குழுவின் மூலம் நிரப்பப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். 1—4—1970-க்குப் பிறகு பட்டதாரி ஆசிரியர்களைத்தான் தேர்வாணைக் குழு மூலம் நியமிக்க வேண்டும். தமிழ் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை, இப்பொழுதும் அவர்களை முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி தான் நியமிக்கிறார். ஆகவே அந்த வினா எழுவில்லை என்பதை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? எப்போதுமே முதல் நிலை மற்றும் இரண்டாம் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்ற அதிகாரம் முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிக்குத் தான் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி அவர்கள் தான் நியமிக்கிறார்கள், தேர்வாணைக் குழு அல்ல. ஆகவே அமைச்சருடைய விடை பொருத்தமானதல்ல என்பதை அமைச்சர் அறிவாரா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : புதிய பணியிடங்கள் 'ஏ' வில் பள்ளிகளில் வருகின்றன என்றால், அதற்கு 'பி' விங் ஆசிரியர்களை நியமிக்கக் கூடாது என்பது உத்தரவு. அதற்கு மாறாக அந்த இராமநாதபுர மாவட்ட சி. ஏ. ஓ. செயல்பட்டார் என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, பிறகு அவர் அதைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று மறுபடியும் ஆணையிடப்பட்டது. ஆனால் அந்த ஆசிரியர்கள் இங்கே வந்து கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, அதைத் தளர்த்தியிருக்கிறோம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : 1—4—1970க்குப் பிறகு நியமிக்கப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியர்கள், மாண்புமிகு எதிர்த் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, தேர்வாணைக் குழு நடத்துகின்ற தேர்வில் தேர்ச்சி பெற வேண்டுமென்று விதித்திருப்பது நடைமுறையில் பொருத்தமற்றது. அவர்கள் பதவி புரமோஷன் கேடர் அல்ல. அப்படி இருக்கும்போது அவர்கள் ஏன் தேர்வாணைக் குழுத் தேர்வுக்குச் செல்ல வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தேர்வாணைக் குழு நடத்துகின்ற தேர்வுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. புதிய 'ஏ' விங் இடங்களுக்கு 'பி' விங் ஆசிரியர்களை நாம் நியமிக்கக் கூடாது என்பது தான் அரசின் உத்தரவு. அந்த உத்தரவை மீறி, இராமநாதபுர மாவட்டத் தலைமைக் கல்வி அலுவலர் மட்டும் நியமித்து விட்டார். அதனால் அதைத் திருத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கு ஏற்ப, அவர் நடவடிக்கை எடுத்தபோது, 13 ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் அந்தக் கோரிக்கையை வைத்த பிறகு, அந்த விதியைத் தளர்த்தியிருக்கிறோம்.

[1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. க. அறிவழகன் : அந்தத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் வேலையிழந்த நிலையில் அரசு மறுபடியும் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்காக நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் 'பி' விங் பள்ளிக்கூடத்திலே இருக்கிற 'ஏ' விங் பணிகள் என்று சொல்வது ஒரு பொருத்தமற்ற நடைமுறையாகும். இது எந்த வாதத்திற்கும் ஒத்துவராதது ஆகும். ஆகவே, அப்படி 'பி' விங் பள்ளிகளில் இருக்கின்ற அத்தனை பணிகளையும் 'ஏ' விங் பணிகள் என்று மாற்றுவதில் அரசுக்கு சிரமம் ஒன்றுமில்லை. இப்போது ஹையர் செக்கண்டரி பள்ளிக் கூடங்களில் 'ஏ' விங், 'பி' விங் ஆசிரியர்கள் என்று பிரிவுகள் இல்லை. எல்லோரும் கூட்டாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே 'பி' விங் பள்ளிகளிலே இருக்கிற பணி இடங்களை 'பி' விங் பணி இடங்கள் என்று ஆக்க வேண்டும்; அதே போல 'ஏ' விங் பள்ளிகளில் 'ஏ' விங் பணியிடங்களே இருக்கட்டும் என்ற முறையில் மாற்றம் செய்வதற்கு அரசு பரிசீலனை செய்யுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 'ஏ' விங், 'பி' விங் என்ற இரண்டு பிரிவுகளையும் ஒழிக்கின்ற முடிவு இந்த அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்டதற்குப் பிறகு இந்தப் பிரச்சினை எழவில்லை.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : 'பி' பிரிவு பள்ளிகளிலே தோன்றக்கூடிய தமிழ் ஆசிரியர் காலியிடங்களுக்கு இந்த பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களை நியமிக்கலாம். மேலும் முதலிலே இவர்களுக்கெல்லாம் பணி கொடுத்த பிறகு, 'ஏ' பிரிவு ஆசிரியர்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் அல்லவா? இதுபற்றி மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போதே அவர்கள் அங்கு தோடர்ந்து இருக்குமாறு நாம் விதியைத் தளர்த்தியிருக்கிறோம். 'ஏ' விங், 'பி' விங் என்ற இரண்டு பிரிவையும் அகற்றி, ஒரே விங்காக ஒரே முறையில் நாம் இவர்களையெல்லாம் பணியில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முடிவினை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, வேறு பிரச்சினைகள் எழத் தேவையில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : 'பி' விங் என்ற ஒரு பிரிவை அரசு ஏற்படுத்தி உத்தரவு வெளியிட்டது இந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை தான். 'ஏ' விங், 'பி' விங் ஆகிய இரண்டு பிரிவுகளையும் அரசு கழகப் பள்ளிகளில் ஏற்றுக்கொண்டதிலிருந்து அரசுப் பணிகள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டுமென்று இருக்கிறது. தமிழ் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை, முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி அவர்களை நியமித்ததில் தவறு ஒன்றுமில்லை.

1978 செப்டம்பர் 13]

மாநிலப் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்திலிருந்து ஒரு தவறான உத்தரவு போய் அவர்கள் தற்காலிகமாக நியமித்தார்கள். பிறகு அவர்கள் பதவி இறக்கம் செய்யப்பட்டு இன்றைக்கு அரசு ஆணையின்படி மீண்டும் அதே வேலையில், அதே நிலையில், பணியில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பதவி இறக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து அந்த முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் வேலை பார்த்ததாகக் கணக்கிட்டு, உரிய ஊதிய உயர்வு கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இயக்குநர் அலுவலகத்திலிருந்து சென்ற உத்தரவு எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள தலைமைக் கல்வி அலுவலர்களால் பின்பற்றப்பட்டது. ஆனால், இராமநாதபுர மாவட்ட தலைமைக் கல்வி அதிகாரி மட்டும் அதை மீறியுள்ளார். இப்பொழுது மாண்புமிகு எதிர்ப்புக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, இயக்குநர் அலுவலகத்திலிருந்து போன உத்தரவே சரியில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இது பரிசீலிக்க வேண்டிய ஒன்று என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனட்சிசுந்தரம் : அரசாங்கத்திலிருந்து பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவு இராமநாதபுர மாவட்ட தலைமைக் கல்வி அதிகாரி அவர்களால் மட்டும் மீறப்பட்டிருக்கிறது என்றும், சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எல்லா மாவட்டங்களிலும் அந்த உத்தரவு சரியாகப் பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இராமநாதபுர மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி மட்டும் இதில் முறைகேடாக நடந்திருக்கிறார். இதன் விளைவாக பல ஆசிரியர்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளாகி, அதற்குப் பின் அரசு மிகப் பெரிய அளவில் நடவடிக்கையெல்லாம் எடுத்து, இவ்வளவு பெரிய பிரச்சினையைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது முதன்மைக் கல்வி அதிகாரியின் நடவடிக்கை. அரசாங்கம் பிறகு செம்மைப்படுத்தியிருக்கிறது. இதற்காக அரசை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன், நன்றி செலுத்துகின்றேன். முறைகேடான உத்தரவு பிறப்பித்த தலைமைக் கல்வி அதிகாரி மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்படிப்பட்ட குற்றங்களுக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ, அதை கல்வித் துறை எடுக்கும்.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் தந்த பதிலிலிருந்து இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணம் 'ஏ' பிரிவு, 'பி' பிரிவு இணைப்பு முடியாததுதான். இந்த இணைப்பு முடிந்துவிட்டது என்று பரவ

[1978 செப்டம்பர் 13]

லாக வெளியே பேசப்படுகிறது. அறிவிப்புதான் இன்னும் வரவில்லை என்று பேசப்படுகிறது. எனவே, அதை இந்த மாதம் 30 ஆம் தேதிக்குள்ளாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அறிவிக்கிற ஒரு நிலைமைக்குத் தான் நாங்கள் தயாராகக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்குக் கூட முடிந்தால், அதை உங்களிடத்தில் சொல்லிக்கொள்வதில் தான் பெருமகிழ்ச்சியடையக் கூடியவன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Hostel facilities in Madurai Law College

* 82 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that due to lack of accommodation, hostel facilities could not be extended to many students of the Madurai Law College, who applied for it; and

(b) if so, whether there is any proposal with the Government in this regard?

மதுரை சட்டக் கல்லூரியில் விடுதி வசதிகள்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) போதிய இடவசதி இல்லாத காரணத்தினால், விடுதி வசதிகள் வேண்டும் என விண்ணப்பித்துக் கொண்ட மதுரை சட்டக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த பல மாணவர்களுக்கு அந்த வசதிகள் அளிக்க இயலவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், இது குறித்து செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம்.

(இ) நிதிப் பற்றாக்குறையினால் மதுரை சட்டக் கல்லூரியில் மாணவர்கள் தங்கும் விடுதி கட்டும் பிரேரணை ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : மதுரை சட்டக் கல்லூரியில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு அங்கே தங்கிப் படிக்கக்கூடிய வசதி இல்லாத காரணத்தால், அரசினால் வழங்கப்படும் உதவித் தொகையைக் கூட பெறமுடியாத நிலை இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். மாணவர்கள் தாங்கள் விரும்புகிற

1978 செப்டம்பர் 13]

இடங்களில் தங்கிப் படித்தால், அவர்களுக்குரிய உதவித் தொகை அளிக்கப் படுமா? பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கும், ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் இந்த வகையில் அரசு உதவித் தொகை வழங்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மதுரை சட்டக் கல்லூரியில் 900 மாணவர்கள் பயின்று வருகிறார்கள். இதில் 100 மாணவர்கள் கல்லூரியினால் வாடகைக்கு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள தனியார் விடுதி ஒன்றிலும், தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தின் விடுதியிலும் தங்கியுள்ளனர். மதுரை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு என்று தனியாக விடுதி கட்டிடம் கட்ட 1978-79 பட்ஜெட்டில் ரூ. 33.56 லட்சம் நிதி ஒதுக்கிச் செய்ய வேண்டுமென்று சட்டக் கல்லூரி இயக்குநர் அவர்கள் பரிந்துரைத்துள்ளார். ஆனாலும், நிதிப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக இந்தத் திட்டத்தைத் தள்ளிப் போடலாம் என்ற முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேற்படி விடுதிகளில் தங்கியுள்ள மாணவர்கள் குறிப்பிட்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டு வந்தால், அரசின் நிதி உதவிகள் சலுகைகள் அளிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் தங்களின் பெரும் பகுதியான நேரத்தை விடுதிகளில்தான் கழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. காரணம், அவர்களது படிப்பே பகுதி நேரப் படிப்பாகும். ஆகவே, அவர்கள் கவனம் வேறு திசையில் திரும்பாத அளவுக்கு விடுதியிலே நிலைநிறுத்துமாறு செய்ய வேண்டும். எனவே, புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு நான் ஆகும் என்றாலும், வாடகைக்காவது ஒரு கட்டிடத்தை எடுத்து மாணவர்களுக்கு விடுதி வசதியைச் செய்து கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அரசு அதைப் பரிசீலிக்கும்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, it is understood that the U.G.C. gives 85 per cent loan for construction of Students' Hostels. May I know whether this scheme is applicable to Government Hostels also in respect of Madurai Law College?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது குறித்து விவரம் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், பதில் அளிக்கலாம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மதுரையிலே உள்ள சட்டக் கல்லூரிக்கென்று சொந்தமாக இடமில்லாமல் அது இயங்கி வருகிறது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலேயிருந்து தற்காலிகமாக இடத்தை வாங்கி மதுரைச் சட்டக் கல்லூரி செயல்பட்டு வருகிறது. மதுரைப் பல்கலைக் கழக நூலகத்தை விரிவு

[1978 செப்டம்பர் 13]

படுத்த அந்த இடத்திலேயிருந்து சட்டக் கல்லூரியை விடுவிக்க வேண்டும் என்று தொடர்ந்து கடிதப் போக்குவரத்து நடந்து வருகிறது. எனவே, சட்டக் கல்லூரிக்கென்று நிரந்தரமான ஒரு இடத்தை அமைத்து, அதை யொட்டியே விடுதியையும் அமைத்தால், நலமாக இருக்கும். அதற்காக இந்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை என்றாலும், ஒரு துணை மதிப்பீட்டின் மூலமாவது நிதியைக் கோரி இதை அமுல்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : கல்வித் துறை அந்த முயற்சியை மேற்கொள்ளும்.

Private Secondary Schools

* 83 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it has been brought to the notice of the Government, that some private Secondary Schools have not appointed Physical Instructors, Drawing Masters and Tamil teachers though there is provision to appoint such teachers for the students studying in 6th, 7th and 8th Standards in High Schools;

(b) whether the Government have received any representation that those who possess special certificates in the above subjects, should be given age exemption above 30 years; and

(c) if so, the action taken thereon?

தனியார் இடைநிலைப் பள்ளிகள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 6, 7, 8 வகுப்புகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உடற்பயிற்சி, ஓவிய, தமிழ் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவதற்கு வழிவகை இருந்தும், சில தனியார் இடைநிலைப் பள்ளிகளில் அந்த நியமனம் நடைபெறவில்லை என்பது அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதா?

(இ) மேற்கூறிய பாடங்களில் சிறப்புச் சான்றிதழ் பெற்றோருக்கு 30 வயதுக்கு மேல் விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று முறையிடு ஏதும் அரசுக்கு வந்ததுண்டா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இல்லை.

(உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : நடுநிலைப் பள்ளிகளில் பயில்கிற மாணவர்கள் உடற் பயிற்சி பெற வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாதது. உடற் பயிற்சி செய்கிற பழக்கம் சிறு பருவத்திலேயே ஏற்பட்டால்தான், அதன் தொடர் பான விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிற எண்ணம் ஏற்படும். இப்போது அகில இந்திய விளையாட்டுப் போட்டி யானாலும், அகில உலக விளையாட்டுப் போட்டியானாலும், நம் நாட்டு மாணவர்கள் பின்தங்கியே இருக்கிறார்கள். அகில இந்திய விளையாட்டில் தமிழ்நாடு பின்தங்கியிருக்கிறது. எனவே இதைக் கருத்திலே கொண்டு கல்விக்கூடங்களில், குறிப்பாக நடுநிலைப் பள்ளிகளில் உடற் பயிற்சி ஆசிரியர் களை நியமிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அத்தகைய கருத்து அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

Half-a-Million Job Scheme.

* 84 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the services of the teachers who worked under the Half-a-Million Job Scheme have not been regularised;

(b) if so, the reason therefor; and

(c) the steps taken to regularise their services?

ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு திட்டம்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ், பணிபுரிந்த ஆசிரியர்களது பணி வரன்முறை செய்யப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

(உ) அவர்களது பணிகள் வரன்முறை செய்ய எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

[1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம். “ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு” திட்டத்தின் கீழ் அரசுப் பள்ளிகளில் நியமித்த பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் முதலில் தமிழாசிரியர்கள் ஆகியோரது பணி மட்டும் இன்னும் வரன்முறைப் படுத்தப்படவில்லை.

(இ) & (உ) அப்பதவிகள் தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக்குழுவின் வரம்பில் உள்ளன. எனவே, அக்குழு தேர்தெடுக்கும் நபர்களையே அப்பதவிகளுக்கு முறையாக நியமிக்க இயலும். அரசுப் பள்ளிகளில் தற்காலிகப் பணியிலுள்ள பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மற்றும் அதற்கினையான ஆசிரியர்களுக்கென ஒரு சிறப்புத் தேர்வு நடத்த தேர்வாணைக்குழு அண்மையில் இசைவு தந்து, அதற்கான தேர்வினை நடத்த நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. இத்தகைய ஆசிரியர்களுள் 31-3-1977 அன்று குறைந்தது ஓராண்டு தற்காலிகப் பணி (தொடர்ந்து அல்லது விட்டு விட்டு) முடித்திருந்து அந்நாளில் பணியிலிருந்தவர்களும், அந்நாளில் பணியில் இல்லாமலிருந்தவர்களில் அவ்வாறு ஓராண்டு பணி முடித்து விட்டு, 1-4-74 அன்று அல்லது அதற்குப் பின்னர் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களும் அத்தேர்வில் கலந்து கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : ஐந்து இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது என்பது மத்திய அரசாங்கம் வழங்கிய திட்டம். அதன் மூலம் வேலையை அளித்தவர்களுக்கு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் வேலை இழப்பு வரக்கூடாது என்பதுதான் அதன் குறிக்கோள். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 1974-ல் வேலையில் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கூட இது வரை பணி வரன்முறை செய்யாமலிருப்பது, தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்தெடுக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால்தான். எனவே சிறப்புத் தேர்வாணைக் குழுத் தேர்விற்கு இவர்களை அனுப்பி, இவர்கள் வேலையில் சேர்ந்த நான் முதல் இவர்களது பணியை வரன்முறை செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சிறப்புத் தேர்வுக்குத் தற்போது தேர்வாணைக் குழுவிலிருந்து அனுமதி பெற்றுத் தந்திருக்கிறோம். எனவே அவர்கள் தேர்வு முடிந்து, வேலையில் சேர்ந்த பிறகு, மற்ற பிரச்சினைகளைக் கவனிக்கலாம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலை அளிக்கும் இத்திட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களது பணி இன்னும் நிரந்தரப்படுத்தப்படவில்லை என்ற

1978 செப்டம்பர் 13]

ஒரு காரணத்திற்காக கேஷ்யுவல் லீவ் (casual leave) என்று சொல்லப் படுகிற விடுப்பு வசதியைத் தவிர மற்ற மருத்துவ விடுப்பு வசதி போன்றவைகள் தரப்படுவதில்லை. ஆனால் Fundamental Rules ல் இரண்டாண்டு பணிபுரிந்தவர் நிரந்தரமல்லாத ஊழியர்களுக்கும் கூட முழு ஊதியத்துடன் மருத்துவ விடுப்பு அளிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. “A Non-permanent Government servant is eligible for medical leave provided he has completed 2 years of service” என்று இருக்கிறது.

ஆனால் அதிகாரிகளோ இந்த மருத்துவ விடுப்பு வசதியை அளிக்க மறுக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுடைய பணியை நிரந்தரப்படுத்துவதைத் தாமதப் படுத்துவதன் காரணமாக, அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முதலாண்டு ஊதிய உயர்வு மற்றும் அவர்கள் பெறத் தகுதியுடைய மருத்துவ விடுப்பு போன்ற வசதிகள் விதிமுறைகளுக்குப்பட்டு உடனடியாகக் கொடுக்க மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிகளுக்கு ஆணையிடுவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : விதிகளிலே தரப்பட்டிருக்கிற உரிமைகளை அனுபவிக்க அந்த ஆசிரியர்களுக்கு வாய்ப்பு உண்டு. ஆனால் இது மறுக்கப்படுகிறது என்று இங்கே சொல்லப்படுகிறது. அதைக் குறித்து அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. க. அறிவழகன் : ஐந்து இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பது மந்திய அரசாங்கத்தின் திட்டம். அதன் அடிப்படையில் மாநில அரசாங்கம் ஆசிரியர்களை நியமித்தது. இந்தத் திட்டத்திலே இரண்டு அரசுகளும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு, அந்த ஆசிரியர்கள் பணி இழந்த நிலையில் தேர்வாணைக் குழுவின் தேர்வுக்குச் செல்லுவதற்கு யோக்கியதை இருக்கிறது என்ற முறையிலே கருத்து நிலவுகிறது. நான் இங்கே குறிப்பிட்ட விரும்புவது, இந்த நிலையில் பார்த்தால், தேர்வாணைக் குழு என்பது வேலையை இழக்கச் செய்யும் குழு அல்லது வேலையில் இருப்பவர்களை வேலையில் இல்லாமல் செய்யும் குழு என்று சொல்லலாம் போல் இருக்கிறது. அரசே ஒரு இலட்சியமாக எடுத்துக் கொண்ட முடிவுகளை, அதாவது ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று எடுத்த முடிவையொட்டி, அதிலே வேலை பெற்ற அத்தனை ஆசிரியர்களுடைய சர்வீசை வான்முறைப்படுத்த அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தேர்வாணைக் குழு என்பது எல்லோரும் யோசித்து அரசியல் சட்டப்படி அமைக்கப்பட்டு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு அமைப்பு. அவர்கள் சொல்லுகிற யோசனைகளை

[1978 செப்டம்பர் 13]

அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துகிறது. ஒரு கட்சி ஆட்சிக்கு வருகிற நேரத்தில் வரம்பு மீறி செய்கிற நிலைமைகளைக் கட்டுப்படுத்தத்தான், அந்தத் தேர்வாணைக் குழு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவுழகன் பேசுவதைப் பார்த்தால், நோயைவிட மருந்து ஆபத்தாக இருக்கும்போல் இருக்கிறது.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட பிற்பட்ட நலத்துறையின் கீழ் வரும் மதுரை மாவட்ட கள்ளர் ரெக்லேஷன் துறையில் 45 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், 42 இடைநிலை ஆசிரியர்கள், 3 தமிழ் ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் 1973ஆம் ஆண்டிலேயே நியமிக்கப்பட்டவர்கள். இவர்களில் யாரும் தேர்வாணைக் குழுவின் கீழ் வருகிறவர்கள் அல்ல. எனவே இந்த ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையிலாவது அவர்களது பணியை வரன்முறைப்படுத்தவும், நிரந்தரப்படுத்தவும் அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதை அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தற்காலிக ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தும் அரசாங்க ஊழியர்களைப் பொறுத்தும் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்காட்டிலே நடந்த கூட்டம் ஒன்றிலே ஒரு கருத்தை மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது ஐந்தாண்டுக் காலம், ஆறாண்டுக்காலம் இந்த நிர்வாகத்தை நம்பி வேலை செய்தவர்கள், சர்வீஸ் கமிஷனாலே தேர்ந்தெடுக்கப்படாதவர்கள் என்று சொல்லி, அவர்களை வேலைபிவிருந்து வெளியே அனுப்பிவிடச் சொல்லுவது தர்மம்தானா? அப்படி ஒரு சட்டம் இருந்தால் நிதியா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய அமைச்சரவையிலே இருக்கிற கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால், “நோயை விட மருந்து ஆபத்தானது” என்று குறிப்பிடுவதைப் பார்த்தால், முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்து பரிசீலிக்கப்படுமா, பரிசீலிக்கப்படமாட்டாதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு மாறாக நடக்கிற அமைச்சராக நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்களுக்கு நான் தென்படுவதாகத் தெரிகிறது. அது மிகவும் தவறான பார்வையாகும். நேற்றையதினம் நான் படித்த கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த அறிக்கையிலே கூட, அத்தகைய உணர்வுகள்தான் பெருமளவுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஒன்றை மறந்துவிடக்கூடாது. தமிழகத்திலே அனைத்து மக்களுக்கும் ஒரு

1978 செப்டம்பர் 13]

சமூக நீதியைத் தர வேண்டுமென்ற இயக்கத்தை நடத்தி, அதன் அடிப் படையிலே ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற நாங்கள், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டிய வாய்ப்புகளை மறுக்கிற முறைகளுக்கு இத்தகைய ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்பதை நாங்கள் விரும்பவில்லை.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் நோய் என்று ஒன்றையும், அதற்கு மருந்து என்று தேர்வாணைக் குழுவையும் ஒப்பிட்டுக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இங்கே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நோய் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம். இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கக்கூடிய நோய்க்காகத்தான் 5 லட்சம் பேர் வேலைத் திட்டம் வந்தது. அது அந்த நோயைத் தீர்க்கின்ற மருந்தாக இல்லை. தேர்வாணைக் குழு மேலும் பலரை வேலையிழக்கச் செய்திருப்பதால், அதற்கு வாய்ப்பாக அது இருந்திருப்பதால்தான் திரு. அறிவுமகன் அவர்கள் அப்படிச் கேட்டார்கள். அது அப்படி மருந்தாக முடியும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தகவல் மருந்து அது இல்லை என்றால், அதற்கு மாற்று மருந்தாக வேறு எந்த வழி முறையை அரசு கடைபிடிக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலையிழப்பு ஏற்படாத அளவிலே, அந்த நோயைத் தீர்க்க வேறு வகை மூலம் அரசு முயலுமா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஒரு 10 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்று பாரப்போமானால், இப்படி வந்த 10 பேர்கள் என்பது அல்ல. வேறு சிலருக்கு, வேறு 10 பேர்களுக்கு இந்தத் தேர்வாணைக் குழு வேலை தேடித்தருகிறது. அந்த முறையில் அது செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத் தீர்மானத் திட்டத்தின் கீழ் வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனம் மருந்தாகத்தான் இருக்க முடியும். வேறு எதுவாகவும் இருக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : இந்த 5 லட்சம் பேர் வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஆசிரியப் பெருமக்கள் 1-4-73-லிருந்து பணி வான்முறை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மே மாத ஊதியம் பல ஆசிரியர்களுக்குச் சில நிறுவனங்களிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் ஏற்கெனவே 1-3-1973 முதல் அவர்கள் பணி வான்முறைபடுத்தப் பட்டு ரெகுலர் போஸ்ட்டிலே அவர்கள் வைக்கப்பட்டிருப்பதால், அவர்களுக்கு மே மாத ஊதியம் வழங்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினா எண் 85 ஒத்திவைக்கப்படுகிறது. கடைசியாக எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Specialist Doctors.

* 86 Q.—THIRU K. RAMAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the details of the Doctors in Government Service who cannot but work only in Madras City, because of their specialisation in specific fields and the availability of the scientific equipments for the same?

சிறப்பு மருத்துவர்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

சிறப்புத் துறைகளில் நிபுணத்துவம் பெற்றிருப்பதாலும், இவற்றிற்கான விஞ்ஞான சாதனங்கள் கிடைப்பதாலும், சென்னை மாநகரத்தில்தான் இருந்து பணிபுரிய வேண்டியுள்ள அரசுப் பணிகளில் உள்ள மருத்துவர்களின் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : வெளியூர்களில் தாம் உயர்த்தப் பட்ட பட்டமேற்படிப்புக் கல்வி நிறுவனங்கள் ஏதும் இல்லாததால், சென்னை மாநகரில் உள்ள பட்டமேற்படிப்புக்கல்வி-ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களில் பல்வேறு சிறப்புத்துறைகளில் கீழ்க்கண்ட ஏழு இயக்குநர்கள் பதவிகள் மாநகரிலேயே இருக்க வேண்டியுள்ளன—

(அ) குழந்தை நோய்த் துறை இயக்குநர்.

(ஆ) மகப்பேறு மகளிர் நோய்த்துறை இயக்குநர்.

(இ) எக்ஸ்-கதிர்வீச்சுத் துறை இயக்குநர்.

(ஈ) காது, மூக்கு, தொண்டை நோய்த் துறை இயக்குநர்.

(உ) மேக நோய்த் துறை இயக்குநர்.

(ஊ) நுண்ணுயிரியல்த் துறை இயக்குநர்.

(எ) உடலமைப்பியல் துறை இயக்குநர்.

1978 செப்டம்பர் 13]

மேலும் நிபுணத்துவம் பெற்ற மருத்துவர்களை முழு அளவில் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்குத் தேவையான சிறப்பு வாய்ந்த, நவீன, விலை உயர்ந்த சாதன வசதிகள் வெளியூர்களிலுள்ள மருத்துவக் கல்வி நிறுவனங்களில் தற்போது இல்லையாதலால், இதய நோய் சிகிச்சையியல் (Cardiology) சிறு நீரகயியல் (Nephrology) உள்காப்பி இயல் (Endocrinology) மார்ப்புப்பகுதி அறுவை மருத்துவம் (Thoracic Surgery) குழாய் நாளஞ்சார்ந்த அறுவை மருத்துவம் (Vascular Surgery) நரம்பு இயல் (Neurology) முதலியவை போன்ற அதிகச் சிறப்பு வாய்ந்த சில வகை மருத்துவத்துறைகளில் இயலாததற்கும்; எனவே, இத்தகைய, சிறப்புத் துறைகளை நடத்துவதற்காக, பேரது நலன் கருதி மாநகரத்திலேயே நிபுணர்கள் வைத்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். எனினும், வெளியூர் மருத்துவக் கல்வி நிறுவனங்களிலும், இத்தகைய சிறப்பு வசதிகளை வழங்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நம்முடைய முதல்மைச்சர் அவர்கள் ஏறத்தாழ, 6, 7 மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே இந்த நிபுணர்களுடைய உதவி, துணை, கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வகையிலே இவர்கள் எல்லாம் மாற்றப்படுவார்கள் என்ற உறுதியைக் கொடுத்தார்கள். இவர்கள் மாற்றப்படுவதன் மூலமாக நகரத்திற்கு வாழமுடியாதவர்களுக்கு மருத்துவ வசதிகள் சீராகக் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து வந்த பதிலிலிருந்து, இனிமேல்தான் இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமைகள் இருப்பதால், இப்படிப்பட்ட நிபுணர்களைச் சென்னை நகரம் தவிர மற்ற இடங்களுக்கு மாற்ற இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும் என்று அரசு அறிவிக்குமா அல்லது எத்தனை ஆண்டுகளில் மாற்றப்படுவார்கள் என்று வரையறுத்து இந்த அரசு அறிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : இத்தகைய நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்கள் உள்ள பிரிவை எல்லா மருத்துவ மனைகளிலும் நிறுவ வேண்டும் என்றும், கிராமப்புற மக்கள் அந்த வசதிகளைப் பெறவேண்டும் என்றும் தான் இந்த அரசு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ அவைகளை எடுக்கிறது. ஆனால் அந்த மருத்துவத்தில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களை மருத்துவ மனைகளுக்கு அனுப்பாமலிருப்பதற்குக் காரணம் அவர்கள் அங்கு கலந்து ஆய்வு செய்வதற்கான கருவிகள் இன்னும் அங்கு அமைக்கப்படவில்லை என்பது. அந்த மாதிரியான கருவிகள் அதிக விலையாக இருக்கின்றன. அந்தக் கருவிகளை எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த

[1978 செப்டம்பர் 13]

இடங்களில் அமைத்து விரிவுபடுத்த இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்கும். அதை எவ்வளவு விரைவில் செய்ய இயலுமோ அவ்வளவு விரைவில் செய்ய அரசு விரைவான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, when the Specialist Doctors are retained here in Madras City, if their wives are also doctors, but not Specialists, are they being transferred outside the City?

THE HON. THIRU R. SOUNDARARAJAN: No, Sir.

THIRU G. VASANTHA PAI: I have got some two or three cases where this has been done. May I bring it to the notice of the Hon. Minister?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன்: அப்படிப்பட்டவைகளை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, most of the Specialities are located in the three Hospitals in Madras City. A few Specilities are located in Madurai and two or three Specialities in Thanjavur. In view of the fact that many of these Specialities can be established in the Medical College Hospitals in Madurai, Thanjavur, Tirunelveli and Chingleput, may I know whether there would be any conscious attempt on the part of the Government to establish these new Specialities in these District Hospitals so that the rural doctors may also have a chance of specialising in these Specialities in the rural areas?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன்: தலைவர் அவர்களே, தக்க நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்து அதற்கான கோப்புகள் இன்று நடைமுறையிலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. வெகு விரைவில் அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இது போன்ற முடிவுகள் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்ற காரணத்தினாலே, கொள்கை அளவிலே இதை ஆரம்பிப்பதாக அறிவிக்காமல், இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்த பின்பு அறிவிக்க அரசு முன்வருமா? அரசு முன்னதாகவே கொள்கை அளவிலான அறிவிப்பு

1978 செப்டம்பர் 13]

களை அறிவித்து, அடுத்து நடவடிக்கைகளை எடுக்காத நிலைகள் காரணமாக, மக்கள் இதை எதிர்பார்த்து ஏமாந்துவிடுகின்றனர். இந்த அரசாங்கம் அறிவிப்பு மட்டுமே செய்யும் அரசாங்கம் என்றும், நடவடிக்கை எடுக்காத அரசாங்கம் என்றும் மக்களிடையே தவறான எண்ணம் உருவாகாமலிருக்க இதுபோன்ற அறிவிப்புகளை முறையாகப் பரிசீலனை செய்துவிட்டு பிறகு அறிவிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன்: கொள்கை அளவில் அறிவித்து விட்டு, அதைச் செயல்படுத்தாமல் இருப்பதாக அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கின்றார்கள். அறிவித்துவிட்ட பின்னர் அதை எவ்வளவு வேகமாகச் செயல்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம். இன்றையதினம் அதை வேகமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று மாவட்ட மருத்துவமனை சிறப்பு இயல் துறை ஒன்றைத் தொடங்கியிருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைச் செய்யாமல் விடப்போவதில்லை என்ற அளவில் சொன்னார்கள். குறிப்பாக சென்னையிலே 20 ஆண்டுகள், 25 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் ஆனவர்களை ஸ்பெஷலிஸ்டுகளை எல்லாம் கிராமப்புறத்திற்குப் போகவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் தெரிந்துகொண்டிருப்பது, சென்னையிலேயே 20, 25 ஆண்டுகள் ஆன நியூராலஜி, ஈ.என்.டி. ஸ்பெஷலிஸ்டுகளை கிராமப்புறங்களுக்கு எப்போது மாற்றப்போகிறார்கள்? அந்த கிராமப்புறங்களிலே, நியூராலஜி, ஈ.என்.டி. ஸ்பெஷலிஸ்டுகள் வேலை செய்வதற்கான வசதிகள் இருக்கின்றனவா? ஏனதக் கால கட்டத்தில் அந்த நிலைமைகளை நாம் அடையப்போகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன்: கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் ஒரு திட்டத்தை விரிவுபடுத்த முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவசரக்காலத்தில் அள்ளித் தெளித்திடக்கூடாது. விரைவில் அந்த மருத்துவ வசதிகளை கிராமப்புற மக்கள் பெறுவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை அரசு காணும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதற்கு உதாரணமாகச் சொல்வதென்றால், சிறுநீரக இயல் பிரிவு ஒன்றை மதுரை மருத்துவ மனையில் உருவாக்கியிருக்கிறோம். அதுபோல கோவையிலும் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவைகள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மதுரை ஒரு கிராமம் அல்ல. அதுவும் ஒரு மாநகராட்சியாகும். கோயம்புத்தூர் ஒரு கிராமம் அல்ல. அதுவும் ஒரு பெரிய நகராட்சியாகும். கிராமப்புறங்களுக்கு இந்த வசதி செய்து தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அது எப்போது செய்து தரப்படும் என்பதுதான் என் கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : மதுரையிலேயும் கோவையிலேயும் சிறுநீரக இயல் பிரிவை உருவாக்கியிருப்பதாகச் சொன்னேன். இதற்கு முன் அந்த மாவட்டங்களைச் சுற்றியுள்ள கிராமப்புற மக்கள் இதுவரையில் அதற்காகச் சென்னைக்கு வரவேண்டியிருந்தது. இப்போது அந்த கிராமப்புற மக்கள் அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை பெறும் அளவுக்கு வாய்ப்புக்களை இந்த அரசு இன்றைக்கு உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. சி. இராமலிங்கம் : சிறப்பு மருத்துவர்களை மாற்றுவதில்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குத் தகுந்த கருவிகள் இல்லையென்று சொன்னார்கள். ஆனால் உள் பாகத்திலுள்ள, அதாவது கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், இப்படிப்பட்ட சிறப்பு மருத்துவர்கள் இல்லாததால், நோய்த் தன்மை முற்றி, அகால மாணம் அடைந்து விடுகிறார்கள். எனவே படிப்படியாகச் செய்யப்படுமென்று சொன்னது எப்போது செய்யப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : இப்போதே அதற்கான நடைமுறைகள் எடுக்கப்பட்டு, விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நான் அதை முன்பே குறிப்பிட்டுக் காட்டினேன். மதுரையிலும், கோவையிலும் அது இன்றைக்கு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தற்சமயம் திருச்சியில், இருதய நோய் பிரிவில் நவீன கருவிகளை வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : சிறப்புத் துறை மருத்துவர்களுடைய வயது வரம்பு மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமானதா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : ஆசிரியர்களாக மருத்துவக் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு 58 வயது என்றிருக்கிறது, மற்ற ஆசிரியர்களைப் போல. மற்ற துறைகளிலே இருக்கிறவர்களுக்கு 55 வயது என்ற முறை இருக்கிறது.

1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், சிறப்பு முறையிலே பயிற்சி பெற்றவர்களையெல்லாம் கிராமங்களுக்கு அனுப்ப அரசு முயற்சிக்குகிறதென்று சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ மனைகளிலே இப்போது சில வியாதிகளை டையக்நாஸ் (diagnose) பண்ண முடியாத காட்சியைப் பார்க்கிறோம். என்ன நோய் என்று கண்டு பிடிப்பதற்கு மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ மனைகளுக்கு, இங்கே இருக்கக்கூடிய ஸ்பெஷலிஸ்டுகள் மாதம் ஒரு முறை சென்று வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : ஒரு உதாரணத்தை இங்கே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதய நோய் சிகிச்சை இயலில் இதயத் துடிப்பைப் படமெடுத்துக் காட்டும் கருவி உயரளவு, 500 அல்லது 1000 மெகாஹீஸ் எக்ஸ் கதிர் கருவியுடன் கூடிய உருப்பெருக்காடி, இதயத் துடிப்பைப் படமெடுத்துக் காட்டும் திரைப்படக் கருவி ஆகிய கருவிகள் வாலாயப் பணிக்குத் தேவையானவையாகும். சிறுநீரக இயலில், குருதியை இடைச்சவ்வுடாகப் பரவச் செய்து பொருள்களைப் பிரிக்கும் முறையில் சோதனை செய்தல் அல்லது சிறுநீரகம் செயலற்றுப் போகும்போது, இரத்தத் திவள்ள யூரியாவைக் குறைப்பதற்காக அடிவயிற்று உட்பகுதி வழியாக திரவப் பொருட்களைச் செலுத்தும் நடைமுறை ஆகியவற்றிற்கு ஒளிச் செறிவு மானி 'பிஎச்' மீட்டர் மின் பகுப்புக்கு உதவும் நீர்மப் பொருள்கள் மதிப்பிடு சாதனங்கள்—இப்படி பல்வேறு தேவைகள் நமக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கின்றன. அவைகள் விலை உயர்ந்தவையாக இருப்பதால், தற்சமயம் மாவட்டங்களிலே இருக்கக்கூடிய சில மருத்துவ மனைகளில் நிறுவப் பட்டிருக்கின்றன. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவை அனைத்து மாவட்டங்களிலும் நிறுவப்படும். அப்படியியட்ட சூழ்நிலை வரும்போது, எல்லோருக்கும் அந்த வசதிகள் கிடைக்கும்.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : நிபுணர்கள், மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ மனைகளுக்குச் சென்று, இன்ன நோய் என்று டையக்னாஸ் செய்ய முடியாத நோய்களை டையக்னாஸ் செய்ய ஆவன செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : நிபுணர்கள் மட்டும் போனால் போதாது. நோயைக் கண்டறிய கருவிகளும் தேவை.

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர் : முதலிலே சொன்னது, வசதியில்லாமல் யார் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அல்லது நோய்களை தீர்த்துக்கொள்ள முடியாமல் செத்துப் போகிறார்களோ அப்பேரப்பட்டவர்களுக்குள்ள கஷ்டத்தை நிவர்த்தி பண்ணப் போகிறோமென்று, இப்போது

[1978 செப்டம்பர் 13]

நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் படிப்படியாக ஏற்பாடுகள் செய்கிறேமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கோவை, திருச்சி, மதுரையில் வைக்கப் போகிறேமென்று சொன்னார்கள். இந்தக் கருவிகளை எல்லா ஜில்லாத் தலைநகரங்களிலும் ஏன் வைக்க முடியவில்லை? எடுத்துக்கொண்டு போக முடியாத நிலைமை இருக்கிறதா? என்ன காரணமாக இந்த மூன்று இடங்களில் மாத்திரம் வைக்கிறார்கள்? இவைகள் எல்லா வசதிகளும் உள்ள இடங்கள். மற்ற கிராமங்களில் வசதிகள் இல்லை என்பதால்தான் முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே முதலில் வசதிகளைச் செய்துவிட்டு, பின்னர் இங்கே ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : முதலில் சென்னை மாநகரத்தில் மட்டும் இதுபோன்ற வசதிகள் இருந்தன. தற்போது ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகராக விஸ்தரித்துக்கொண்டு வருகிறோம். மாவட்டத் தலைநகர்களில் விஸ்தரித்த பிறகு, தாலுக்காக்களில் விஸ்தரிக்கப்படும். அதற்குப் பிறகு கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படும்.

THIRUMATHI MANDAKINI KRISHNAMOORTHY: Hon. Chairman, Sir, the Hon. the Health Minister has been giving us very useful replies. I am asking this question on behalf of the young doctors who work in the dispensaries in the villages. Some of them are very talented and are prescribing good medicines. Some of them want to be Surgeons. Will the Government provide necessary facilities by which these people could visit the District Hospitals at least once or twice a week and during that time, the other doctors can take up the work of the dispensary so that we will not lose the services of the young doctors who can also become Specialists and who can be useful in the District Hospitals?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனை பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : இங்கே நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் கூறும்போது, சிறப்பான பயிற்சி பெற்றவர்களும் இருக்க வேண்டும், கருவிகளும் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பொதுவாக அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு, இந்தத் துறை விருவிறுப்பாக செயல்படுகிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை. திருப்பூரிலே தலைமை மருத்துவ மனை ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே எக்ஸ்ரே எடுக்கக் கருவிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் முதல் நாள் இரவு அட்மிட்டான ஆசிரியரை அடுத்த நாள் காலை வரை வைத்திருந்து, எக்ஸ்ரே

1978 செப்டம்பர் 13]

கருவியை இயக்க ஆபரேடர்கள் இல்லை என்று சொல்லி, அவரை டிஸ்சார்ஜ் செய்யும் நடைமுறை இருக்கிறது. கருவிகள் மட்டும் இருந்தால் போதாது. அந்தக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தத் தவறியவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : தற்சமயம் இதுபோன்ற கருவிகளை இயக்க தேவையானவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். குறிப்பிட்ட தவறுகள் எங்கேயாவது இருந்து, அதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சுட்டிக் காட்டினால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : பொதுவாக ராயப்பேட்டை மருத்துவ மனை, ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி போன்ற இடங்களில் பார்வையாளர்கள் கூட்டத்தைக் குறைக்க, காலைில் ஒரு மணி, மாலைில் இரண்டு மணி நேரம் என்று மட்டும் அனுமதிக்கப்படுவது சரி. ராயப்பேட்டை மருத்துவ மனையில் உள்ள இன்டென்சிங் கேர் யூனிட்டில் அவசரமான, அபாயகரமான நோயாளிகளைப் பார்க்கவும்கூட மேலே சொன்ன மாதிரியே நேரம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதனால் அந்த நோயாளிகளின் நிலை என்ன என்று அறிந்துகொள்ள முடியாமல் அவர்கள் குடும்பத்தினர் சங்கடப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மட்டும் விதி விலக்கு அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : உறுப்பினர் அவர்களே அபாயகரமான நோயாளிகள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அபாயகரமான நோயாளிகளுக்குத் தீவிரமான சிகிச்சை அளிக்க வேண்டியிருக்கும். எனவே அதிகமான கூட்டமிருந்தால், அவர்களுக்குத் தீவிரமான சிகிச்சை அளிக்கத் தடையாக இருக்கும். இப்போது அபாயகரமான நோயாளிகளுடன் ஒருவர் இருக்க அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : டாக்டர்களைப் பார்த்தாவது தகவல் அறிந்துகொள்ள ஆவன செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : இப்போதே அப்படிச் செய்கிறார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான தடையுமில்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூறியதற்கு இணங்கக் கூறுகிறேன். திருப்பூர் தலைமை மருத்துவ மனையில் 11 ஆம் தேதி இரவு திரு. கே. சோமசுந்தரம், மாவட்ட ஆசிரியர் கூட்டணித் தலைவர் அவர்கள் . . .

[1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : எந்த மாதம்?

திரு. செ. முத்துசாமி : செப்டம்பர் மாதம்தான். இரவு லாரியில் அடிபட்டு, கை ஒடிந்து, ஆஸ்பத்திரியில் அட்மிட் செய்திருக்கிறார்கள். இரவு சிகிச்சை அளிக்கப்படவில்லை. 30, 40 ஆசிரியர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். காலையில், எக்ஸ்ரே எடுக்காமல் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, இங்கே எக்ஸ்ரே எடுக்க வழியில்லை, ஆகவே நீங்கள் எடுத்துச் செல்லுங்கள் என்று 11 மணிக்குப் பிறகு டிஸ்சார்ஜ் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி, தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியது பரிசீலிக்கப்பட்டு, உடனே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Reimbursement of Medical Expenses to Retired Government Officials.

* 87 Q.—THIRU E. S. VENKATESAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether there is any proposal with the Government to remove the present ceiling of Rs. 200 for retired Government Officials and to reimburse the whole medical expenses, as in the case of Government Officials in service?

ஓய்வுபெற்ற அரசு அலுவலர்களுக்கு மருந்து செலவு ஈடு செய்தல்

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : மாண்புமிகு நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

ஓய்வு பெற்ற அலுவலர்களுக்கு இப்போதுள்ள ரூ. 200 உச்சவரம்பை ரத்து செய்து, பணிபுரியும் அலுவலர்களுக்குக் கொடுப்பது போல், மருந்து வாங்க செலவு செய்கின்ற பூராத் தொகையையும் ஈடு செய்யும் Reimburse செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : இல்லை

(முற்பகல் 11-10)

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : மருந்து வாங்கும் தொகையை ஈடு செய்ய எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு கஷ்டமாயிருப்பதால் அவர்களுடைய மருந்து வசதிக்காக மாதா மாதம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : அரசாணை எண் 1629, தேதி 22—6—1971-ல் ஓய்வு பெற்ற அரசு அலுவலர்கள், தாங்கள் ஓய்வு பெற்ற காலத்திலிருந்து தங்களுடைய மருந்துச் செலவுகளை ஈடு செய்ய ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு மாத ஓய்வூதியமோ அல்லது 200 ரூபாயோ அதில் எது குறைந்ததோ அதைப் பெறலாம் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : மாதா மாதம் ரீ-இம்பர்ஸ்மென்ட் தொகையை பென்ஷனோடு சேர்த்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : இந்த யோசனை ஏற்று பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : ஓய்வு பெற்றவர்கள், ஓய்வு பெருதவர்கள் அனைவருக்குமே மருத்துவப் படியை மாதந்தோறும் அளிக்க வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருந்தார்கள். எங்களுடைய போதாத காலம், அவர்கள் மறைந்துவிட்டார்கள், அந்த ஒரு எண்ணத்தை இங்கே செயல்படுத்துகிற வகையிலே நம்முடைய மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், அனைத்து ஊழியர்களுக்கும் மாதந்தோறும் மருத்துவப் படியை அளிக்கும் திட்டத்தைப் பரிந்துரை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : இந்தத் திட்டத்தைப் பரிந்துரை செய்ய ஆவன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இந்த ரீ-இம்பர்ஸ்மென்ட் Reimburs me)(in ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை அளவில்தான் கிடைக்கிறதே தவிர, விண்ணப்பிக்கிற எல்லா அலுவலர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் கிடைக்கவில்லை என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : குறிப்பாக அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் இருப்பின், எடுத்துச்சொன்னால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : இப்போது உள்ளாட்சித் துறையிலே பணியாற்றக் கூடிய ஆசிரியர்கள் மருந்துச் செலவுக்காக வருடத்திற்கு 300 ரூபாய் வரையில் பெறலாம் என்றிருந்த வரம்பை நீக்கி, ஆர்.டி.எல்.ஏ., டிப்பார்ட்மென்ட் மருத்துவத் துறையோடு கலந்து ஒரு உத்தரவு போட்டது. ஆனால் அந்த உத்தரவு உள்ளாட்சித் துறையில் போடப்பட்டதே தவிர, மருத்துவத் துறையிலிருந்து வரவில்லை என்பதற்காக, அந்த உத்தரவு போட்டு ஓராண்டுக் காலம்

[1978 செப்டம்பர் 13]

ஆகியும், உள்ளாட்சித் துறையில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கு இந்த மருத்துவச் சலுகையை அளிக்காமல் இருக்கிறார்கள். இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அந்த உத்தரவை அமுல்படுத்த உடனடியாக மருத்துவத் துறையிலேயிருந்து உத்தரவிடப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : மூலக் கேள்வி ஓய்வு பெற்ற அலுவலர்களுக்கு மருத்துவ வசதியை அளிப்பது பற்றி. இது குறித்து தனிக் கேள்வியைப் போட்டால், விரிவான பதிலைச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : இந்தச் சலுகையானது தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : அரசுத் துறையிலே பணியாற்றியவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

Examination of Out-Patients.

* 88 Q.—THIRU M. SANKARALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any target has been fixed for a Doctor; as regards the number of out-patients to be examined and prescribed medicines; and

(b) if so, the details thereof?

புற நோயாளிகளை பரிசோதனை செய்தல்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) புற நோயாளிகளை பரிசோதனை செய்து மருந்து கொடுப்பதில் ஒரு டாக்டர் எத்தனை நோயாளிகளைப் பார்த்து மருந்து எழுதிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று குறியீடு ஏதும் இருக்கிறதா?

(இ) ஆமெனில், அது யாது?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கிடமில்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அரசு மருத்துவ மனைகளில் புற நோயாளிகள் ஆயிரக்கணக்கில் வந்து சேர்கிறபோது, அங்கே இரண்டு, மூன்று டாக்டர்கள் இருந்து அங்கே வருகிறவர்களைத் திரும்பிக் கூடப் பார்க்காமல், அவர்கள்

2978 செப்டம்பர் 13]

என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைக் கூடக் கேட்காமல் மருந்துகளை எழுதிக் கொடுக்கிற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இது மருத்துவர்களுடைய குறையல்ல. மருத்துவர்களுக்கு இருக்கிற வேலைப் பளுவின் காரணமாகத்தான் அவர்கள் அப்படிச் செய்கிறார்கள். சில மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ மனைகளில் கூட அங்குள்ள டாக்டரால் புற நோயாளிகளைப் பார்க்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. எனவே புற நோயாளிகளைத் திருப்தி செய்ய, ஒரு மருத்துவர் இவ்வளவு பேரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று, ஒரு நாளே அல்லது நூற்றைம் பதோ என்ற குறியீட்டை வைத்து அதற்குத்தக்க மருத்துவர்களை நியமிக்க அரசு முன்வருமா? அந்தக் குறியீட்டைச் செய்கிற முறையிலே இல்லை யென்றால், அங்கே நடப்பதைப்பற்றிக் கவலையில்கூட என்பதுதானே பொருள்?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : ஒரு டாக்டர் இத்தனை நோயாளிகளைக் கவனித்து, மருந்துகளை எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற குறியீடு இதுவரையில் இல்லை. தற்போதும் அப்படிச் குறியீடுகளைக் கடைப்பிடிக்க நம்முடைய நிதி நிலைமை இடமளிக்கவில்லை. அனைத்து நோயாளிகளையும் டாக்டர்கள் கவனிக்கிறார்கள். ஒரு டாக்டர் சுமார் 150 நோயாளிகளை, குறைந்தபட்சம் சரிவர கவனிக்கலாம் என்று கருதப்படுவதால், இந்த அடிப்படையிலே தற்போது ஆய்வு நடத்தச்சொல்லி அப்படி எந்தெந்த மருத்துவ மனைகளில் வருகிற புற நோயாளிகளைக் கவனிக்க டாக்டர்கள் இல்லை என்பதைச் சரிபார்த்து ஓரளவுக்குச் செம்மைப்படுத்துவதற்கான திட்டத்தை இந்த அரசு செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, in many of these Hospitals, the Duty Assistant Surgeons are put on duty at 7 A.M. in the morning and they have to work for 24 hours—full 24 hours shift. This is against all conventions of utilising labour. May I know whether the Hon. the Health Minister who has made very many surprise inspections—and we welcome these—will consider the possibility of allotting more doctors to attend on those admission days to relieve the strain on the existing doctors.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : இது பற்றிய குறிப்பு என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : புற நோயாளிகள், அக நோயாளிகள் ஆகிய அனைவருமே, மருத்துவமனையில் உள்ள ஊழியர்களுக்கும், மருத்துவர்களுக்கும் அவ்வப்போது கையூட்டு தந்தால்தான், மருத்துவம் செய்கிறார்கள் என்பதை

[1978 செப்டம்பர் 13]

அரசு உணருமா? மருத்துவ மனையில் திடீர் சோதனை நடத்துகிற அமைச்சர் அவர்கள், ஒரு நல்ல நபிகர் என்றும் கேள்விப்படுகிறேன், எனவே அவ்வப் போது அவர் நோயாளியாகவும் வேடம் போட்டு சோதனை செய்து இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்க முயற்சிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : இது போன்ற குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று கேள்விப்பட்ட மருத்துவ மனைகளுக்கெல்லாம் நான் உடனடியாகச் சென்று தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கேயாவது இப்படி நடைபெற்றது என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அங்கேயும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இதற்காக வேடம் அணிந்து போகத் தேவையில்லை.

திரு. ஆ. நல்லசிவம் : தாலுக்கா மருத்துவ மனைகளிலும் பெரும் கூட்டம் இருக்கிறது. எனவே சராசரி புற நோயாளிகள் எவ்வளவு பேர் வருகிறார்கள் என்பதைக் கணக்கிட்டு அதற்கேற்ப டாக்டர்களை நியமிக்கும் முயற்சியை அரசு செய்யுமா? இது வரையில் அப்படி இல்லாவிட்டாலும் இதை முக்கியமானதாகக் கருதி இனியாவது செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : முதலிலேயே இந்த வினாவுக்கு பதிலைத் தந்திருக்கிறேன். அதற்கான ஆய்வுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் : சென்ற மாதத்தில் என்னுடைய சொந்த அத்தான், தங்கவேல் என்பவர்—பட்டாபிராமில் வசித்தவர்—எக்ஸ், சர்வீஸ்மேன்—74 வயது அடைந்தவர்—சென்னைக்கு ஒரு வேலையாக வந்திருந்தபோது, திடீரென்று நெஞ்சு வலி ஏற்பட்டதால், உடனே இராயப் பேட்டை மருத்துவமனையில் அட்மிஷன் ஆகியிருக்கிறார். காலை 9 மணிக்கு அட்மிஷன் ஆனவர் 11 மணிக்கு அங்கே இறந்திருக்கிறார். சாவதற்கு முன்னால் பட்டாபிராம் விட்டு விரைத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனாலும், இறந்த பிறகு அவருடைய பிணத்தை ஐஸ் ரூமில் வைத்து விட்டார்கள். அவர் விட்டுக்குத் தகவலைக் கொடுக்கவில்லை. இதனால் 7ஆம் தேதி இறந்த வரை 10 ஆம் தேதி நாங்கள் தேடியலைந்து கண்டுபிடித்து பிணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போனோம். ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து இராயப்பேட்டை போலீஸ் நிலையத்திற்கு மட்டும் தகவலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் விட்டுக்குத் தகவலைக் கொடுக்கவில்லை. இராயப்பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கேட்டால் நாங்கள் பட்டாபிராம் தண்டரை ஸ்டேஷனுக்கு தகவல் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பட்டாபிராம் தண்டரை போலீஸ் ஸ்டேஷனில், எங்களுக்குத் தகவல் ஏதும் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். இதனால் நான்கு நாட்கள் தாமதம் ஏற்பட்டது. இதைப்பற்றி முதலமைச்சர்

1978 செப்டம்பர் 13]

அவர்களுக்கும், ஐ.ஜி. அவர்களுக்கும் புகார் எழுதியிருக்கிறேன். அதற்கும் இதுவரை பதில் ஒன்றும் வரவில்லை. இனியாவது இறந்தவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு நேரடியாகத் தகவல் தரும் பொறுப்பு ஆஸ்பத்திரியிடமே கொடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற பிரச்சினை மிகவும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். இதைக் கருத்திலே கொண்டு இதற்கான நடவடிக்கையை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதோடு, எதிர்காலத்தில் இது மாதிரித் தாமதங்கள் ஏற்படாமலிருக்க ஆவன செய்யப்படும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : புற நோயாளிகளைப் பரிசோதனை செய்கிற மருத்துவர்களுடைய வேலைப் பளுவைக் குறைக்கிற முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிற நேரத்தில், பல மருத்துவ மனைகளில் புற நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி நீண்ட க்யூவில் நிற்பதையும் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அந்த க்யூவில் நிற்கக் கூட இடம் இல்லாமல், வெய்யிலிலும் மழையிலும் நிற்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. திண்டிவனம் போன்ற மருத்துவ மனையில், புறநோயாளிகள் நிற்க இடமில்லாமல், மழைக் காலத்தில் மழையிலும், வெய்யில் காலத்தில் வெய்யிலிலும் நிற்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. பல மருத்துவ மனைகளில் கட்டிட அமைப்பு அப்படி இருக்கிறது. இன்றைக்குப் புற நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில், அவர்கள் தங்க வசதி செய்து தர அரசு உடனடியாக முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : புறநோயாளிகள் அதிகப்படியாக வருகிற இடங்களில் எல்லாம் கணக்கை எடுக்கச் சொல்லி அவர்கள் சௌகரியமாகச் சிகிச்சையைப் பெற கட்டிடங்களை விஸ்தரிப்பதற்கான திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பாலசுப்ரமணியம் : இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர் ஒருவர் அடிப்பட்டு, முகம் எல்லாம் ரத்தக் காயத்துடன் சென்னை பெரிய மருத்துவ மனையில் சிகிச்சைக்குச் சென்ற போது, தான் இன்னார் என்று சொல்லியும் கூட, 3 மணி நேரம் சிகிச்சை அளிக்கப்படவில்லை என்ற குறிப்பு ஏதும் மாண்புமிகு சுகாதாரம் மற்றும் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு வந்ததா?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அடிப்பட்டு சிகிச்சைக்குச் சென்ற உறுப்பினர் யார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் தானே தெரியும்.

[1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. கே. வில்வம் அவர்கள் டாக்சியில் சென்றபோது அடிபட்டு, முகம் எல்லாம் ரத்தக் காயத்துடன் அரசினர் பொது மருத்துவ மனைக்கு சிகிச்சைக்காகச் சென்று, தான் இன்னர் என்று சொல்லியும், 3 மணி நேரம் சிகிச்சை கொடுக்கப்படாமல் இருந்த தகவல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன் : இப்படி ஒரு பிரச்சினை இதுவரை என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை.

Compensation for Damage Caused by Cyclone.

* 85 Q.—THIRU A. BALASUBRAMANIAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Irrigation be pleased to state—

(a) whether any compensation was given to the peasants for the damage cause to their sugar-cane, plantain and paddy by Cyclone in November 1977 in Salem District; and

(b) if so, the amount and the number of people to whom it was given?

புயல் சேதத்துக்கு நஷ்டஈடு.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : மாண்புமிகு வேளாண்மை தீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சேலம் மாவட்டத்தில் 1977 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் விசிய புயலால் சேதமுற்ற கரும்பு, வாழை, நெல் முதலியவைகளைப் பயிரிட்ட விவசாயிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டதா ?

(இ) ஆம் எனில், எத்தனை பேருக்கு எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்பட்டது ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) சேலம் மாவட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க சேதம் ஏதும் இல்லை. எனவே, அந்த மாவட்டத்தில் நெல், கரும்பு, வாழை பயிரிட்டிருந்த விவசாயிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு ஏதும் கொடுக்கப்படவில்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

1978 செப்டம்பர் 13]

(முற்பகல் 11-20)

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : இந்தப் புயலால் சேதமுற்ற அந்தப் பகுதியில் விவசாய இலாகாவின், ரெவின்யூ இலாகாவின் வந்து எவ்வளவு நிலம் சேதமுற்றது, எவ்வளவு சேதம் போன்ற குறிப்பெடுத்துச் சென்றார்கள். அவர்களுக்கு இதுவரை நஷ்ட ஈடு வழங்கப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் வெள்ளம், புயல் வந்த நேரத்தில் அரசாங்கத்திலிருந்து நஷ்ட ஈடு வழங்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்தார்கள். ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய் வீதம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு இன்னும் கொடுக்காமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : புயலால், வெள்ளத்தால், பாதிக்கப்பட்ட, சேதமுற்ற மாவட்டங்கள் என்ற வகையில் தஞ்சாவூர், திருச்சி, புதுக்கோட்டை, தென்னாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களைத்தான் சேர்த்திருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தில் அதிகமாகச் சேதம் இல்லை. அதனால் ஒரு வேளை சேர்க்கப்படாமல் இருக்கலாம். சேதமுற்றவர்கள் அவர்களாகவே அரசுக்குத் தெரிவிக்காததால், எந்தவித நஷ்ட ஈடும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே சேலம் மாவட்டத்தில் எவ்வளவு நிலங்கள் சேதமுற்றன என்ற கணக்கு வரவில்லை, அதனால் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படவில்லை.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : சேலம் மாவட்டம் மழையாலே, புயலாலே முழுதும் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டம் என்று அரசு அறிக்கையிலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக நாமக்கல் தாலுக்காவிலே எருமைப்பட்டி யூனியன், சேமங்கலம் யூனியன், மோகனூர் யூனியன் போன்ற யூனியன்கள் புயலால் பாதிக்கப்பட்டன என்று கெஸ்ட் நோட்டிபிக்கேஷன் கூட வந்திருக்கிறது. அதனால்தான் விவசாய, ரெவின்யூ இலாகாக்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் வந்து புள்ளிவிவரம் எடுத்தார்கள். அரசுக்குத் தகவல் வரவில்லை என்று மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சரவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். விவசாய இலாகாவும் ரெவின்யூ இலாகாவும் அரசுக்கு உட்பட்ட இலாகாக்கள் தானே. அவர்கள் நேரில் வந்து எவ்வளவு சேதம் என்ற விவரத்தை எடுத்துப் போனார்கள். அப்படி இருந்தும் ஏன் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு வழங்கப்படவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : வாழை, கரும்பு போன்றவை சேதமடைந்தால், ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய் வீதம் நஷ்ட ஈடு கொடுத்தோம். மொத்தம் 250 ஏக்கர் 4 சென்ட் அந்த வகையில் நாமக்கல்லில் சேதமுற்றதாகத் தகவல் வந்தது. அதுவும் குளம் உடைபட்ட காரணத்தால், மண் மேடிட்டு, அப்படி ஏற்பட்டது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்காக அரசுத் துறையின் மூலம் அதைச் செம்மைப்படுத்த ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

[1978 செப்டம்பர் 13]

ருக்கிறோம். வாழை, கரும்பு போன்றவைகளுக்கு மற்றபடி எந்த பாதிப்பும் இல்லாததால் எந்த விவசாயிக்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் தான் அப்படிச் சொன்னேன்.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : அரசுக்கு எந்தத் தகவலும் வரவில்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்த அதிகாரிகளுக்கு விவசாயிகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களே நேரில் வந்து புள்ளிவிவரத்தைச் சேகரித்துச் சென்றார்கள். விவசாய இலாகாவின், ரெவின்யூ இலாகாவின் குறிப்பு எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் ஏன் அரசுக்கு அந்தக் குறிப்பு வரவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தற்போது அதுபற்றிய தகவல் இல்லை. தகவல் சேகரித்துத் தருகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. திராவிடமணி : புயலால், வெள்ளத்தால், வாழை, கரும்பு, நெல் போன்றவை சேதமுற்றால் நஷ்ட ஈடு விவசாயிகளுக்கு வழங்குவது போல் வெற்றிலைக் கொடி பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று நான் ஏற்கெனவே மாண்புமிகு அமைச்சரிடத்தில் கோரிக்கை கொடுத்திருந்தேன். வெற்றிலைக் கொடி பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கும் அந்தத் தொகை வழங்கப் படுமா? அரசாங்கம் அப்படி வழங்கும் திட்டம் ஏதாவது வைத்திருக்கிறதா? பாதிக்கப்பட்ட அந்த வெற்றிலைக் கொடி விவசாயிகளுக்கு இதுவரை அரசாங்கம் செய்த உதவிகள் என்னென்ன என்ற விவரத்தை நான் மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சரிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு உறுப்பினரின் ஒரு கேள்விக்கு நான் தகுந்த பதிலை ஏற்கெனவே கொடுத்திருக்கிறேன். மீண்டும் கேட்கின்றார்கள் என்பதால் சொல்கிறேன். தமிழ் நாட்டிலே வெள்ளத் தாலும் புயலாலும் பாதிக்கப்பட்ட வெற்றிலைக் கொடிக்கால் விவசாயிகளுக்கு 5,455 பேர்களுக்கு ரூபாய் 10,23,000 மானியத் தொகையாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பல பகுதிகளிலிருந்து இது போன்ற புகார்கள் காலக் கெடுவுக்குள் வந்தவற்றுக்கெல்லாம் மானியம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. காலக் கெடு முடிந்த பிறகு வந்ததால், கவனிக்கப்படவில்லை என்று உறுப்பினர் சொல்லுகிறார். அது பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1978 செப்டம்பர் 13]

2. அறிவிப்பு.

(1) காமராஜ் பஸ்கலைக் கழகப் பொதுக் குழுவிற்குத் தேர்தல்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : காமராஜ் கஸ்கலைக் கழகப் பொதுக் குழு வில் 28-10-78 அன்று முதல் ஏற்படவிருக்கும் வெற்றிடங்களுக்கு திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன், திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் ஆகிய இருவரிடமிருந்து மட்டுமே அதற்கான வேட்பு மனுக்கள் வாப்பெற்றுள்ளதால், அவ்விருவரும் உரியவாறு தேர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர் என்று அறிவிக்கிறேன்.

3. மேலவை விதி 82-ன் கீழ் விவர அறிக்கை.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பேருந்துகள் மீண்டும் ஓடுவது குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மேலவை விதி 82-ன் கீழ் ஒரு அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இராம நாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த காரியப்பட்டி கிராமத்தில் 13-8-1978 அன்று அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்தில் நகரியக்கப் பேருந்துகளை அருப்புக் கோட்டையிலிருந்து மீனாட்சிபுரத்திற்கும், மீனாட்சிபுரத்திலிருந்து மதுரைக்கும் தேவையான முதலமைச்சருக்கும் போக்குவரத்து அதிகாரிகளுக்கும் விண்ணப்பிப்பது என தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதையொட்டி 10 நபர் நட வடிக்கைக் குழு ஒன்று காரியப்பட்டியில் அமைக்கப்பட்டது. 26-8-1978 அன்று இந்த நடவடிக்கைக் குழுவானது 4-9-1978 அன்று பேருந்து மறியல் போராட்டத்தை அறிவித்து அச்சடித்த கோரிக்கைப் பிரதிகளை விநியோகித்து கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தினர். மேற்கண்ட கோரிக்கைப் பிரதி கிடைக்கப் பெற்றவுடன் 27-8-1978 அன்று இராமநாதபுரம் மாவட்ட போக்குவரத்து அதிகாரி, அருப்புக்கோட்டை தாசில்தாருடனும், காவல்துறை அதிகாரி யுடனும், பொதுமக்களையும் என்ய மனுதார்களையும் சந்தித்தனர். அன்று அவர்களிடம் அருப்புக்கோட்டையிலிருந்து மீனாட்சிபுரத்திற்கு இடைப்பட்ட தூரமானது 25 கி.மீ.க்கு மேல் இருப்பதால் நகரப் பேருந்து இயக்க இயலாது என்று அருப்புக்கோட்டையிலிருந்து வினோபா நகருக்கு ஒரு நகரப் பேருந்து பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்தினரால் இயக்கப்படும் என்றும் கூறப் பட்டது. அதன்படி அந்தப் பேருந்துகளை பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் இயக்கி வருகின்றது. மதுரையிலிருந்து மீனாட்சிபுரத்திற்கு பேருந்து விடுவதைப் பொறுத்தவரையிலும், மோட்டார் வாகனப் பிரிவுச் சட்டம் 57(2)

(திரு. சி. பொன்னையன்) [1978 செப்டம்பர் 13]

விதியின்படி மேற்பட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. எல்லாக் கோரிக்கைகளுக்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட பின்னரும் 4-9-1978 அன்று சுமார் 200 பேர்கள் காரிப்பிட்டி பேருந்து நிலையத்தில் கூடி பஸ் மறியல் போராட்டத்தை நடத்த தலைப்பட்டனர். விரும்பக் கூடாத நிகழ்ச்சிகளைத் தடுக்கும்பொருட்டு மதுரை-அருப்புக்கோட்டை பேருந்துகள் காரியப்பிட்டி வழியாகச் செல்லாமல் விருதுநகர் வழியாகத் திருப்பிவிடப்பட்டது. இதன் காரணமாக பஸ் மறியல் செய்ய ஏது இல்லாமல் போகவே தொடர் உண்ணா விரதத்தை 5-9-1978 முதல் தொடர்ந்தார்கள். போராட்டக்காரர்கள் சாலைகளின் நடுவே தடைகளையும் வைத்தனர். போராட்டம் நடத்தினால் கோரிக்கைகள் நிறைவேறும் என்ற எண்ணத்தில் பேருந்துகளைத் தடுத்து நிறுத்தியதனால் காரியப்பிட்டி, மற்ற அருகாமையில் உள்ள கிராம பொது மக்கள் இன்னலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள். நெடுஞ்சாலை கோட்டப் பொறியாளர் காவல்துறையாளரின் உதவியால் 9-9-1978 அன்று சாலைகளில் தடைகளை அகற்றினார். தடைகளை அகற்றுவதற்கு உள்ளூர் மக்களில் சிலர் தடுத்தபோது 122 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். பொதுமக்கள் மறுபடியும் மறியல் செய்ததால் பேருந்துகள் ஓட இயலவில்லை. கோட்டாட்சி யாளர் காரியப்பிட்டிக்குச் சென்று சமரச முயற்சிகளை நடத்த ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். சமரச முயற்சிகள் நீடித்து அதன் பலனாக இன்று காலை போராட்டம் நிறுத்தப்பட்டு பேருந்துகள் எப்போதும் போல ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

4. கவன ஈர்ப்பு.

- (1) தமிழ்நாடு தனியார் பள்ளி ஆசிரியர் வேலைப் பாதுகாப்புப் போராட்டக் குழு தனியார் நிர்வாகத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் வேண்டி சென்னை, குறளகம் முன்பு சாகும்வரை உண்ணா விரதம் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் க. மீனாட்சிசுந்தரம், செ. முத்துசாமி, சி. ஆர். லட்சுமிகாந்தன், பி. ஆர். தாமஸ், ம. சங்கர செ. முத்துசாமி, சி. ஆர். லட்சுமிகாந்தன், பி. ஆர். தாமஸ், ம. சங்கர முன் மொழிந்தால் போதுமானது உறுப்பினர்கள் விரும்பினால் ஒருவர் ஒருவராகக் கேள்விகள் கேட்டு மேலும் விளக்கம் பெறலாம்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு தனியார் பள்ளி ஆசிரியர் வேலைப் பாதுகாப்புப் போராட்டக் குழு சென்னை நகரில் குறளகம் முன்பு தனியார் நிர்வாகத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்

போராட்டக் குழு, தனியார் நிர்வாகத்தால் பாதிக்கப்

பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் வேண்டி,

சென்னை, குறளகம் முன்பு சாகும் வரை

உண்ணாவிரதம் குறித்து

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்)

களுக்கு நிவாரணம் வேண்டி 28 ஆகஸ்ட் 1978 முதல் வரை உண்ணாவிரதம் என அறிவித்தது குறித்து" மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு மேலவை விதி 42-ன் கீழ் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தமிழ்நாடு தனியார் பள்ளி ஆசிரியர் வேலைப் பாதுகாப்புப் போராட்டக் குழு என்கின்ற அமைப்பு முதலில் எட்டு கோரிக்கைகளை முன் வைத்து 28 ஆகஸ்ட் 1978-ம் நாள் காலை முதல் சென்னையில் ஆசிரியர்கள் காலவரையறையற்ற உண்ணாவிரதம் தொடங்கப் போவதாக அறிவித்தது. பின் மீண்டும் இரு கோரிக்கைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் பத்து கோரிக்கைகளை துண்டு அறிக்கை மூலம் வெளியிட்டு உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டுள்ளது.

2. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களின் பொதுவான கோரிக்கை அவர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதும், மேல் முறையீட்டு அலுவலர்களினால் வழங்கும் ஆணைகளை நிறைவேற்றாத பள்ளி மேலாண்மைகளின் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்பதே.

3. 1974-ம் ஆண்டின் தமிழ் நாடு அரசினரால் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட 'தமிழ் நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறையிட்டுச் சட்டம்)', மற்றும் விதிகளில் ஆசிரியர்களின் பணிப் பாதுகாப்புக்கும் மேல் முறையீடு செய்வதற்கும் பள்ளி மேலாண்மைகள் மீது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும் வழிவகைகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

4. மேற் குறித்த சட்டப் பிரிவு மற்றும் விதிகளின் படி பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களிடமிருந்து பெறப்படும் மேல் முறையீடுகளை உரிய மேல் முறையீட்டு அலுவலர்கள் ஆய்வு செய்து விதி முறைகளைக் கையாண்டு ஆணைகளை வழங்குகின்றனர். அவ்வாணைகள் ஆசிரியருக்கோ அல்லது பள்ளி மேலாண்மைக்கோ சாதகமாக அமையாவிடின் அவர்கள் இரண்டாவது மேல் முறையீட்டை தீர்ப்பாயங்களுக்கு (Tribunals) அனுப்புகின்றனர். சில மேலாண்மைகள் தீர்ப்பாயத்தின் ஆணைகளை எதிர்த்து சென்னை உயர் நீதி மன்றத்தில் நீதிப் பேராணை மனு (Writ Petition) தொடுக்க

310 தமிழ் நாடு தனியார் பள்ளி ஆசிரியர் வேலைப் பாதுகாப்புப்
 போராட்டக் குழு, தனியார் நிர்வாகத்தால் பாதிக்கப்
 பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் வேண்டி, சென்னை,
 குறளகம் முன்பு சாகும் வரை உண்ணாவிரதம்
 குறித்து

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

கின்றனர். இவ்வித செயல்களினால் பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு உன்
 நிவாரணம் கிடைக்காததன்றி மேல் முறையீட்டு அலுவலரின் ஆணைகளை
 அமுல் படுத்தாத நிலை ஏற்படுகின்றது.

5. அவர்களது முக்கிய குறை கல்வி இலாகாவினால் போடப்பட்ட ஆணை
 களை அமுல் செய்யாது, தனியார் துறை நிர்வாகிகள் நீதிமன்றம் சென்று தடை
 யுத்தரவு போன்றவை பெறுவதால் கல்வி இலாகா ஆணை அப்படியே
 செயலற்றுப்போய், ஆசிரியர்கட்கு அவலநிலை ஏற்படுகிறது என்பதாகும்.
 இது நீதி மன்ற அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டதொன்றாகும்.

6. பெரும்பான்மையான, சிறுபான்மை வகுப்பினர் நடத்தும் கல்வி
 நிறுவனங்கள், தமிழ் நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (வரன்
 முறைப்படுத்தும்) சட்டம் 1973, மற்றும் விதிகள், 1974-ஐ எதிர்த்து சென்னை
 உயர்நீதி மன்றத்தில் தொடர்ந்த நீதிப் போனை வழக்கில் உயர்நீதி மன்றம்
 தமிழ் நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (வரன்முறைப்படுத்தும்)
 சட்டம், மற்றும் விதிகளில் முக்கிய பிரிவு மற்றும் விதிகள் சிறுபான்மையினர்
 கல்வி நிறுவனங்களுக்குப் பொருந்தாது என்று 17-12-1975-ம் நாள் தீர்ப்பு
 வழங்கியுள்ளது. இத்தீர்ப்பு தமிழ் நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார்
 பள்ளிகள் (வரன்முறைப்படுத்தும்) சட்டம், 1973 மற்றும் விதிகளை ஒருங்
 கணையச் செயல்படுத்துவதற்கு பெரிதும் தடையாக உள்ளது. இந்தத்
 தடையைத் தற்காலிகமாகத் தவிர்ப்பதற்கென்றே தமிழ் நாடு சிறுபான்மை
 யினர் பள்ளிகள் (அங்கீகாரம் மற்றும் மானியம் வழங்குதல்) விதிகள்,
 1977-ஐ இந்த அரசு இயற்றியுள்ளது. எனினும் இத்தடைக்கு நிரந்தரப்
 பரிகாரம் காண, உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பை எதிர்த்து உச்சநீதி மன்றத்தில்
 முறையீடு செய்வதற்கான நடவடிக்கையில் இவ்வரசு இறங்கியுள்ளது.
 அதற்கான அனுமதியை இன்னும் சென்னை உயர்நீதி மன்றம் வழங்கவில்லை.
 அனுமதி கிடைத்தவுடன் இவ்வரசு உச்சநீதி மன்றத்தில் உரிய முறையீடு
 செய்யும்.

7. மாநில அரசின் கல்விக் கொள்கைக்கேற்ப தனியார் கல்வி நிறுவனங்
 களை ஒருமுனைப்படுத்தவும் குறிப்பாக பணிச்சீரமைப்புச் செய்யவும் தமிழ்
 நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (வரன்முறைப்படுத்தும்) சட்டம்
 1973 மற்றும் விதிகள் 1974 கடந்த கால அனுபவங்களைக் கொண்டு இயற்றப்

தமிழ் நாடு தனியார் பள்ளி ஆசிரியர் வேலைப் பாதுகாப்புப்
 போராட்டக் குழு, தனியார் நிர்வாகத்தால் பாதிக்கப்
 பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் வேண்டி, சென்னை,
 குறளகம் முன்பு சாகும் வரை உண்ணாவிரதம்
 குறித்து

31

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

பட்டது. அரசியலமைப்புச் சட்டம் விதிமுறை 30 (1)-ன் கீழ் சிறுபான்மை வகுப்பினருக்கு வழங்கப்பட்ட உரிமைகளை அச்சட்டம் பறித்து விடவில்லை. தனியார் பள்ளி நிறுவனங்கள் சிறுபான்மை வகுப்பினரால் மட்டுமே நடத்தப்படவில்லை. சிறுபான்மை வகுப்பினர் அல்லாதவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகளும் இச்சட்டத்தின் ஆளுகைக்குட்பட்டவையாகும். எனவே தனியார் பள்ளிகள், நிறுவனங்கள் அனைத்தையும் வரன் முறைப்படுத்த, பணிச்சீரமைப்புச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயச் சூழ்நிலைகளும் காரணங்களும் ஈழநாட்டில் முடியாதவை மட்டுமல்ல; நின்று நிலை பெறுபவையாகும். எனவே தான் சென்னை உயர்நீதி மன்றம், தமிழ் நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (வரன்முறைப்படுத்தும்) சட்டம் மற்றும் விதிகளின் முக்கிய ஏற்பாடுகள் சிறுபான்மைப் பள்ளிகளுக்குப் பொருந்தாது என்று தீர்ப்பு வழங்கியதை எதிர்த்து உச்சநீதி மன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்ய இவ்வரசு நடவடிக்கை மேற் கொண்டுள்ளது. அந்த முறையீட்டில் உச்ச நீதி மன்றம் வழங்கும் தீர்ப்பிற்குப் பின்னர் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால், அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுமாறு மத்திய அரசை மாநில அரசு வலியுறுத்தும்.

8. தனியார் பள்ளிகளிலிருந்து பணிநீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களை மறுபடி வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளுமாறு சட்டரீதியாக கல்வித் துறை போடும் உத்தரவை அமுல்படுத்த முன் வராத தனியார் பள்ளி நிர்வாகங்களை வற்புறுத்தும் வகையிலும், அந்த ஆசிரியர்களை பணியில் அமர்த்தும் பொருட்டும் பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களை அவர்களது பதவி நிலைகளுடன் தேவையான பள்ளிகளுக்கு மாற்ற கல்வித்துறை அதிகாரிகளுக்கு உரிய அதிகாரம் வழங்கி இவ்வரசு 4-9-1978 நாளன்று ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. அத்துடன் கல்வித்துறையினரின் உத்தரவை அமுல்படுத்தாததிருக்கும் தனியார் பள்ளியின் இதர ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளத்தை பள்ளி நிர்வாகம் மூலம் வழங்குவதற்குப் பதில் நேரடியாக வழங்கவும் இந்த அரசாணை அதிகாரம் அளிக்கிறது. இந்த அரசாணை தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் போதிய பணிப் பாதுகாப்பு அளிக்கும்.

தமிழ் நாடு தனியார் பள்ளி ஆசிரியர் வேலைப் பாதுகாப்புப்
போராட்டக் குழு, தனியார் நிர்வாகத்தால் பாதிக்கப்
பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் வேண்டி, சென்னை,
குறளகம் முன்பு சாகும் வரை உண்ணாவிரதம்
குறித்து

[1978 செப்டம்பர் 13]

(முற்பகல் 11-30)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இந்த விவர அறிக்கையில் ஆசிரியர்களுக்கு நேரடி ஊதியம் வழங்கப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நேரடி ஊதியம் வழங்குவது என்னும்போது, அதைத் தலைமை ஆசிரியர் வழி வழங்கினாலும் சரி, நிர்வாக வழி வழங்கினாலும் சரி, இரண்டும் ஒன்றுதான். எனவே அரசு இதைக் கருத்தில் கொண்டு நேரடியாக ஊதியம் ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இல்லை.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட பின்பு, இடையில் சில மாதங்கள் கழிந்து அல்லது ஓராண்டு இரண்டாண்டுகள் கழிந்து இந்த ஆகஸ்டின் படி மீண்டும் ஒரு ஆசிரியருக்குப் பணி வாய்ப்பு வழங்கும்போது, இடைப்பட்ட காலத்திற்கு எந்த வகையில் ஊதியத்தை வழங்க அரசு முன் வரும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : ஒரு ஆசிரியர் தனியார் நிர்வாகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பின்பு வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட பின்பு, முதல் முறையிடு அரசாங்கத்திடம் செய்யப்படுகிறது. அதாவது இன்றைக்கிருக்கிற ஒழுங்குமுறை சட்டப்படி முதல் அப்பில் என்பது அரசுத் தரப்பில் இருக்கிற அதிகாரிகளிடம் செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் விசாரணைக்குப் பிறகு தீர்ப்பளிக்கிறார்கள். அப்படித் தீர்ப்பளித்த பின்னர், அந்தத் தீர்ப்பை அமூல் படுத்தாமல் அந்தத் தனியார் நிர்வாகிகள் வழக்கு மன்றத்திற்கு, டிரிபூனலுக்குச் செல்கிறார்கள். டிரிபூனலுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால், இப்போதிருக்கிற சட்டப்படி ஆசிரியருக்குச் சேரவேண்டிய பாக்கித் தொகை, அரியர்ஸ் தொகை முழுவதையும் கோர்ட்டில் கட்டிவிட்டுத்தான் மேல்முறை மீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனாலும் இந்தப் பணத்தைக் கட்டாமலேயே வழக்கு மன்றங்களில் இன்றையதினம் 'ஸ்டே' வழங்கப்படுகிறது. இதை இங்கே உள்ள மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர்

தமிழ் நாடு தனியார் பள்ளி ஆசிரியர் வேலைப் பாதுகாப்புப்
போராட்டக் குழு, தனியார் நிர்வாகத்தால் பாதிக்கப்
பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் வேண்டி, சென்னை,
குறளகம் முன்பு சாகும் வரை உண்ணாவிரதம்
குறித்து

313

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்)

அவர்களும் தயவு செய்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தயவுசெய்து ஒரு சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தோடு இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படித் தடை விதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் வாழ்வதற்கு வழியே இல்லை. அவர்கள் சம்பளம் முழுவதும் கோர்ட்டில்தான் கட்டப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த ஆசிரியர்களுக்கு, முதல் அப்பீல்மீது டிப்பார்ட்மெண்ட் உத்தரவு போட்ட தேதியிலிருந்து கோர்ட்டு திர்ப்பு வரும் வரை, வாழ்வுகாலப்படி அளிக்க அரசாங்கம் வழிவகை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : நிர்வாகம் அரசு ஆணையை மதிக்க மறுக்கிற நேரத்தில், அவர்களையும் அவர்களுடைய பதவியையும். அவர்களுக்குரிய நிலைகளோடு, வேறு பள்ளிகளுக்கு மாற்றப்படும் என்று இப்போது எடுக்கப்பட்டிருக்கிற முடிவு இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைக்கு மூலகாரணமே 1974 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாடு அரசினரால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் வரன் முறைப்படுத்தும் சட்டத்திலுள்ள பல குறைபாடுகள்தான். இது பல்வேறு ஆசிரியர் சங்கங்களால் அரசுக்கு உணர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ள ஆணையேகூட ஒரு தாற்காலிகமான பரிசீலனையே தவிர, நிரந்தரமான பரிசீலனையில்லை. எனவே அரசு இதைக் கருத்தில் கொண்டு, தமிழ் நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (வரன்முறைப்படுத்தும்) சட்டத்தை மாற்றியமைக்கும் வகையில் உரிய சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இதை அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அரசு ஒரு ஆணையிட்டும் அந்த ஆணையை ஏற்காமல், ஆசிரியர்களைப் பணியில் சேர்த்துக் கொள்ளாத நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்த வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களை வேறு பள்ளிகளில் அவர்களுடைய பதவி நிலைகளோடு மாற்றி கல்வித்துறை ஆணை பிறப்பித்தாலும்,

(2) திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆறுமுகநேரியிலுள்ள பிளாஸ்டிக் ரெசின் கம்பெனியில் லே-ஆஃப் குறித்து.

வேறு பள்ளிகளில் அத்தகைய ஆசிரியர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்களே, அதுபற்றி அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : வேறு பள்ளிகள் என்றாலே, தனியார் பள்ளிகள்தான் என்று பொருளல்ல. வேறு பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள், அரசுப் பள்ளிகள் ஆகியவை இருக்கின்றன. ஆகவே அவற்றில் ஏதாவது ஒரு பள்ளிக்கு அவர்களை மாற்ற அரசாங்கத் திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது.

திரு. ச. முத்துசாமி : தனியார் பள்ளிகளில் இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத ஆசிரியர்கள் வேறு அரசுப் பள்ளிகள் போன்றவற்றில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று கூறினார்கள். முதலில் ஆசிரியரை வேலைக்குத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று முதல் அப்பீலில் தீர்ப்பு அளித்த பின்னர், இடைக்காலத்திற்கான சம்பளத்தை நிருவாகம் வழங்க வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி மாற்றப்படும்போது, வேறு மேனேஜ்மென்ட்குச் சென்று விடுவதால், அங்கே அவர்கள் அந்த ஊதியத்தை 'கிளைம்' செய்ய உரிமை இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே அவர்கள் மீது சரியான நடவடிக்கை எடுக்க இப்போது போட்டிருக்கிற விதியில் உரிய இடமிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போது அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பிரச்சினையே வேலை இழந்து பட்டினி கிடக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு எப்படி உதவுவது என்பதாகும். அதற்கான நடவடிக்கையைத்தான் நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மற்ற தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும்போது, அரசாங்கம் அதைச் செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவம் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன் :—

“திருநெல்வேலி மாவட்டம், ஆறுமுகநேரியிலுள்ள பிளாஸ்டிக் ரெசின்ஸ் கம்பெனி கடந்த ஆறு மாத காலமாக லே-ஆஃப் விட்டு, நூற்றுக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து.”

1978 சேப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, ஆறுமுக நேரியிலுள்ள பிளாஸ்டிக் ரெசின்ஸ் அண்டு கெமிக்கல்ஸ் லிட். என்னும் தொழிற்சாலையில் 287 தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். இத்தொழிற்சாலையில் “Poly Vinyl Chloride” என்னும் பொருள் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இந்நிறுவனத்தில் கீழ்க்கண்ட தொழிற்சங்கங்கள் இயங்கி வருகின்றன:—

1. பிளாஸ்டிக் ரெசின்ஸ் அண்டு கெமிக்கல்ஸ் ஸ்டாப் அண்டு ஒர்க்கர்ஸ் யூனியன்.

2. பிளாஸ்டிக் ரெசின்ஸ் அண்டு கெமிக்கல்ஸ் நேஷல் எம்ப்ளாய்ஸ் யூனியன்.

உற்பத்தி விலை அதிகரித்துள்ளதாலும், நிறுவனத்தின் சீரடையாத பொருளாதார நிலைமையினாலும் நிர்வாகத்தினர் 15-2-1978 முதல் தொழிலாளர்களை லே-ஆஃப் செய்தனர். நிர்வாகம் மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்குப் நிதி உதவி கேட்டு முக்கியமாக மின்சாரக் கட்டணச் சலுகைகளுக்காக விண்ணப்பித்துள்ளது. இந்நிறுவனத்தை மீண்டும் திறப்பதற்கான ஒரு செயற்குறிப்பு மத்திய அரசின் நிறுவனத்தில் உள்ளது. ஆகையால் கட்டண சலுகைகளுக்காக விண்ணப்பித்துள்ள நிர்வாகத்தின் கோரிக்கை மேல் பொதுப்பணித் துறையில் எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் தரப்பில் அவர்களின் லே-ஆஃப் சம்பந்தமாக தொழிற் தகராறு ஏதும் எழுப்பப்படவில்லை. இருப்பினும் இப்பிரச்சினை பற்றி கவனிக்குமாறு மதுரை தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

திரு. ஆ. நல்லசிவம் : லே-ஆப் சம்பந்தமாகத் தொழில் தகராறு எதுவும் எழுப்பப்படவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். லே-ஆப் சம்பளம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் முழுச் சம்பளம் கிடைக்க வேண்டும், வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்று தொழிற் சங்கம் அரசாங்கத்திற்கும், தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளுக்கும் முன்னால் பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக தொழிலாளர் நல இலாக்கா என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : லே-ஆப் காம்ப்ளெஷன் ஜூலை 1978 முதல் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ‘பெட்டிஷன்’ கொடுப்பது என்பது ஒன்று, தாழில் தகராறு எழுப்புவது என்பது மற்றொன்று. பெட்டிஷன் கொடுத்தால் This may be examined என்று எழுதி அனுப்பி

[1978 செப்டம்பர் 13]

விடுவார்கள். அதுதான் முறை. தொழிற் தகராறு எழுப்புவது என்பது தொழிற் சங்கத்தின் பேரவையைக் கூட்டி இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பி, நேரடிப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வுகாண முடியாத காரணத்தால், தொழிற் தகராறு எழுப்பத் தீர்மானிக்கப்பட்டது என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி, அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள தொழிற் சங்கத் தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது என்று முடிவு செய்த பிறகு அதை லேபர் ஆபிசருக்கு அனுப்பி, அதனுடன் அதற்கான “statement” அனுப்பி வைத்தார் லேபர் ஆபீசர் அதை ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் என்ற முறையில் சமரசப் பேச்சுவார்த்தைக்கு எடுத்துக்கொள்வார். அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவம் : அமைச்சர் அவர்கள் கூறியபடிதான், அந்த ஆலை திறக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும், ஆலை மூடப்பட்டிருப்பதே தவறு என்றும் லேபர் ஆபீசர் முன்பாக இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆக தொழில் தகராறு கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அது சம்பந்தமாகத் தொழிலாளர் நல இலாகா என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : லே-ஆப் சம்பந்தமாக தொழில் தகராறு எழுப்பப்படவில்லை என்று சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப்பற்றி கவனிக்குமாறு மதுரையில் உள்ள தொழிலாளர் துறை ஆணையர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவம் : இந்த ஆலை மூடியிருப்பதற்கான காரணம் இதன் உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்து உள்ளதாகும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்ததற்குக் காரணம் கம்பெனிக்குத் தேவைப்படும் மூலப் பொருளின் விலை மிக அதிகமாக உள்ளது என்று கூறப்படுகிறது. பிளாஸ்டிக் உற்பத்தி செய்யும் வேறு கம்பெனிகளைவிட அதிகமான விலைக்கு மூலப்பொருள் வாங்கப்படுகின்றது. ஆகவே அவர்களோடு இவர்கள் போட்டியிட முடியவில்லை. மலிவான விலையில் உற்பத்திக்கான மூலப் பொருள் வாங்க கம்பெனி முயற்சிக்கிறது. ஆகவே அது சம்பந்தமாக அரசு அந்தக் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு தருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. க. இராசா முகமது)

THE HON. THIRU S. RAGHAVANANDAM: The important requests are: (1) reduction of sales tax, (2) reduction of power tariff, (3) reduction of naphtha price, (4) reduction of interest charges. Nos. 3 and 4 are to be considered by the Central Government. If the Central Government takes a favourable decision, the State Government will not be lagging behind in taking immediate and appropriate action.

They have already approached the Central Government and it is under the consideration of the Central Government, especially the reduction of Naptha price and the reduction of interest charges.

5. அரசின் தீர்மானங்கள்

(1) பொதுக் கணக்குக் குழு, மதிப்பீட்டுக் குழு ஆகியவற்றில் பணியாற்றும் மேலவை உறுப்பினர்களின் பதவிக்கால நீட்டிப்பும், அக்குழுக்களுக்கு உறுப்பினர்கள் தேர்தலும்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“1977 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில் அமைக்கப்பெற்ற பொதுக் கணக்குக் குழு, மதிப்பீட்டுக் குழு ஆகிய குழுக்கள் எடுத்துக் கொண்ட பணிகள் இன்னமும் முற்றுப்பெறவில்லை. அதலால் மேற்படி குழுக்களின் பதவிக்காலத்தை பேரவையில் நீட்டித்திருப்பதால் ஒவ்வொரு நிதி ஆண்டின் இறுதியில் மேற்படி குழுக்களின் பதவிக்காலம் முடிவடையும் என்னும் மேலவை விதிகள் முறையே 182, 183 ஆகியவற்றை தளர்த்தி அக்குழுக்களில் தற்போது பணியாற்றுகின்ற மேலவை உறுப்பினர்களே தொடர்ந்து 31 மார்ச் 1979 முடிய பணியாற்ற வேண்டும்.

மேலும், பொதுக்கணக்குக் குழுவில் ஏற்பட்டுள்ள மூன்று வெற்றிடங்களில் கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களும், மதிப்பீட்டுக் குழுவில் ஏற்பட்டுள்ள இரண்டு வெற்றியிடங்களில் கீழ்க்கண்ட மேலவை உறுப்பினர்கள், உறுப்பினர்களாகப் பணியாற்ற வேண்டும்.

பொதுக் கணக்குக் குழு, மதிப்பீட்டுக் குழு ஆகியவற்றில் பணியாற்றும் மேலவை உறுப்பினர்களின் பதவிக்கால நீட்டிப்பும், அக்குழுக்களுக்கு உறுப்பினர்கள் தேர்தலும்

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்) [1978 செப்டம்பர் 13]

பொதுக்கணக்குக் குழு

திரு. க. இராமமூர்த்தி,

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்.

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்.

மதிப்பீட்டுக் குழு

புலவர் புலமைப்பித்தன்,

திரு. டி. வி. டி. மாண்டே.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“1977 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில் அமைக்கப்பெற்ற பொதுக் கணக்குக் குழு, மதிப்பீட்டுக் குழு ஆகிய குழுக்கள் எடுத்துக்கொண்ட பணிகள் இன்னமும் முற்றுப்பெறவில்லை. ஆதலால் மேற்படி குழுக்களின் பதவிக்காலத்தை பேரவையில் நீட்டித்திருப்பதால் ஒவ்வொரு நிதி ஆண்டின் இறுதியில் மேற்படி குழுக்களின் பதவிக்காலம் முடிவடையும் என்னும் மேலவை விதிகள் முறையே 182, 183 ஆகியவற்றை தளர்த்தி அக்குழுக்களில் தற்போது பணியாற்றுகின்ற மேலவை உறுப்பினர்களே தொடர்ந்து 31 மார்ச் 1979 முடிய பணியாற்றவேண்டும்.

மேலும், பொதுக்கணக்குக் குழுவில் ஏற்பட்டுள்ள மூன்று வெற்றிடங்களில் கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களும், மதிப்பீட்டுக் குழுவில் ஏற்பட்டுள்ள இரண்டு வெற்றிடங்களில் கீழ்க்கண்ட மேலவை உறுப்பினர்கள், உறுப்பினர்களாகப் பணியாற்றவேண்டும்.

பொதுக்கணக்குக் குழு

திரு. க. இராமமூர்த்தி,

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன்,

திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்.

மதிப்பீட்டுக் குழு

புலவர் புலமைப்பித்தன்,

திரு. டி. வி. டி. மாண்டே.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

1978 செப்டம்பர் 13]

(2) பொது நிறுவனங்கள் குழுவில் பணியாற்றும் மேலவை உறுப்பினர்களின் பதவிக்கால நீட்டிப்பும், அக்குழுவிற்கு உறுப்பினர்கள் தேர்தலும்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“1977 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில் அமைக்கப்பெற்ற பொது நிறுவனங்கள் குழு எடுத்துக்கொண்ட பணிகள் இன்னமும் முற்றுப்பெறவில்லை. ஆதலால் மேற்படி குழுவின் பதவிக்காலத்தை பேரவையில் நீட்டித்திருப்பதால், அக்குழுவில் தற்போது பணியாற்றுகின்ற மேலவை உறுப்பினர்களே தொடர்ந்து 31-3-1979 முடிய பணியாற்ற வேண்டும்.

மேலும் அக்குழுவில் ஏற்பட்டுள்ள மூன்று வெற்றியிடங்களில் கீழ்க்கண்ட மேலவை உறுப்பினர்கள், உறுப்பினர்களாக பணியாற்றவேண்டும் :—

திரு. எச். வி. ஹாண்டே,

திரு. ஆ. நல்லசிவம்,

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்.”

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை —

“1977ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில் அமைக்கப்பெற்ற பொது நிறுவனங்கள் குழு எடுத்துக்கொண்ட பணிகள் இன்னமும் முற்றுப்பெறவில்லை. ஆதலால் மேற்படி குழுவின் பதவிக்காலத்தை பேரவையில் நீட்டித்திருப்பதால், அக்குழுவில் தற்போது பணியாற்றுகின்ற மேலவை உறுப்பினர்களே தொடர்ந்து 31-3-1979 முடிய பணியாற்ற வேண்டும்.

மேலும் அக்குழுவில் ஏற்பட்டுள்ள மூன்று வெற்றிடங்களில் கீழ்க்கண்ட மேலவை உறுப்பினர்கள், உறுப்பினர்களாக பணியாற்றவேண்டும்.

திரு. எச். வி. ஹாண்டே,

திரு. ஆ. நல்லசிவம்,

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

[1978 செப்டம்பர் 13]

(3) சட்ட விதிகள் ஆய்வுக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்கள் தேர்தல்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

“சென்ற கூட்டத் தொடரில், 31-3-1979 வரை ஓராண்டு காலத்திற்கு நீட்டிக்கப்பட்ட சட்ட விதிகள் ஆய்வுக்குழுவில் ஏற்பட்டுள்ள இரண்டு வெற்றிடங்களில் கீழ்க்கண்ட மேலவை உறுப்பினர்கள், உறுப்பினர்களாக பணியாற்ற வேண்டும்.

திரு. டி. சந்தோஷம்,

திரு. ஜே. எம். மியாகான்.”

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை —

“சென்ற கூட்டத் தொடரில், 31-3-1979 வரை ஓராண்டு காலத்திற்கு நீட்டிக்கப்பட்ட சட்ட விதிகள் ஆய்வுக்குழுவில் ஏற்பட்டுள்ள இரண்டு வெற்றிடங்களில் கீழ்க்கண்ட மேலவை உறுப்பினர்கள், உறுப்பினர்களாக பணியாற்றவேண்டும்.

திரு. டி. சந்தோஷம்,

திரு. ஜே. எம். மியாகான்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

6. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பதில் உரை பேரவையில் நேற்று முடியாததாலும், இன்று அங்கு தொடர்வதாலும் இது நாளை மாலைக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நாளை மாலை பேசுவார்கள்.

மேலவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிபின்றன. அவை மீண்டும் இன்று மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

1978 செப்டம்பர் 13]

(மூற்பகல் 11-45)

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(2) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆளுநர் அவர்கள், தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 5) சட்ட முன்வடிவு ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு தம் இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(3) பேரவையிலிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி பணச் சட்ட முன்வடிவு என பேரவைத் தலைவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு இம் மேலவையின் பரிந்துரைக்காக பேரவைத் தலைவரால் கையொப்பமிட்டு, தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 5) சட்ட முன்வடிவை (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1978) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்.

சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமன்ற மேலவையின் இசைவிற்காக மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரால் கையொப்பமிட்டு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட முன்வடிவுகளின் பிரதிகளை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன்.

1. தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1978).

2. 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (தீருத்த சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978).

7. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ்நாடு, 1978ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 5) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1978).

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1978ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 5) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1978) பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை —

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1978ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 5) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1978) பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன்வடிவு பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை ஏதுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1978ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 5) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1978) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை —

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1978ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 5) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 35/1978) திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

@ 382-384 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு ஆக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது.

1978 செப்டம்பர் 13]

(2) தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1978).

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

*திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா தனி அதிகாரிகளின் பதவிக்காலத்தை இரண்டு ஆண்டுகளிலிருந்து மூன்று ஆண்டுகளாக உயர்த்த வேண்டிய அவசியத்தின் அடிப்படையிலே அரசால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தனி அதிகாரிகள் செயல்படுகிற விதத்தைக் குறித்துச் சொல்லத் தேவையில்லை. இன்றைக்கு அதைப்பற்றிய பிரச்சினையில்லை. ஒரு தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையிலே கூட்டுறவுக் குழுக்களையெல்லாம் கலைத்துவிட்டு, தனி அதிகாரிகளை வைத்து நிர்வாகத்தை நடத்துகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆனால், விரைவாகத் தனி அதிகாரிகளின் நிர்வாகத்திலேயிருந்து அவற்றை விடுபடச் செய்து, கூட்டுறவுத் துறையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் மூலமாக அமையும் போர்டின் மூலம் நிர்வாகம் நடந்தாக வேண்டுமென்ற அடிப்படை எண்ணத்திலே, இங்கேயுள்ள அமைச்சரவர்களுக்கோ, ஆளுநர் கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கோ வேறுபாடு இருக்க முடியாது. நான் அமைச்சரவர்களின் மீது குறைபாடு சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். காரணம், அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை

@ 385-ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு II ஆக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது.

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1978 செப்டம்பர் 13]

ஏற்று சில மாதங்கள் தான் ஆகின்றன. ஆனால், ஆட்சியைப் பொறுத்த வரையிலும், ஏறத்தாழ 1½ ஆண்டுக்காலம் நடந்திருக்கிறது. இதற்குள்ளாக அதற்கு வழி வகையை மிகச் சுலபமாகச் செய்திருக்க முடியும். ஆனால், எந்தக் காரணத்தாலோ, இந்த அடிப்படையான தேவையை இதுவரையில் பூர்த்தி செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். எனக்கு இருக்கின்ற குறை, அது உள்ளாட்சித் துறையானாலும், நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறையானாலும், வேறு எந்தத் துறையானாலும், மிக அதிகமான அளவிலே இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறவர்கள் ஜனநாயக முறைகளுக்காக வாதிட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், செயல்வடிவம் கொடுக்க வருகிறபோது, அதாவது, செயல்வடிவம் கொடுக்கின்ற நிலை ஏற்படும்போது, அதிலேயிருந்து மாறுபட்டு நியமன முறையை நீடித்துச் செல்லும் நிலைதான் உருவாகியிருக்கிறது. ஆகவே, நான் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வது, கூடிய விரைவிலே தனி அதிகாரிகளுடைய நிர்வாகத்தை முடித்து, புதிதாகக் குழுக்கள் அமைத்து, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மூலமாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்க வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இன்றைக்கு அட்வைசரி போர்ட் என்றிருக்கிறது. தனி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டுள்ள காரணத்தாலே, அட்வைசரி போர்டுகள் அமைக்கப்படுமென்று சொன்னார்கள். சில இடங்களிலே அப்படி அமைந்திருக்கிறது. சில இடங்களில் இல்லை. இன்றைக்கு பெருமளவுக்கு விவசாயிகள், கிராமப்புறக் கடன் சங்கங்கள், விற்பனைக் கூடங்கள், மற்றவைகளின் மூலம் உதவிகளைப் பெறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில், அந்தச் சங்கங்கள் அதிகாரிகள் மூலமாகனோ, நியமனம் செய்யப்படுபவர்கள் மூலமாகவோ நடக்கின்றபோது, அவசியமான சில பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு, எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது. அப்படியே இருந்தாலும், அதை நிறைவேற்றுகிற கட்டாயம் இல்லாமல் போகிறது. இதை மனதிலே கொண்டு, விரைவாக கூட்டுறவுத் துறைக்கான சட்ட முன்வடிவை அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் உள்ளடங்கியது இல்லையென்றாலும், ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் இருக்கிற சங்கடங்களைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக வந்த உத்தரவின்படி, கிராமங்களிலே உள்ள

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. க. இராமமூர்த்தி)

(பிற்பகல் 4-10)

கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே ஒருவருக்கு ஒருவர் ஜாமீன் கொடுத்து கடன் வாங்கும் நிலை கடந்த காலத்தில் இருந்தது. ஒருவருக்கொருவர் ஒப்புக் கொண்டால்தான், ஜாமீன் போடும் நிலை இருந்தது. ஒருவர் டிபால்டர் ஆகிவிட்டால், இன்னொருவர், கடன் வாங்க முடியாது. எனவே, இதற்கு விதி விலக்குத் தந்து, யார் வேண்டுமானாலும், யாருக்கு வேண்டுமானாலும் ஷ்யூரிட்டி இருக்கலாம், இரண்டு பேரிலே ஒருவர் டிபால்டர் ஆனாலும், இன்னொருவர் தன்னுடைய கடனைச் செலுத்திவிட்டால், புதிய கடன் வாங்கலாமென்று இருந்தது. இந்த ஜாமீன் போட்டவர், கடனை வாங்கியவர் ஆகிய இரண்டு பேரும் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தினால்தான், அவர்கள் இரண்டு பேரும் கடனை வாங்க முடியும் என்ற நிலை சமீபத்தில் போட்ட உத்தரவினால் ஏற்பட்டுள்ளது. இடையிலே இது தளர்த்தப்பட்டு, யார் ஜாமீன் போடுகிறார்கள் என்று கடன் வாங்கியவர்களுக்கே தேரியாத நிலை ஏற்பட்டது. இதற்குக் காரணம், அங்கே இருக்கிற சூப்பர்வைசர்கள், மற்றவர்களை அழைத்து மிக வேகமாக ஜாமீன் போடுகிற தகுதி இருந்தாலே போதும் என்ற நிலையில் கடன்களைக் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டதுதான். இன்றைக்கு இரண்டு பேருமே கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தியிருந்தால்தான், ஒருவருக் கொருவர் ஜாமீன் கொடுத்து கடனை வாங்க முடியும் என்ற நிலை வந்ததன் காரணமாக, பல பேர் கடன் வாங்க முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலை இருக்கிறது. இதெல்லாம் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் கூட்டுறவுத் துறையில் இல்லாததன் விளைவுதான் என்று கருதுகிறேன். இந்தச் சட்டத் தின் மூலமாக தனி அதிகாரிகளுடைய காலம் நீட்டிக்கப்பட்டாலும், இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குகிற, தவிர்க்கிற அளவுக்கு அந்தத் தனி அதிகாரிகளை, கூட்டுறவுத் துறையை இயக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். இச்சட்டத்தின் மூலம் 3 ஆண்டுக்காலம் பதவிகள் நீட்டிக்கப்பட்டாலும், ஓராண்டுக் காலத்திற்குத்தான் நீட்டிக்கப் படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதால், தயவுசெய்து இந்த ஓராண்டுக் காலத்தோடு இதை முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை வேண்டி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவம் : தலைவர் அவர்களே, தற்போது இருக்கிற சட்டத்திலே சப்-செக்ஷன் 4-ன் படி, நியமிக்கப்படுகிற ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் புதிய கமிட்டியை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்

(திரு. ஆ. நல்லசிவம்)

[1978 செப்டம்பர் 13]

கிறது. 1976 ஆம் ஆண்டிலே கொண்டு வரப்பட்ட இந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசர் நியமனச் சட்டம், இந்தப் புதிய அரசு வந்ததற்குப் பிறகு சென்ற ஆண்டிலும் மீண்டுமொரு ஆண்டு நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஓராண்டுக் காலத்திலே அந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் புதிய கமிட்டியை அமைப்பதிலே என்ன சங்கடம் ஏற்பட்டது என்று தெரியவில்லை. மீண்டும் ஓராண்டுக் காலத்திற்கு நீட்டிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், அந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் புதிய கமிட்டியை அமைப்பதிலே என்ன சிரமங்கள் ஏற்பட்டன என்பதைச் சொல்லி யிருந்தால், நமக்குப் புரிந்திருக்கும். ஆனால், அது சொல்லப்படவில்லை.

இரண்டாவது “காம்பரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்” என்று ஒட்டுமொத்தமாகத் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படும் என்ற பெயரால், தேர்தலின் குறுக்கே நிற்க வேண்டியதில்லை. வழக்கம்போல தேர்தலை நடத்திக்கொண்டு, சட்டங்களுமும் கொண்டுவரலாம். “காம்பரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்” என்ற பெயரால், ஸ்பெஷல் ஆபீசர் ஆட்சியை நீட்டிப்பது சரியல்ல. இன்னும் ஓராண்டுக்கு நீட்டிப்புக் கொடுத்தாலும், இன்னும் ஓராண்டு இருக்கிறதே என்று இல்லாமல் மூன்று மாதங்களுக்குள் அந்தக் கமிட்டியைப் போடுவதன் மூலமாக கூட்டுறவுத் துறையில் ஜனநாயகத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. மாணிக்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாக தனி அதிகாரிகளின் பதவிக் காலம் 3 ஆண்டுகளுக்கு நீட்டிக்கப்படுகிறது. என்றாலும், ஏற்கெனவே உள்ள இரண்டாண்டை 3 ஆண்டுகளாக நீட்டிக்கிறது என்றும், மொத்தத்தில் ஒரு ஆண்டுக்குத்தான் நீட்டிக்கப்படுகிறது என்றும் எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கூட்டுறவுத் துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய சில கடந்த கால அனுபவங்கள்—கடந்த காலம் என்றால், சமீப கடந்த காலத்தில்—கசப்பாக இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் நீக்குவதற்கு விரிவான சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டே வாவு-செலவுத் திட்ட விவாதங்களின் போது குறிப்பிட்டேன். இதற்கிடையில் இவ்வளவு கால அவகாசம் இருந்தபோதும் அந்தமாதிரி முறையில் திருத்தங்களைக் கொண்டுவராமல், இப்போது தனி அதிகாரிகளுடைய பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்கிற முறையில்தான் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு வந்திருக்கிறது. வந்திருக்கிற சட்ட முன்வடிவைப் பார்த்தால், நிர்வாக அதிகாரிகளுடைய

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனீ
அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு
(சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண். 33/1978)

327

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. பி. மானிக்கம்)

கையைப் பலப்படுத்தி அவர்களுடைய பதவிச் சாலத்தை நீட்டிப்பதன் மூலம், நிர்வாகக் காரியங்களை அதிகாரிகளைக் கொண்டே திறமையாகவும், செம்மையாகவும் நடத்த முடியும் என்ற பொதுவான ஒரு கொள்கை, எண்ணம், இந்த அரசுக்கு வந்துவிட்டதோ என்ற அச்சம் எழுகிறது. அனுபவ அடிப்படையிலே பார்த்தால், வெறும் நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் மட்டுமே காரியங்களைச் செம்மையாகச் செய்ய முடியாது என்று தெரிகிறது. செம்மையாகக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றால், மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு முக்கியமானது. ஆகவே கூட்டுறவுத் துறை சம்பந்தமான சட்டத்தில், மக்களுடைய ஈடுபாட்டை அதிகப்படுத்தக் கூடிய முறையிலே விரிவான திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தால் உதவிகரமாக இருக்கும். ஓராண்டுக் காலத்திற்கு நீட்டிப்பதன் மூலம் இந்தக் குறைபாடுகளைக்களைய முடியாது. சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வர அவகாசம் வேண்டுமென்றால், அவகாசம் எடுத்துக் கொண்டு அந்தத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வரலாம். ஆனால் மேலும் காலதாமதத்தில் லாமல் விரிவான திருத்தங்களைக் கொண்டு வர அரசு முன்வர வேண்டும். இந்தத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னதாக, சென்ற ஆண்டு கூட்டுறவுத் துறைக் கொள்கை விளக்க விவாதத்தின்போது குறிப்பிடப்பட்ட பாரதி கமிஷன் கூறியுள்ள கருத்துக்களையும், மற்ற கட்சிகளுடைய கருத்துக்களையும், அநேகமாக இந்த மன்றத்திலுள்ள எல்லா கட்சிகளுடைய ஆலோசனைகளையும் கேட்டறிந்து, சில பிரச்சினைகளில் Principle of Consensus முறையைப் பின்பற்றுவது மிக அவசியம். இதை வலியுறுத்தி, ஓராண்டு நீட்டிப்பு அவசியம் என்று கருதுவதால், அனுமதித்தாலும், இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு அரசு ஜனநாயக அம்சங்கள் வலுப்படக் கூடிய முறையிலே விரைவாக, மிகத் துரித காலத்திலே காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-20;

* THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the Bill seeks to extend the appointment of Special Officers who have already been there for two years for a further period of one year. The co-operative movement has not only been under attack in the recent past but has been attacked every time there has been a change in the political administration in our State. I remember that since 1967 when the D.M.K. Government assumed office, there was a sustained attack on the co-operative movement. Even in his very first speech, the Hon. the Chief Minister of that time mentioned

(Thiru A. R. Damodaran) [1978 செப்டம்பர் 13]

that the co-operative movement was being controlled by a closed body of persons who would not allow others to enter the co-operative field. In my very first speech even at that time, I requested the Government that as far as possible, the co-operative movement should be free from political interference and control and I said: "Let us not commit the same mistakes which the Congress Party was alleged to have committed in the past by thrusting Party people into the co-operative movement and bringing it into disrepute." Over ten years—if the Hon. the Minister for Co-operation would take care to study the amendments that have been made to the Co-operative Societies Act of 1961—far-reaching, sweeping and revolutionary changes have been made in the Act. The powers of nomination have been increased and the membership of the Central Banks and other institutions was increased beyond comprehension because it was felt that new Members could not be admitted into those organisations. My honourable and venerable Friend Thiru Krishnaswamy Naidu, a veteran co-operator who is no longer with us today—but those Members who were in this House for 7 or 8 years when he was also a Member would bear testimony to the fact—would literally shed tears every time an amendment to the Co-operative Societies Act was brought which sought to destroy the character of the co-operative movement.

Sir, I will not go so far as to say that the appointment of Special Officers for certain reasons will necessarily destroy the character of the co-operative movement. But I think that we are doing violence to the co-operative movement in Tamil Nadu when we seek to supersede so many bodies and appoint Special Officers. In fact, we are bureaucratising the co-operative movement which is not the intention of the co-operative movement. I am not an expert in Co-operation, but from what little I know the co-operative movement must depend largely upon the co-operation of the members of these societies. If you want to run them with Special Officers, you might as well run them as Civil Supplies shops and Fair Price shops on a non-co-operative method and there is no need for us to invite co-operation

1978 செப்டம்பர் 13] (Thiru A. R. Damodaran)

from the public at all. Therefore, what my Hon. Friend Thiru Manickam mentioned is a thoroughly valid point. I request the Government to renew the faith of the people in the co-operative movement. Otherwise, good people will not come anywhere near this movement. In fact, some of us are very scared of even venturing anywhere near a co-operative society. I have abstained from membership of any co-operative society not because I do not believe in that movement but because the rules are such that any day anybody can charge us with some petty offence and I do not want to get involved. I am only a member of one co-operative society and even there I am trying to get out of it as quickly as possible, requesting successors to take over. I have been there for ten years, in a house-building society, and I would very voluntarily relinquish my membership of that society. I only wish to mention that the Government should see to it that the people have sustained faith in the co-operative movement and the movement grows. Even the other day, the Hon. Minister came forth seeking the permission of the House to enhance the guarantee to the co-operative sector to Rs. 120 crores from the existing limit of Rs. 80 or 90 crores. I think all of us are anxious about this movement because this is possibly the only movement that can really help the weaker sections of our society. We will fully support the Government in any measures that it brings forth to control malpractices or evils that might have crept into the societies. My only plea on this occasion is that the extension of time for these Special Officers should not be made a matter of routine and ordinary administration. Extension for one year may be granted by this Bill, but I would request the Hon. Minister kindly to see to it, that as quickly as possible and as far as it is feasible, many of these societies are resuscitated, new Members admitted according to their rights and new committees formed so that the people may play their part in what is essentially a people's movement for the betterment of the weaker sections of society. I hope this Government will have full faith and confidence in the co-operative movement, as they are bound to have. They are committed to the principles of democracy. As for the temporary aberrations of the past, as I have pointed out even

(Thiru A. R. Damodaran) [1978 செப்டம்பர் 13]

yesterday while speaking on certain Bills, the evil-doers must be exposed for the public to judge them and their activities, and general allegations cannot take the place of definite legal proof. Wherever it is possible, we should expose wrong-doers because the entire co-operative movement is getting a bad name. There was a time when Maharashtra and Tamil Nadu were the two leading States in the field of co-operation. The fact that over the past two or three years we have superseded so many bodies has brought a very bad reputation to the co-operative movement in Tamil Nadu. In all-India circles, we are unable to lift our head and speak with pride about this movement. I hope that the Government will do everything possible to resuscitate the confidence of the people and their belief in this praiseworthy movement.

Thank you.

(திரு. பி. ஆர். தாமஸ் அவர்களை பேசுமாறு மாண்புமிகு தலைவர் அழைத்தார்.)

திரு. பி. ஆர். தாமஸ் : தலைவரவர்களே, நான் பல்கலைக் கழக மசோதா மீது பேசுவதாக இருக்கிறேன்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் முன் மொழிந்துள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டத் திருத்த மசோதாவை நான் வன்மையாக எதிர்க்கின்றேன். இந்த மசோதா விலே தனி அலுவலர்கள் பதவிக் காலத்தை இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்கு நீட்டித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். 1976 ஆம் ஆண்டில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகிகளைக் கலைத்து விட்டு தனி அலுவலர்களை நியமிக்கிற அந்தச் சட்டத்தில் கூட மிகத் தெளிவாக 2 ஆண்டுகளுக்கு மேல் போகக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் ஏதாவது குறைகள் இருக்குமானாலும் கூட, திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டுமேயொழிய, இன்னும் அதற்கு மேல் 2 ஆண்டுகள் நீட்டித்திருக்கக் கூடாது. அப்படியே நீட்டிப்பதாயிருந்தால், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்ற பெயரை மாற்றி விட்டு, 'தனி அலுவலர்' அல்லது 'அரசு அலுவலர் சங்கம்' என்று பெயர் வைத்து, அதை இன்னும் ஓர் ஆண்டோ, இரண்டு ஆண்டுகளோ நீட்டிப்பதுபற்றி எந்தவித ஆட்சேபனையும் எங்களுக்கு

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு
(சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண். 33/1978)

331

2978 செப்டம்பர் 13] (திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

இல்லை. கூட்டுறவுச் சங்கம் என்றால், அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்து அவர்களுடைய நிதியைத் திரட்டி, அரசு அதை ஊக்குவிக்கின்ற நிலையில், அரசும் பங்கு சேர்ந்து, கடன் கொடுத்து அவர்களுடைய நடவடிக்கையான வாணிபத்திலோ, மற்ற தொழில்களிலோ ஈடுபடுவது தான் நடைமுறை. ஐக்கியக் கட்சித் தலைவர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் இங்கு இருக்கும் போது, கூட்டுறவுச் சங்கச் சட்டத்திற்குத் திருத்த மசோதா வரும் நேரத்தில் எல்லாம், குறிப்பாக அன்றைய கூட்டுறவு அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஆதித்தனார் கொண்டு வருகிறபோது, அதை பலமாக எதிர்த்தார். அப்படி அவர்கள் எதிர்ப்பதற்கு “நிர்வாக போர்டு விஸ்தரிப்பே கூடாது” என்று காரணம் சொல்லுவார்கள். அதன் அமைப்பு, போர்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக இருக்கும். அரசு நியமிப்பதற்கென்று அதிலே ஒரு இடம் இருக்கும். அவ்வாறு நியமிப்பதற்கு ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவருவார்கள். இந்த அரசு அப்படிக் கொண்டு வர விரும்பவில்லையென்றால், கம்மா கூட இருந்திருக்கலாம். அதற்கான காரணங்களை அவர்கள் சொல்லலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கூட்டுறவுச் சங்க நிர்வாக போர்டில் நியமன உறுப்பினர்களைச் சேர்க்க வாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்தி வேண்டியவர்களைச் சேர்த்து விட்டார்கள், ஆகவே அதை மாற்றுவதற்கு நாங்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று நீங்கள் சொல்லலாம். ஆனால் அப்படிப் பண்ணியது நல்ல காரியத்துக்காகத் தான். நீங்களும் விரும்பினால், 2 அரிஜனர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்து அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் கூட சேர்த்துக்கொள்ளலாம். அந்த அடிப்படையில் தான் அன்றையதினம் மாண்புமிகு திரு. ஆதித்தனார் அவர்கள் இந்த முறையைக் கொண்டு வந்தார்கள். குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் அதை ரத்து செய்து விட்டார்கள். இந்த அரசு அதை விரும்பவில்லையென்றால், முன்பு இருந்த நிலையிலேயே, தேர்தல் முறையிலேயே நிர்வாகக் குழுக்களை அமைத்திருக்கலாம். அப்படி அமைத்தால், ஒருவேளை நீங்கள் விரும்புகிற அங்கத்தினர்களை நியமிக்கவும் வேண்டாதவர்களாக இருந்தால் நியமிக்காமலும் இருக்க வழி வகை இருந்திருக்கும். இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்கு ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்வானே? 2 ஆண்டுகளுக்கு இது கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது தவறு என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். இப்பொழுது உங்களுக்கு இருக்கிற சக்தியைப் பயன்படுத்தி அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஜனநாயக முறையிலே நீங்கள் இயக்க முடியும். அப்படி இல்லாமல் ‘தனி அலுவலர்களை’ வைத்தே கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நடத்துவதை

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

நான் மிக வனமையாகக் கண்டிக்கிறேன். நியமன உறுப்பினர்களாக இருந்தால், அதிகமாகத் தவறு செய்ய முன் வர மாட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் தவறு செய்தால், ஊருக்குள் வர முடியாது, மக்கள் முகத்தில் விழிக்க முடியாது. அவர்கள் எந்த உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஊரிலுள்ள 10 பேர் கண்டிப்பார்கள். அரசு அலுவலர்களை யார் கண்டிக்க முடியும்? திருச்சியிலுள்ள அரசு அலுவலர் நாகப்பட்டினத்தைச் சேர்ந்தவராக இருப்பார். அரசு ஊழியர்கள் என்ற முறையில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. பல தவறுகளைச் செய்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களே இயங்காமல் அவர்கள் செய்து விட முடியும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தவறுகள் ஏற்படுவதற்கெல்லாம் காரணம் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள், செயலாளர்கள்தான். இதை யாரும் மறக்க முடியாது. அவர்களுடைய உதவியின்றி எந்த நிர்வாகக் குழுவும் தவறு செய்து விட முடியாது. நிர்வாகக் குழுவும் அரசு ஊழியர்களும் சேர்ந்து கையெழுத்துப் போட்டால்தான், அது முடியும். நானும் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 6 மாத காலம் தலைவராக இருந்தவன் தான். அந்த முறையில் இதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். இப்பொழுது இல்லை.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : நல்ல வேளை தப்பித்தீர்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : ஆமாம். நானும் தேர்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவன் தான். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு மத்திய கூட்டுறவுச் சங்க டைரக்டர் போட்டு தேர்தலுக்கு நின்றேன். 7 அல்லது 8 பேர் போட்டியிட்டார்கள். நான் அதிக ஓட்டு வாங்கி உள்ளே சென்றேன். உள்ளே உள்ள நிலைமைகளைப் பார்த்தபிறகு வேண்டாமென்று வந்து விட்டேன். அதேபோல நிலவள வங்கித் தலைவராகப் போட்டார்கள். 3½ மாதத்தில் அதை விட்டு ஓடி வந்து விட்டேன்.

திரு. பி. மாணிக்கம் : உள்ளே போய்ப் பார்த்து விட்டு வெளியே வந்து விட்டேன் என்று மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். (உறுப்பினர்கள் சிரிப்பு). அதற்கு விளக்கம் தேவை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அங்கு இருக்கக் கூடிய ஆதிக்கத்தையும், அவர்கள் நினைத்த உடனே செய்கின்ற காரியங்களையும், தேர்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அங்கே கைப் பாவையாக ஆடிக்கொண்டிருப்பதையும் பார்த்துத் தான் நான் வெளியே வந்து விட்டேன்.

1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும், திரு. தாமோதரன் அவர்களும் அங்கிருந்து ஓடிப் போகப் பார்க்கும் இதே நேரத்தில் அங்கே யாரையாவது மாட்டிவிடப் பார்க்கிறார்களா? (உறுப்பினர்கள் சிரிப்பு).

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அங்கே போய் ஏழையெளியவர்கள் மாட்டிக் கொண்டு விடக் கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணம். இங்கே சொல்வதையெல்லாம் மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம் தேவைப்படுகிறதா இல்லையா, இதற்கு என்று ஒரு தனி சட்டத் திருத்தம் வேண்டுமா என்ற கேள்வியை அவர்கள் கேட்கத்தான் போகிறார்கள்.

(பிற்பகல் 4-30)

நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு 13 மாதங்கள் ஆகின்றன. இதற்குள் இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். அப்படி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வராமல், இன்னும் ஓராண்டு காலம் கேட்பது என்பதை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. வேண்டுமானால் ஒரு முன்றுமாத காலம் கேட்கலாம். இப்போதுதான் இந்தச் சட்டத்தை இங்கே முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், 3 மாதம் கொடுக்கலாம் என்று ஒரு திருத்தத்தையே கொடுக்கலாமா என்றுகூடக் கேட்டேன். இந்தச் சட்டம் காலையில் தான் பேரவையில் நிறைவேறியிருக்கிறது. எனவேதான் நான் கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடமே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது - தற்போது கேட்கப்படும் ஒரு வருஷ கால வரையறையைக் குறைத்து ஒரு 6 மாதம் என்று வைத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். குறைந்தது 6 மாத காலத்திற்குள் தேர்தல்களை நடத்தி கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நல்ல முறையில் செயல்படுத்தும் வகையில் சட்டத் திருத்தம் வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு தனி அலுவலரின் ஆதிக்கத்துக்குள் அதை நீண்டநாள் விடக்கூடாது, விடுவதாலே கூட்டுறவு இயக்கத்தினுடைய நோக்கமே கேட்டுப்போய்விடுகிறது என்பதை மட்டும் இங்கே கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் தமிழ் நாடு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது பல்வேறு அரசியல்

(திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி) [1978 செப்டம்பர் 13]

கட்சித் தலைவர்களும், இந்த மாமன்றத்தில் நீண்ட நாட்களாகப் பணிபுரிந்து கொண்டு வருகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் போன்ற பேருமக்களும் நல்ல பல அரிய கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இங்கே கருத்துக்களை வழங்கிய நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களோடு மற்ற 5 உறுப்பினர்களும் மிகச் சுருக்கமாகப் பேசினாலும், அவர்கள் பேசிய பேச்சின் உள்ளடக்கம், மையப் பொருள் “ ஏற்கெனவே இரண்டு ஆண்டுகளாக இருந்த இந்தச் சட்டத்தை மேலும் ஒரு ஆண்டு நீடிக்க வேண்டுமா? அதுவும் தனி அலுவலரை நம்பி, ஜனநாயகத்தை மையமாகக் கொண்டிருக்கிற கூட்டுறவு அமைப்பை அவர்களிடத்தில் கொடுப்பது அதன் வளர்ச்சிக்கு உகந்ததாக, உசிதமானதா? ” என்பதாகும். இந்தக் கருத்துக்களின் மூலம் அவர்களின் மேலான நல்லுணர்வுகளை இந்த மாமன்றத்தின் சிந்தனைக்கு வைத்தார்கள்.

தமிழக அரசினுடைய எண்ணமும் அதுதான். நீண்ட நெடுநாட்களுக்குத் தனி அலுவலர்களின் பொறுப்பில் இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு அமைப்புகளை எல்லாம் அனுமதிக்கக்கூடாது, எவ்வளவு விரைவாக வேண்டிய மாறுதலை உருவாக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு விரைந்து செயல்பட வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் நம்பிக்கையும் உங்களைப் போலவே அரசுக்கும் இருக்கிறது என்பதை முதற்கண் பணிவன்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இதனும் 6 மாத காலத்திற்குள்ளாக விரைந்து தேர்தலை நடத்தி, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அமைப்புகள் பொறுப்பு ஏற்படுதான் உகந்ததாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைய தினம் இந்தச் சட்டத்தின்படியே பார்த்தால் கூட, அதுதான் நிலைமை. 1976ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 10-ம் தேதி இந்தச் சட்டத்தை அன்றைய தினம் அவசர கால நிலையின்போது கொண்டு வந்தார்கள். 1978ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 10-ஆம் தேதியோடு 2 ஆண்டுகள் காலாவதியாகி, பிறகு இது ஒரு அவசரச் சட்டமாக மேதகு ஆளுநர் அவர்களால் பிறப்பிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு 4 மாதங்கள் கடந்துவிட்டன. இந்தச் சட்டத்தினுடைய ஆயுள்கூட இன்னும் 8 மாதங்களுக்குதான் இருக்கிறது. அதாவது மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் இடையே

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி)

இருப்பது 2 மாதங்கள்தான். அவர்கள் விரும்புவது ஒரு ஆறு மாதங்கள் தான். இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்தின் ஒப்புதலுக்காக வந்திருக்கும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் இந்தச் சட்டம் இன்னும் எத்தனை மாதத்திற்கு இருக்க வேண்டும் என்று உங்கள் அனுமதியைக் கேட்கிறோம் என்றால், இன்னும் ஒரு 8 மாதத்திற்குத்தான். ஒரு வருஷத்திலே 4 மாதங்கள் கடந்துவிட்டன. எனவே விரைவில் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை, உணர்வுகளை மையமாக வைத்துச் செயல்படுவோம் என்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக திரும்பு. சங்கரவிங்கம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அவருக்கு முன்பு யேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் 1967 ஆவது ஆண்டு எங்கனையெல்லாம் உருவாக்கிய அறிஞர் பெருந்தகை, போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறிய கூற்றை நினைவு படுத்தினார்கள். கூட்டுறவு இயக்கம் என்பது ஒரு மக்கள் இயக்கமாக, ஒரு ஜனநாயக இயக்கமாக இருக்க வேண்டும், அது அரசியல்வாதிகளின் கையடக்கமாக மாறிவிடக்கூடாது என்று அன்றைக்கே அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்களே என்று அந்த நல்ல உணர்வுகளை இந்த நேரத்திலே நினைவுகூர்ந்தார்கள். எனவே அதையும் மையமாக வைத்துக்கொண்டு எதிர்காலத்தில் சில அடங்கல் திருத்தங்கள், காம்ப்ரோஹென் சிவ் அமெண்ட்மெண்ட்ஸ் என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்களே, அவைகளைக் கொண்டுவர முயன்று கொண்டிருக்கிறோம். ஏறத்தாழ 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தந்தையான மறைந்த திரு. மிகு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களின் பேச்சுக்களைக் கூர்ந்து படித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவர்கள் பல நேரங்களில் தம்முடைய கருத்துக்களை, உணர்வுகளை கண்ணியம்மிக்க இந்த அவையிலே வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 1961 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவு சங்கங்களின் சட்டத்திற்குப் பல நேரங்களில் பல திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்திருப்பதைப் பார்க்கும் போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மிக அழகாக ஒரு சொற்றொடரைக் குறிப்பிட்டதைப் போல், அபரேஷன்—பல சிதைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. திருத்தங்கள் என்ற பெயரால் கூட்டுறவுச் சங்கச் சட்டத்திற்குப் பலவகையான சிதைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கே பலகிளைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கே தொய்வுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் உயர்ந்த நோக்கங்களோடு கொண்டு வரப்பட்டிருந்தாலும், அப்படிப்பட்ட நோக்கங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற முடியாத

(திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி) [1978 செப்டம்பர் 13]

அளவுக்கு அரசியல் நிர்ப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன என்பதைத்தான் நம் அனுபவம் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. இப்போது அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் விவாதித்துக் கொண்டிராமல் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், எதிர்காலத்தில் எப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தால், இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் ஒரு ஜனநாயக இயக்கமாக இருக்க முடியுமோ அப்படிப்பட்ட முறையில் தமிழக அரசு இன்றையதினம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. போற்றி அண்ணா அவர்கள் இருந்த நேரத்தில், கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு—மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல்—1967 ஆம் ஆண்டில் சொன்னதைச் செயல்படுத்துவதற்காக என்றே இன்று நம்மோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற பொருளாதார மேதை திரு சந்தானம் அவர்களுடைய கீரிய தலைமையிலே ஒரு குழுவை அமைத்தார்கள். 1968 ஆம் ஆண்டு, மறைந்து மாமேதை அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, ஒரு குழுவை அமைத்து 70, 80 ஆண்டுகளாக இயங்கி வரும் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறைக்குத் தேவையான மாற்றங்களையும் ஆலோசனைகளையும் கூறும்படி பணித்தார்கள்.

கூட்டுறவு இயக்கம் நீண்டதெடு நாட்களாக இயங்கி வருகிறது. இதை ஒரு கட்சிப் பிரச்சினையாக ஆக்க விரும்பவில்லை. கூட்டுறவு இயக்கம் என்பது ஒரு ஜனநாயக இயக்கம், மக்கள் இயக்கம். இதில் குறிப்பிட்ட கட்சிக்காரர்கள்தான் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதல்ல. எல்லா கட்சிக்காரர்களின் ஆட்சியின் போதும் தவறுகளுப குறைபாடுகளும் காணப்பட்டிருக்கின்றன.

தனி அலுவலர்கள் 1976 ஆம் ஆண்டுதான் போடப்பட்டது என்பதும் சரியல்ல. அதற்கு முன்பு பல ஆண்டுகளாகவே பல சங்கங்கள் தனி அலுவலரின் கீழ் செயல்பட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன. 1956 ஆவது ஆண்டிலிருந்து தனி அலுவலரின் கீழ் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற சங்கங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கிற ஒரு சங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஏறத்தாழ 10, 12 ஆண்டுகளாகத் தனி அலுவலரின் கீழ் செயல்பட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சங்கம் ஒன்று பல ஆண்டுகளாகத் தனி அலுவலரின்

(பிற்பகல் 4-40)

கீழ் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கம் பல ஆண்டுகளாக தனி அலுவலரிடத்திலே இருக்கிறது. இதிலே கட்சிப் பிரச்சினை எதுவும் கிடையாது. அவர்கள்

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு
(சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண். 33/1978)

357

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. கே. ஏ. இருஷ்ணசாமி)

சொன்னது போல, சிதைவுகள் ஏற்பட்டு வந்திருக்கின்றன. அது காரணமாக கடந்த 13, 14 மாதங்களாக தமிழக அரசு இயன்ற அளவுக்கு பல முயற்சிகளை எடுத்து வந்திருக்கிறது. திரு. சந்தானம் அவர்கள் தலைமையில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருக்கிறபோது ஒரு குழுவை அமைத்தார்கள். அந்தக் குழு ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது. அதிலே நல்ல பல கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. 1974ஆம் ஆண்டு ரிப்போர்ட் ஆன் கோவாப்பரேஷன் என்று அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ம்ஸ் குழு ஒன்று திரு. வர்கீஸ் அவர்களுடைய விழுமிய தலைமையிலே இருந்தது. அது தமிழகத்திலே கூட்டுறவுத் துறையிலே எப்படி எப்படி சீர்திருத்தம் செய்யலாம் என்று யோசனைகள் சொல்லியிருக்கின்றது. அதுபோலவே வேறு சில மாநிலங்களுடைய சட்டங்களையும் நாம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். கூட்டுறவுத் துறையில் முன்னோடி மாநிலமாக இருக்கும் குஜராத் மாநிலத்தின் சட்டங்களை எல்லாம் நாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசு சில கைட் லைன்ஸ் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவைகளையும் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். சதர்ன் ஸ்டேட்ஸ் ஆகிய கேரளாவிலே, கர்நாடகத்திலே, ஆந்திராவிலே இருக்கின்ற சட்டங்களில் நாம் விரும்பக்கூடியவற்றை, நமக்குத் தேவைப்பட்ட சில அம்சங்களைக்கூட நாம் பயன்படுத்தலாம். நாம் சந்தானம் குழுவினரே இருந்து, வர்கீஸ் குழுவினரே இருந்து மத்திய அரசாங்கத்தின் வழி முறைகளிலிருந்து நல்ல கருத்துக்களைப் பயன்படுத்தலாம். பிற மாநிலங்களின் அனுபவங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு காம்ப்ரிஹென்சிவ் அமென்டேமெண்டாக, அடங்கல் சட்டமாக இவைகளை யெல்லாம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா இப்போது கொண்டுவரப்படுகிறது. இதை இன்றைக்கு இந்த மேலான சபைக்குக் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் இதுதான். தனி அலுவலர்கள் கையிலே கொடுத்துவிட்டு ஜனநாயகத்திற்குச் சாவு மணி அடிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை. அது தற்காலிகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டதே தவிர, நிரந்தரமான ஏற்பாடு அல்ல. இது நிரந்தரமான ஏற்பாடாக நீடிக்க உறுதியாக இருக்க மாட்டோம். எதைச் செய்தாலும் முழுமையாக, நியாயமான முறையிலே செய்ய வேண்டும், ஏற்கெனவே ஏற்பட்டுள்ள தடங்கல்களை எல்லாம் நீக்க வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தக் கால அளவை நீடிக்கிறோமே தவிர, ஜனநாயக அமைப்பு வரக்கூடாது என்பதற்காக அல்ல. நம்முடைய நண்பர் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தமிழ் மாநிலச் செயலாளர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே எல்லோரையும் கலந்துதான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஈடுபட வேண்டும் என்று, பிரின்சிபல் ஆஃப் கன்சென்சஸ் என்ற அளவில் செயல்பட

338 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 33/1978)

(திரு. கே. எ. கிருஷ்ணசாமி) [1978 செப்டம்பர் 13]

வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது அருமையான கருத்து. அப்படி முழுமையாகச் சட்டம் கொண்டு வருகின்ற நேரத்திலே, அனைத்துக் கட்சி களையும் சேர்த்துக்கொண்டு பேசுவது என்பது எங்களுக்கு ஒரு உடன் பாடான கருத்து. இதற்கும் அப்படியே செய்வோம். இன்றைக்கும் செய்வோம். எதிர்காலத்திலும் செய்வோம். இப்படி எல்லோருடைய அனுபவங்களைப்பற்றி அறிவதற்கு தமிழக அரசு எப்போதும் தயாராக இருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகின்ற போது, கூட்டுறவுத் தத்துவத்தின் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை வரவேண்டும், இந்த நம்பிக்கைக்கு தோய்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதற்குக் காரணம் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் என்று சொன்னார்கள். இவைகளையெல்லாம் மனதிலே வைத்துக்கொள்கிறோம். ஏற்கெனவே நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரவிங்கம் அவர்கள் பேச்சிலிலே, சொன்னவைகளை விரைவிலே கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த நோக்கத்தோடு ஓராண்டு என்று தெரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நான்கு மாதங்கள் கடந்து விட்டன. இனி எட்டு மாதங்கள் இருக்கின்றன. இந்த எட்டு மாதக் காலத்தில் ஒரு போர் காலச் சூழ்நிலையாகக் கொண்டு விரைந்து முனைந்து, இதற்காக என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ, அந்தந்தக் காரியங்களைச் செய்து, அது ஒரு கட்சியினுடைய தனி இயக்கம் அல்ல, கூட்டுறவு ஒரு ஜாதிக்காரர்களின் இயக்கம் அல்ல, அது பணக்காரர்களுக்காக மட்டும், மேட்டுக்குடியினருக்காக மட்டும் ஏற்பட்ட இயக்கம் அல்ல, கூட்டுறவு மக்கள் இயக்கம், மக்களுக்காக ஆக்கபூர்வமான காரியங்களைச் செய்வது என்ற அளவில் இந்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்திருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி 339
அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு
(சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண். 33/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்)

பிரிவுகள் 2 முதல் வரை, அட்டவணை ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி: தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1978) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (தனி அலுவலர்கள் நியமனம்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1978) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 54/1978) சட்ட மன்றப் பேரவையில் இன்னுப நிறைவேற்றப்படவில்லை. பிறகு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

(3) 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978).

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

@ 386-387 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது.

340 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

15—7—1978 அன்று, தலைசிறந்த தேசியத் தலைவரான காமராசரின் நினைவைப் போற்றி என்றென்றும் நிலைத்திருக்கச் செய்வதற்காக மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை, காமராசர் பல்கலைக் கழகம் என மாற்ற அரசு முடிவு செய்தது. இதற்கென ஓர் அவசரச் சட்டமும் சூலைத் திங்கள் 22 ஆம் நாள் பிறப்பிக்கப்பட்டது.

அந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக முறையான சட்டம் ஒன்றை இயற்றுவதற்காக சட்ட மன்றப் பேரவையில் சட்ட முன்வடிவம் ஒன்று 7—9—1978 அன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அம்முன் வடிவத்தில் அவசரச் சட்டத்தில் இருந்தது போன்றே “காமராசர் பல்கலைக் கழகம்” என்ற பெயர் இடம் பெற்றிருந்தது. பின்னர் சட்ட மன்றப் பேரவையில் சில தரப்புகளிலிருந்து வலியுறுத்தப்பட்ட கருத்திற்கேற்ப மதுரை என்ற பெயரும் அப்பல்கலைக் கழகத்தின் பெயரில் இருக்க வேண்டுமென அரசு இசைந்து, அதற்கான திருத்தம் பேரவையில் கொண்டுவரப்பட்டு “மதுரை-காமராசர் பல்கலைக் கழகம்” என்ற பெயரை பேரவை ஏற்று அந்த சட்ட முன்வடிவு பேரவையில் 13—9—1978 அன்று நிறைவேற்றி உள்ளது.

தவிரவும் மூலச்சட்டத்தின்கீழ் இயற்றப்பட்ட ஆணைகளிலும், மற்றும் நடைமுறையில் இருக்கும் வழக்குகள் ஏதேனும் இருந்தால் அவற்றிலும் உரிய இடங்களில் எல்லாம் “மதுரை-காமராசர் பல்கலைக் கழகம்” என பெயர் மாற்றம் செய்யவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. தவிரவும் இதற்கென 22—7—1978 அன்று வெளியிடப்பட்ட அவசரச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வகை செய்கின்றது. பேரவையில் நிறைவேறிய வண்ணம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவினை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு இதனை நிறைவேற்றித் தருமாறு சட்ட மன்ற மேலவைக்குப் பரிந்துரைக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை சர்வகலாசாலை என்று இருந்த பெயருடன் காமராஜ் என்ற பெயரைக் கூட்டி இணைத்து மதுரை காமராஜ் சர்வகலாசாலை என்று

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 341
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்)

மாற்றுவதற்காக இந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. கொள்கை அளவிலே மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம், அதாவது மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் என்று இருப்பதில், காமராஜ் என்ற பெயரைச் சேர்க்கிறார்கள். இது ஒன்று தான் திருத்தம். கொள்கை அளவிலே நான் இந்தத் திருத்தத்தை வரவேற்றாலும், சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல வேண்டியவகை இருக்கிறேன். முதன் முதலிலே நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், காமராஜ் பிறந்த தின விழா அன்று மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயர் மாற்றப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். உண்மையிலேயே நான் வரவேற்கிறேன், மகிழ்ந்தேன். ஏனென்றால் காமராஜர் அத்தகைய பெரும் தியாகி, பெரும் தலைவர், அவருக்குரிய மரியாதையைச் செய்கின்ற அளவுக்கு இது இருக்கிறது. நான் அதற்காக உண்மையிலேயே

(பிற்பகல் 4-50)

மகிழ்ந்தேன், பூரிப்பு அடைந்தேன், வரவேற்றேன். ஆனால் நான் எதிர்பார்த்த மாதிரி நடைமுறை நடக்கவில்லை. எல்லோரும் என்னைப் போலவே அதை வரவேற்பார்கள், ஆதரிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். மாறாக சிலர், மதுரைப் பகுதிகளிலே வாழக்கூடிய மக்கள் எதிர்ப்பிலே கிளம்பியதைப் பார்த்து நான் உண்மையிலேயே வேதனைப்பட்டேன். நான் எதிர்பார்க்காதது; இருந்தாலும் அது கிளம்பியிருக்கிறது. எதிர்ப்பு நாளொரு மேனியாக வளர்ந்து, இன்று எதிர்ப்பு நிற்காத அளவிலே இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மதுரைப் பகுதிக்குச் சென்றபோது, அவருக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டி, ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்யும் அளவுக்கு, எதிர்ப்பு வளர்ந்திருக்கிறது. இது வேதனைக்குரிய விஷயம். எனக்கு ஒன்று தோன்றியது. ஒரு பெரும் தலைவருக்கு மரியாதை செய்யும் முகத் தான் ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்து, அவர் பெயரை மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் என்ற பெயரோடு இணைத்தால், இதற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பா? இவ்வளவு எதிர்ப்புக்கிடையே, அதைமீறி, நாம் வலுக்கட்டாயமாகத் திணிப்பது முறையா? இதை நினைத்தபோது எனக்கு மராத்வாடா நினைவிற்கு வந்தது. மஹாராஷ்டிரத்தில் மராத்வாடா பகுதியில் மராத்வாடா சர்வகலாசாலை இருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம் அம்பேத்கார் சர்வகலாசாலை என்று பெயர் மாற்றியது. அந்தப் பகுதி மக்கள் அம்பேத்கார் சர்வகலாசாலை என்று பெயர் கூடாது, பழைய பெயரே இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசு கேட்கவில்லை. அரசு அந்தப் பெயரைத் திணிக்க முயற்சித்து, பொதுமக்கள் அதை எதிர்த்துப் போராடி, பெரும் கலவரங்கள் மூண்டு, பல உயிர்கள் சேதமடைந்த நிலையைப் பார்த்து, அரசு தான் திணிக்க

342 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்) [1978 செப்டம்பர் 13]

விரும்பிய பெயரை வாபஸ் வாங்கியதாகப் பிரகடனம் செய்தது. பிறகுதான் கலவரம் அடங்கியது. இது அம்பேத்கார் அவர்களுக்குச் செய்த மரியாதையா அல்லது அவருடைய தகுதிக்குப் பங்கமா என்றுதான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

அதுபோன்று எல்லோரும் ஏகோபித்த ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நல்ல அபிப்பிராயம், ஒரு நல்ல பிரபோசல் இது. இதற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பு இருக்கிறது. இந்த எதிர்ப்புக்கு இடையே அதை வலியுறுத்தி, வலுக்கட்டாயமாகத் திணித்து, மக்களுடைய எதிர்ப்புகளும் வளர்ந்து, அதை மறுபடியும் வாபஸ் வாங்கக்கூடிய அளவுக்குக் கலவரங்கள் மூண்டால், அது நம்முடைய பெரும் தலைவர், தியாகச் செம்மல் காமராஜர் அவர்களுக்கு மரியாதை செய்ததைவிட, மரியாதையைக் குறைப்பதாக அமையும். பொதுவாக ஒரு சர்வகலாசாலை ஆகட்டும், அல்லது எந்த நிறுவனமும் ஆகட்டும், அதற்குள்ள பெயரை மாற்றுவதற்குத் தடை, எதிர்ப்பு வந்தால், அதை மாற்றுவது விரும்பத்தக்கதல்ல. புதிதாகத் துவக்கக்கூடிய சர்வகலாசாலைகளுக்கு அந்தப் பெயர்களைப் பொருத்தினால், யாரும் எதிர்ப்பு சொல்ல மாட்டார்கள். அந்த நிலையிலே நான் அரசுக்குச் சொல்ல விரும்பும் ஒரு யோசனை என்னவென்றால், மதுரை சர்வகலாசாலை பழமையானது, அதனால் அங்கே வலுக்கட்டாயமாகத் திணிப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. அந்தப் பெயர் மாற்றத்தை நான் வரவேற்றாலும், எதிர்ப்பு காரணமாகத் திணிப்பதென்பது வரவேற்கத்தக்கதல்ல என்பதால், அந்தப் பெரியவருக்கு, அந்த உத்தமருக்கு மரியாதை அளிப்பதற்காக நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புதிதாக இரண்டு சர்வகலாசாலைகள் துவங்க இருக்கின்றன. திருச்சியிலே ஒன்று, கோவையிலே ஒன்று. கோவை சர்வகலாசாலை, திருச்சி சர்வகலாசாலை என்று சொல்லியிருப்பதாக நினைக்கிறேன். கோவையிலே உள்ள சர்வகலாசாலைக்கு தந்தை பெரியாருடைய பெயர் வைக்கப்போவதாக அரசு முடிவு செய்திருப்பதாக எனக்கு ஊர்ஜிதமான தகவல் வந்திருக்கிறது. திருச்சி சர்வகலாசாலைக்கு யாருடைய பெயர் வைக்கப் போகிறார்களென்பது தெரியாது. காமராஜருடைய பெயரைத் திருச்சி சர்வகலாசாலைக்கு வைத்து விட்டால், மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும். எல்லோரும் வரவேற்பார்கள், எந்த எதிர்ப்பும் இல்லாது, தெளிவான மரியாதை செய்வதாக அது இருக்குமென்று சொல்லி, என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. ஆர். தாமஸ்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் என்று அழைக்கப்படும் பெயரினை, மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மசோதாவின்கீழ்

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 343
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 33/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. பி. ஆர். தாமஸ்)

என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தால், ஆளும் கட்சி அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த பெரும் தலைவர்கள், அமரர் ஆனவர்களுடைய பெயரையே எங்கும் சூட்ட விரும்புவார்களென்ற நிலை இருந்த போதிலும், இந்த அரசு நாட்டினுடைய தேசியத் தலைவர்களுள், ஒரு தலைவருடைய பெயரை எடுத்து, அந்தப் பெயரை மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சூட்டியிருக்கிறது என்றால், அந்தக் கட்சியினுடைய உயர்ந்த உள்ளத்தையும், நாட்டுக்குத் தொண்டாற்றிய சிறந்த தலைவர்களை, குறிப்பாக, சிறப்பாக தமிழகத்திலே தோன்றிய ஒரு தலைவர், அகில இந்திய அடிப்படையிலே உயர்ந்து நிகழ்ந்தவர் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு, அவருக்குக் காட்டக்கூடிய மரியாதையைப் பெருமையாகவே கருதுகிறேன். இந்த மகோதா கொண்டுவரப்பட்டதன் நோக்கம் என்று கொடுக்கப்பட்டதிலே, காமராஜருடைய பெயரைச் சூட்டுவதன் நோக்கம் அவரைப் பெருமைப்படுத்தவும், அவருக்கு மரியாதை செலுத்தவும் மட்டுமல்ல, வருங்காலச் சந்ததியினர் தொடர்ந்து அவருடைய பெயரை நினைக்க வேண்டும், நினைத்து அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் வரலாறுகளை அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே படிக்கும்போது, அவருடைய வாழ்க்கை முறைகளைக் கற்றுக்கொள்வதோடு, அதனால் உந்தப்பட்டு அரசியல் தொண்டு, சமுதாயத் தொண்டு செய்ய வேண்டும்; அவர் தமிழகத்திற்குத் தேடித் தந்த பெருமைகளையெல்லாம் சிறப்பாக எண்ணக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் மனமாரப் பாராட்டி, வரவேற்கிறேன்.

அவருடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளை நான் எடுத்துக் கூற வேண்டிய தில்லை. ஆனால் சிறப்பாக, குறிப்பாக சில பகுதிகளைக் கூற விரும்புகிறேன். விடுதலை அடைவதற்கு முன்னதாக அவர் நாட்டுக்கு ஆற்றிய தொண்டு, தமிழக மக்களைத் தட்டி எழுப்பி, சுதந்திர வேகத்தை உண்டாக்கி, அனைத்து மக்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றார். சத்தியாக்கிரஹப் போராட்டத்தில் முன் நின்று நடத்தி, பல இன்னல்களையும், தொல்லைகளையும் தாங்கி, அனைவராலும் தலைவர் என்று ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க அளவில், தமிழகத்தில் உயர்ந்தார். அதோடு அகில இந்திய அடிப்படையிலே, அவர் சார்ந்திருந்த இயக்கத்தினுடைய பிற மாநிலத் தலைவர்களோடு நெருங்கிப் பழகி, அவர்களுடைய நல்லெண்ணங்களையும் பெற்று விளங்கினார். சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னாலேயே, அகில இந்திய அடிப்படையிலே மகாத்மா காந்தி, ஜவஹர்லால் நேரு, இன்னும் பெரும் பெரும் தலைவர்களோடு நெருங்கி உறவாடி, சிறந்த பண்புகளோடு நம் நாட்டிற்குத் தொண்டாற்றினார் என்று நினைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, இந்த

344 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித்
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. பி. ஆர். தாமஸ்) [1978 செப்டம்பர் 13]

மாநில முதலமைச்சராகப் பதவியேற்று, நேர்மையாக நிர்வாகத்தை நடத்தி, மாநிலத்தை மறுமலர்ச்சியடையச் செய்தார். மக்களுக்கு எவ்வாறு நிர்வாகம் அமைய வேண்டுமென்பதைப்பற்றியெல்லாம் அவர் எடுத்துக் காட்டியதை நான் நினைவிற்கு வருவிப்பதோடு, கல்விக் கண்ணைத் திறந்த பெரியார், பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது.

இந்த அரசு 1977 ஆம் ஆண்டிலே கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும், தனியார் துறையிலுள்ள அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் ஊதியத்தைத் தானே வழங்க முடிவு செய்தது. அதே பாணியிலே, ஏறத்தாழ 13 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே, 1964 ஆம் ஆண்டில், பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்கள் அனைவரும் ஊதியத்தைப் பெற முடியாத நிலை இருந்தது. மூன்றிலே ஒரு பகுதி நிர்வாகமும், மூன்றிலே இரண்டு பகுதி அரசும் வழங்குகின்ற காலத்திலே, அந்த முறையை அகற்றிவிட்டு, முழுக்க முழுக்க அரசே அதை வழங்குவதை 1964 ஆம் ஆண்டிலே நடைமுறைப்படுத்தினார்கள். அத்துடன் இணைந்த மற்ற பிரச்சினை என்னவென்றால், அன்று பள்ளிகளில், மாணவர்கள் கட்டணம்

(பிற்பகல் 5-00)

கட்ட வேண்டிய நிலை இருந்தது. ஏழை மக்கள், பத்து மாதங்களுக்குத் தொடர்ந்து கட்டணம் கட்ட வேண்டிய நிலையில் இடையிடையே பள்ளிப் படிப்பை விட்டுவிட்டு வெளியே செல்லக்கூடிய நிலையைக் கண்டு அவர்களுக்கு படிப்பை உதவித் தொகைக்கான சலுகையைக் கொடுத்தும், அதனால் ஒரு சிறிய பகுதியினரே சலுகை பெற முடிந்தது என்பதாலும், பல பேருடைய விண்ணப்பங்கள் தள்ளப்பட்டு நிர்வாகங்கள் சரியாகக் கொடுக்காததால் அதை மாற்றி ஒருமித்த கருத்து எடுத்து பள்ளிப் படிப்பு முழுவதையும் இலவசமாக ஆக்கிய பெருமை பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களையே சாரும்.

அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் நண்பகல் உணவுத் திட்டத்தைத் துவக்கிய பெரியவர் ஆவார்கள். பள்ளியிலே படிக்கும் மாணவர்களில், ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவசப் புத்தகங்களும், சிலேட்டுகளும் வழங்க முதலாவதாக ஆரம்பித்து வைத்தவரும் அவரே. அத்தனை பெருமைக்குரிய அவர் பெயரைச் சூட்டி காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று அழைக்கிறோம் என்றால், நம்முடைய நன்றியுணர்வைக் காட்டுகிறோம் என்றும், நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பெருமையைத் தேடித் தந்த பெருந்தலைவருக்கு கௌரவம் அளிக்கிறோம் என்றும் பொருளாகும். தமிழகத்திலே தோன்றக் கூடிய மற்ற தலைவர்கள் அந்தத் தலைவர் அகில இந்திய அடிப்படை

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 345
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. பி. ஆர். தாமஸ்)

யிலே அரசியலில் அடைந்த உன்னத நிலையை அடைய முடியுமா என்ற கேள்வி என்றென்றும் நம் உள்ளத்திலே இருக்கிறது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவுக்கு அடுத்த வந்த சாஸ்திரி அவர்களும், இந்திரா காந்தி அவர்களும், அடைந்த பிரதமர் பொறுப்பு எல்லாம் தலைவர் காமராஜ் சொல்லில் இருந்து ஆணையாக மாறியதுதான். அப்படிப்பட்ட பெருந் தலைவரின் நினைவாக இந்தப் பெயரை வைத்திருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன், நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை, காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று அரசு இங்கே சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. அதிலே கருத்துக் கூறக்கூடிய நிலையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்று கேட்டால், அங்கே யாரோ சிலர் எதிர்ப்பு தெரிவித்த காரணத்தாலே, அந்த நிலையை யோசிக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுவது என்னவென்றால், காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே அவருடைய பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று விருப்பம், ஆசை கொண்டிருப்பார்களேயானால், எவ்வளவோ பெயர்களைச் சூட்டியிருக்கலாம். ஆனால் அப்படி ஒரு எண்ணமோ, ஆசையோ இல்லாத நிலையில் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்தது. அதிலும் குறிப்பாக தமிழகத்தினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்து, அந்த ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்த கட்சியின் தலைவராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்கள் பெயர் சூட்டுகிற விழாவையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டவர் அல்ல. கடந்த காலத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பெருந்தலைவராக, பொதுத் தலைவராக இருக்கக் கூடிய மகாத்மா காந்தியினுடைய பெயர்தான் பொதுமக்கள் இஷ்டத்திற்கு இடப் பட்டதே தவிர, மற்றவர்களுடைய பெயர்களை வைக்க ஆசைப்பட்டதில்லை. இருந்தபோதிலும் இந்த அரசு இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் அந்தப் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தால், மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. தாமஸ் அவர்கள் கூறிய கருத்தை இன்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தமிழகத்திலே காங்கிரஸ் மட்டுமல்ல, அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய இரண்டு நிலைகள் உண்டு. ஒன்று காமராஜ் அவர்களைப் பெருந்தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டு அவரை மதித்தது. அடுத்து, இந்த நாட்டுக்கு கல்விக் கண்ணைக் கொடுத்தவர் காமராஜ் என்ற நிலை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பெருந்தலைவரின் பெயரை, இந்த நாட்டினுடைய விடுதலைக்காக பெரும் போராட்டத்தை நடத்தியவரின் பெயரை, அரசியல்

346 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்) [1978 செப்டம்பர் 13]

வாழ்க்கையில் பிறர் பற்றக் கூடிய அளவுக்கு நன்னெறிகளைக் கொண்டிருந்த ஒருவருடைய பெயரை நாங்கள் வற்புறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கூற வில்லை. அரசாங்கப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுடைய பிறந்தநாள் விழாவில் அதை அறிவித்தார்கள். அதை இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை முக்கியமானதாக இருக்கிறது.

மராட்டிய மாநிலத்தில் அப்பேத்கருக்கு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. அது பிறகு வாபஸ் பெறப்பட்டது. அதைக் குறிப்பிட்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள் வருத்தமாகச் சொன்னார்கள். அந்த வருத்தப்படக் கூடிய நிலை ஏற்படக்கூடும் என்ற எண்ணம் இங்கே யாருக்கும் கிடையாது. இதை யாரோ ஒரு சிலர் தூண்டுகிறார்கள். அதைச் சிலபேர் செய்கிறார்கள். அந்த வகுப்பு வாத எண்ணத்திற்கு அரசாங்கம் ஊக்கம் கொடுக்கக் கூடாது. அந்தக் குறுகிய நோக்கத்தைச் சமாளிக்க வேண்டும். ஒரு ஐம்பது, நூறு பேர்கள் செய்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, ஒரு உன்னதமான காரியத்தை இழக்க வேண்டுமர் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சபையில் அப்படிப்பட்ட எண்ணங்களுக்கு ஒரு இடம் தரக்கூடாது என்ற காரணத்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்களுக்கு நான் மிகப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுவது என்னவென்றால், காமராஜ் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்க வேண்டிய அவசியம் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இல்லை. ஆனால் அவர்களுடைய கடமை, இந்த நாட்டுக்கு அவர் செய்த தியாகம், அவர் ஆற்றிய தொண்டு ஆகியவைகளைக் கருதி இன்றையதினம் அவருடைய பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். இதை வலியுறுத்திக் கூறிச் செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை.

அம்பேத்கர் நிலை வேறு, காமராஜரின் நிலை வேறு. விடுதலைப் போராட்டத் திலே அம்பேத்கருடைய பங்கிற்கும், பெருந்தலைவர் காமராஜருடைய பங்கிற்கும் மிகுந்த மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன. விடுதலைப் போராட்டத்தில் அம்பேத்கருடைய பெயரே இல்லை. அம்பேத்கர் ஒரு பெரிய அறிஞராக இருந்தார். அவர் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருந்தார். படிக்காத ஜாதியைச் சேர்ந்த ஒருவர் அறிஞராக இருக்கிறார் என்ற காரணத்திற்காக அவருக்குப் பெரிய முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் நிர்ணய சபையில் அவருடைய ஆலோசனை பெறப்பட்டதே தவிர, வேறு காரணங்கள் இல்லை.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 347
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்)

மதுரையிலே காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயர் வைத்த நிலை வேறாக இருக்கிறது. அதையும், இதையும் சேர்த்து எண்ணக்கூடிய அவசியமில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இந்தச் சபையில் வந்திருக்கக்கூடிய சட்டத் திருத்தத்திற்கு அதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்காது. 'பெருந் தலைவர்' என்பதை அரசு ஏற்றுக்கொண்டால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும். இது அரசினுடைய ஆலோசனைக்குரிய விஷயம். இதை முழு மனதோடு ஆதரித்து நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவருடைய பேயரை வைக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சி விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. காமராஜ் அவர்களுடைய பிறந்த தின விழாவில் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்தது பொருத்தமானது என்ற அளவிலே அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டோம். நண்பர் வகாப் அவர்கள் கூறிய அந்தச் சொல் எனக்கு மிகவும் வேதனையை அளிக்கிறது. அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்பதைச் சொல்லி, யாராவது எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால், அது குறுகிய மனப்பான்மையோடு, ஜாதி எண்ணத் தோடு தெரிவிப்பது என்று கருதி, அதை ஒதுக்கித் தள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Chairman, Sir, I find myself in a very delicate situation and I would like to make it clear to the Members of this House that in offering these remarks, I wish to state that I have always had the highest regard for the late Thiru Kamaraj who from the age of 14-15 onwards devoted himself to national struggles, to politics, to people's welfare, who was undoubtedly a great leader in Tamil Nadu and in India and whose services to our State and to the country are recognised today by all political parties not only in this State but also in our country. To honour his name, by naming the Madurai University after him, is a very well intentioned move, I do however wish to state that generally speaking Universities which have been established should not be named after persons or national leaders but we should establish new institutions in memory of these gentlemen. We have honoured several great national leaders in our country. Pandit Nehru has had many deemed Universities named after him. Certainly it is most appropriate that the late Thiru Kamaraj should also be honoured in that fashion. But we have a number of other Universities coming up in Tamil Nadu—new Universities and if I may state

[Thiru A. R. Damodaran] [1978 செப்டம்பர் 13]

without being misunderstood by the hon. Members and the Government, I would earnestly wish that henceforth we should name Universities only after the towns in which they are situated.

(பிற்பகல் 5-10)

Histrically speaking, Universities all over the world, to establish their reputation and to establish their names, take over 20, 30, 40 or even 50 years. We have the University of Oxford, we have the University of Cambridge, we have the Massachusets Institute of Technology, we have the University of California and many hundreds of Universities and a catalogue of Universities in the U.K. before us. If we see the names of the Universities, 99 per cent of them are named after the towns. The colleges, the constituent colleges in these Universities, may be named after great men who have devoted their time to science, University affairs and national affairs. Sir Isaac Newton was one of the greatest mathematicians and physicists in the U.K. They did not change the name of Oxford or Cambridge after Newton. There have been more than 200 Nobel Prize winners. Einstein of Princeton University was the great exponent of the Theory of Relativity but the Princeton University was not named after Einstein. I wish that we would remember that Universities should be named only after the towns in which they are situated. You can have an Institute of Rural Welfare and Education just as we have in Gandhigram an Institute of Rural Education named after Mahatma Gandhi. You can have an Institute of Political Science named after Perarignar Anna. You can have an Institute of International Studies named after the great Rajaji. You can have Institutes of Social Sciences and Behavioural Sciences named after leaders who have taken a great deal of interest in these affairs. But when you seek to change the names of established Universities—I am not speaking of Madurai University now because it is of recent origin formed in the year 1965 and, therefore, it may be quite appropriate to name it after Thiru Kamaraj—I feel that the voice must be heard. If we are going to change the names of Universities like Madras and other Universities which may be established hereafter, it is better to

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 349
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] [Thiru A. R. Damodaran]

hold on to the principle that the names of Universities should not be changed. I mentioned even in the beginning that this had been a highly sensitive, emotional issue and I did not wish to be misunderstood. In fact, in our State we have got into the habit of indulging in these emotional themes. Emotion is good but there are other things which are equally important. The AIADMK Party and the DMK Party belong to the rationalist group and are followers of the great social reformer, Periyar Ramaswami. Sir, rationalism means that we should devote better attention to science, truth and reason. In the districts of Tamil Nadu there is not one single museum of science and technology devoted to scientific objects. Our children in the rural areas and in the non-urban areas have no opportunity of knowing anything about science and technology.

I am sure the hon. Members who have visited the Field's Museum of Chicago, the Science and Technology Museum of London and other places will testify to the fact that millions of young children visit such institutions. My plea is that for honouring Kamaraj and Periyar Ramaswami, it would be more appropriate to have either a Science and Technology Museum in Madras City or ten different Museums of Science and Technology in all the districts of our State. I mention this because renaming streets, renaming buildings, stripping buildings of their old names—all these produce a highly de-stabilising effect on the minds of our people and introduce controversies where controversies are absolutely needless. In respect of these national leaders, there can be no doubt that we are honouring our Universities—some of the recent ones—by renaming them but the principle has to be stated. I, therefore, wish that I should not be misunderstood when I make this particular point in regard to the naming of Universities because all over the world it is not the practice to change names, the Government can name new institutions and I would only like the Government to bear this in mind in the future.

Thank you.

[1978 செப்டம்பர் 13]

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு “காமராஜ் பல்கலைக் கழகம்” என்று பெயரிடுகின்ற இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரும் தலைவர் காமராசர் அவர்களை நினைக்கின்ற போது, அரசு ஊழியர்கள்—ஆசிரியர்களாகிய நாங்களெல்லாம்—பல முறை, பல சந்தர்ப்பங்களில் அவருடைய பேருதவியால் எங்களுடைய சமுதாயத் திற்கு அவர் செய்த பல நல்ல காரியங்கள் எல்லாம் நினைவுக்கு வரும். ஒரு முறை பெரும் தலைவர் காமராசர் அவர்களை—1960 ஆம் ஆண்டில் ஒரு தூதுக் குழுவாக பார்ப்பதற்கு வந்தோம். அந்த நேரத்தில் ஆசிரிய மாணவர் விகிதாசாரத்தை உயர்த்தி அரசு ஆணை பிறப்பித்திருந்தது. அப்படி ஆணை பிறப்பித்த நேரத்தில், அதனால் 15,000 பேர்—இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியப் பெருமக்கள் வேலையிழக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதை அவரிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லி பரிகாரம் காண வேண்டி வந்தோம். அவர் தமிழ் நாட்டின் முதல்வராக இருந்த அந்த நேரத்தில் வாசலில் பெரிய பெரிய பிரமுகர்கள், வி.ஐ.பிஸ், அரசியல் தலைவர்கள், முன்னாள் அமைச்சர்கள் எல்லாம் காத்திருந்தார்கள். எங்களுடைய விசிட்டிங் சிட்டை உள்ளே கொடுத்தனுப்பினோம். அவர் அதைப் பார்த்ததும் சொல்லிய முதல் வார்த்தை ‘அந்த வாத்தியார்களைக் கூப்பிடுங்கள்’ என்பதாகும். நாங்கள் உடனே உள்ளே போனோம். உள்ளே போனதும் பேசுவதற்கு முன்னதாக “முதலாவதாக நீங்கள் உட்காருங்கள்” என்று அவர் வற்புறுத்தினார். நாங்கள் பயபக்தியோடு நின்றுகொண்டிருந்தோம். உட்கார்ந்தால்தான் பேசவேண்டும் என்று கண்டிப்பாகச் சொன்னார். உட்கார்ந்த உடன் என்ன விஷயமாக வந்திருக்கிறீர்கள் என்று மிக ஆவலாகக் கேட்டார். ஆசிரிய மாணவர் விகிதாசாரம் பற்றி என்று சொன்னோம். அப்படிச் சொன்னதும் ஆசிரியர் மாணவர் விகிதாசாரம் பற்றி அவருக்குப் புரியவில்லை. அவர் உடனே “எனக்குப் புரியவில்லை” என்று சொன்னார். தனக்குப் புரியவில்லை என்பதை வெளியில் சொல்லுவதற்கே அச்சப்படுகிற காலம் இது. வருகிறவர்களைச் சரியாக வரவேற்கக்கூட மாட்டார்கள் என்ற நிலைமைகூட சில பகுதியிலே இருக்கிறது. இருக்கை கூட இருக்காது. ஆனால் எங்களை அந்த நல்ல உள்ளம் படைத்த பெரும் தலைவர் காமராசர் அவர்கள் வரவேற்றார், இருக்கை அளித்ததோடுகூட அந்த விகிதாசாரம் விளங்கவில்லை என்றும் சொன்னார். ‘எனக்கு விளங்க வையுங்கள்’ என்று அழுத்தத்திருத்தமாகக் கேட்டார். ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் என்றால் என்ன என்பதைப்பற்றியும், அரசு ஆணையின் விளைவாக எப்படி 15 ஆயிரம் பேர் வேலை இழக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டதென்றும் சொன்னோம். ‘நாட்டிலே வேலையில்லாமலிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் வேலை அளிக்க

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (நிருத்த-சிறப்பு விதித் 351
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (நிரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்)

வேண்டுமென்று நான் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். வேலையில் இருக்கிற
வர்களை வெளியே அனுப்புகின்ற முட்டாள் தனமான ஆணையை வெளியிட்டது
யார்?" என்று கேட்டார். நாங்கள் உடனே கல்வி அமைச்சர்தான் வெளி
யிட்டார் என்று சொன்னோம். கல்விச் செயலாளரை அழைத்து வரச் சொல்லி
அன்றே அந்த இடத்திலேயே 35 மாணவருக்கு மேல் ஒரு வகுப்பில் இருக்கக்
கூடாது என்றும், 36 மாணவர்கள் இருந்தால் அதை இரண்டாகப் பிரித்து
ஒரு ஆசிரியர் கூடுதலாகப் போட்டு, அதாவது 18 மாணவர்கட்கு ஒரு ஆசிரியர்
என்ற அளவிலே திட்டமிட்டு, அந்த இடத்திலேயே நிறைவேற்றி உத்தரவு
போடு என்று சொல்லி உத்தரவையும் போட்டார். அந்த நிமிடத்திலேயே
ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு எங்களுடைய கையில் 600 எண்ணுடைய கல்வித்
துறை அரசாணையை கொடுத்தனுப்பினார். அதை ஆசிரியர் சமுதாயம் என்றும்
மறக்காது, மறக்கவும் கூடாது. அவர் காட்சிக்கு எளியவர். அடித்தளத்
திலிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் தன்னால் ஆன உதவிகளைச் செய்தவர். ஏழை
யெளிய மாணவர்களுக்கு மதிய உணவுத் திட்டத்தைத் துணிந்து செயல்படுத்தி
யவர். ஏழை மாணவர்கள் என்றும் பணக்கார மாணவர்கள் என்றும்
வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தில் சீருடைத் திட்டத்தை
அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தவர். பள்ளி சீரமைப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டு
வந்தவர். கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பது பழைய
மொழி. பள்ளியில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பது காமராசரின்
புதிய மொழி! இந்த நேரத்தில் பாரதியார் பாடல் ஒன்றை நான் நினைவு
கூர்வது மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன்.

“விடுதோறும் கலையின் விளக்கம்
வீதிதோறும் இரண்டொரு பள்ளி
நாடு முற்றிலும் உள்ளன ஊர்கள்
நகர்களெங்கும் பலப்பல பள்ளி”

என்று பாரதியார் கூறியிருக்கிறார். அதே போல வீதிகள் தோறும் பெருந்
தலைவர் காமராசர் அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் அமைக்காவிட்டாலும்கூட, முதன்
முதலாக பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாமலிருந்த இடங்களிலெல்லாம் பள்ளிக்
கூடங்களைத் தோற்றுவித்தவர். அந்த மாபெரும் தலைவர் பெயரிலே இந்த
மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் அமைய இருப்பது ஆசிரிய சமுதாயத்துக்கு மெத்த
மகிழ்ச்சியளிக்கக்கூடிய ஒன்று. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பெருந்
தலைவர் காமராசர் அவர்களுடைய பிறந்த நாளையொட்டி இந்தத் தகவலை
அறிவித்த அன்றைக்கே ஆசிரியர் சமுதாயத்தின், ஆசிரியர் மன்றத்தின்
சார்பில் அதை வரவேற்றதோடு, ஒரு அறிக்கை கூட கொடுத்திருந்தேன்.

352 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

அதில் நான் 'இந்த பல்கலைக் கழகத்திற்கு பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பெயரை வைப்பது குறித்து, எங்கள் ஆசிரியர் மன்றம் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறது. அவர் கல்லூரிக்குச் செல்லாதவராக இருந்தாலும், அவர் செய்த தியாகங்களை எல்லாம் நினைத்துப் பார்த்து, அப்பல்கலைக் கழகத்திற்கு அவர் பெயரிடுவது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறோம், என்று சொல்லி அதே சமயத்தில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு 'அறிஞர் அண்ணா பல்கலைக் கழகம்' என்று பெயரிட வேண்டுமென்ற ஒரு வேண்டுகோளையும் அதில் விடுத்திருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-20)

அதற்குப் பின்னாலே இங்கே தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரை வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்றாலும், இங்கே சென்னையிலே வந்திருக்கியதும், அனைவர் கண்ணிலே தென்படுகிற சென்னை பல்கலைக் கழகத்திற்கும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயரிடுவது தமிழ் நாடும், தமிழர்களும், தமிழ் மொழியிலே ஆர்வம் உடையவர்களும் வரவேற்க வேண்டிய ஒன்றாகும். ஆனாலும் ஒன்றை மட்டும் நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்பதற்குப் பதிலாக 'காமராசர் பல்கலைக் கழகம்' என்று இறுதியிலே 'ச' 'ர்' சேர்த்து தமிழிலே காமராசர் என்று வழங்கிட வழிவகை செய்தால், நன்றாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தை வெளியிட்டு, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பெரும் தலைவர் காமராசர் பெயரை வைத்ததை வரவேற்று வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பெயரை மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று திருத்தம் செய்வதற்கான சட்டமுன்வடிவை யொட்டி இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். அதிலும் குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் வெளியிட்ட கருத்தை யொட்டி சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படி தலைவர் பெயரை வைப்பதற்கு ஏதோ ஒரு முகாமிலிருந்து எதிர்ப்பு வருகிறது, ஆகவே இதை அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டாமா என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள் நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 353
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்)

நாட்டிற்காக தன் உயிரையே கொடுத்த அண்ணல் மகாத்மா காந்தியடிகளைக்
கூட அவர் சுடப்படுவதற்கு முன்பு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக கூட
“ஒழிக” என்ற கோஷம் போட்ட மக்களையுடைய நாடு இந்த நாடு. இதனால்
மகாத்மா காந்தி மக்களுடைய அதிருப்தியைச் சம்பாதித்துக் கொண்டவர்
என்று பொருள் ஆகிவிடாது. அந்த அடிப்படையிலே இங்கே தமிழகமே
இந்தியாவே இப் பெயர் மாற்றத்தை எதிர்க்கிறது என்ற ஒரு பொருளை உரு
வாக்க முனைவது தவறான ஒன்றாகும் என்பதை மிகப் பணிவாக இந்த அவை
யிலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் ஒன்றைக்
குறிப்பிட்டார்கள். அந்தந்த இடத்தையொட்டித்தான் இப்படிப்பட்ட நிலை
யங்களுக்குப் பெயர் வைக்க வேண்டுமென்றார்கள். இந்தியாவிலும், தமிழ்
நாட்டிலும் பல தலைவர்கள் மிகுந்த மரியாதைக்கும், அன்பிற்கும் உரியவர்
களாக மக்களிடையே விளங்கி வருகிறார்கள். இது இன்றையதினம் சாதாரண
காட்சியாக மாறியிருக்கிறது. ஆங்கிலத்திலே இதை “ஹீரோ ஓர்ஷிப்”
(hero worship) என்று சொல்லுவார்கள். நமது நாட்டிலே பெருந்
தலைவர் காமராஜரைப் போன்றவர்கள் மக்களிடையே இத்தகைய இடத்தைப்
பெற்றுக்கொண்டிருப்பது இயற்கைக்குப் புறம்பானதல்ல. எனவே அவர்
பெயராலே பல்கலைக் கழகத்தை நடத்துவதும், முரணான ஒன்றல்ல.
முற்போக்கு நாடான ரஷ்யாவிலேகூட லுமும்பா யூரிவாசிப்டி. என்று தனி
மனிதர் பெயராலே ஒரு பல்கலைக் கழகமே வைத்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்கா
விலேகூட முன்னாள் ஜனாதிபதி கென்னடி இறந்த பிறகு, அங்கேயுள்ள இன்டர்
நேஷனல் ஏர்போர்ட்டுக்கு, கேப் கென்னடி ஏர்போர்ட் என்று பெயர் வைத்
திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் பெயர் “ஹீரோ ஓர்ஷிப்” அல்ல. மிகப்
பெரிய தியாகம் செய்தவர்களுக்கு மரியாதை அளிக்கிற வகையிலே, மதிப்
பளிக்கிற வகையிலே இதை நாம் செய்கிறோம். அந்த வகையிலே இன்றைய
தினம் காமராஜர் அவர்களுடைய பெயராலே இந்தப் பல்கலைக் கழகம் விளங்கப்
போகிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இலவசக் கல்வியை தலைவர்
காமராஜர் அவர்கள் அளித்ததை நாடே அறியும். தலைவர் காமராஜர்
அவர்கள் செய்த நல்ல பணிகளிலேயே மிக அதிகமாக என்னைக் கவர்த்தது,
தமிழகத்து நிர்வாகத்திலே ‘ரெட்-டேப்பிசம்’ (red-tapism) என்று
சொல்லப்படுகிற ‘சிகப்பு நாடா’ முறையை அகற்ற அரசு கால்கோள்
நாட்டியதுதான். இதிலே யாருக்கும் மாறுபட்ட கருத்து இருக்க முடியாது.
‘ரெட்-டேப்பிசம்’ ஒழிவதற்கு முன்னோடியாக இருந்து செயல்பட்டவர் திரு.
காமராஜர் அவர்கள். அந்தப் பணியில் அவரைவிட அதிகமாக அதைச்
செயல்படுத்த வேண்டும் என்று அவருக்குப் பிறகு வந்த ஆட்சியாளர்களும்

354 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்)

தற்போதைய ஆட்சியினரும் போட்டியிடுகிறார்கள். அந்த வகையிலே அவர் தமிழக நிர்வாகத்திற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கிறார். அப்படிப் பட்ட உயர்ந்த தலைவருடைய பெயரை, அவருடைய புகழை நிலைநாட்டுகிற வகையிலே மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை, “மதுரை-காமராஜ் பல்கலைக் கழகம்” என்று மாற்றுகிற வகையிலே இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்ட முன்வடிவை நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதுரை என்கிற பிராந்திய உணர்ச்சியின் காரணமாக மதுரை என்ற சொல்லையும் சேர்க்க வேண்டிய நிலைக்கு அரசு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். தமிழகத்தின் உள்ளேயே பிராந்திய உணர்ச்சி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டு. ஆங்காங்குள்ள மக்கள், தங்கள் உரை மறக்க விரும்புவதில்லை. என்றாலும் இது நல்ல ஆரோக்கியமான மனப்பான்மை இல்லை. எப்படியோ இந்த உணர்வு இருக்கிறது என்பது தான் உண்மை. இந்த உணர்வை தமிழகத்திலே வளர்ப்போமேயானால், நல்லதில் போய் முடியாது. நான் ஒரு முறை பாடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, மாணவர்கள் வகுப்பிலே கேட்டார்கள் “ஏன் சார், நாம் சோழ நாட்டில்தானே இருக்கிறோம், நாம் ஏன் தனியாகப் பிரிந்து போய் விடக்கூடாது?” என்று கேட்டார்கள். அப்போது தெலிங்காளு போராட்டம் நடந்துகொண்டிருந்த நேரம். வினையாட்டாகச் சொன்னார்களோ, வினையாகச் சொன்னார்களோ, எனக்குத் தெரியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அதற்கு நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்?

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : உடனே அதற்கு மறுத்து பதில் தெரிவித்து விட்டேன். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தமிழகத்திற்குள்ளேயே இப்படிப் பிராந்திய, உணர்வுகள் வளரக்கூடாது, உணர்வுகளை வளர்க்கவும் கூடாது என்று இந்த அரசையும், பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளையும் இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, மதுரைப் பல்கலைக் கழகம், காமராஜர் பல்கலைக் கழகம் என்று மாறுவதற்கான சட்ட முன்வடிவை ஆசிரியர்கள்-பட்டதாரிகள் முற்போக்கு முன்னணியின் சார்பாக மனதார உளமார வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். இந்த வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து, விடைபெறுகிறேன்.

புலவர் புலமைப்பித்தன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, வள்ளுவப் பெருந்தகை மிக அழகாகச் சொன்னார்,

“தக்கார் தகவிலர் என்பது அவாவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்”.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 355
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

[1978 செப்டம்பர் 13]

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மதிப்பிற்குரிய தலைவர் காமராஜர் அவர் களுடைய பெயரை புரட்சித் தலைவருடைய தலைமையிலே இருக்கிற அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வைப்பதற்கு முன் வந்திருக்கிறது என்பது “தக்கார் தகவிலர்” என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காணப்படும்” என்று சொன்னதைப் போல் எல்லோரையும் போற்றிப் பாராட்டு கிற பண்பாட்டைக் கற்றுத் தந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு, அவருடைய பண்பாட்டுக்கு இவர்கள் சொந்தக்காரர்களாக இருந்து கொண் டிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக்காட்டுவதற்குரிய சரியான சான்றாகும் என்று சொல்லிக்கொள்வதிலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

யாரையும் காய்தல், உவத்தல் இல்லாமல் கட்சி மாச்சரியங்களைக் கடந்து அரசியல் மதில் சுலூசுகளைத் தாண்டிக்கூட மதிக்க வேண்டியவர்களை மதிக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு அருமையான நாகரிகத்தை இந்த நாட்டுக்குக் கற்றுத் தந்தவர் பெரும் பேராசானாகிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அந்த அண்ணா வினுடைய வழியில் அடி ஒற்றி நடக்கிறவர்கள் பெருத்தலைவர் காமராஜர் பெயரால் மதுரையிலே உள்ள பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்குவது என்பது அந்தப் பண்பாட்டை நாங்கள் மறந்துவிடவில்லை—அந்தப் பாட்டையை நாங்கள் மறந்துவிடவில்லை—என்பதை எடுத்துக்காட்ட இது ஒரு மாபெரும் ஆதாரமாகும்.

எனக்கே கூட காமராஜருடைய பெயரை அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் திடீரென்று வைத்தபோது, உள்ளுக்குள்ளேயே சங்கடம் இருந்தது. அந்தச் சங்கடத்திற்குக் காரணம், காமராஜருடைய பெயரை வைத்து விட்டார்களே என்பதல்ல. கன்னித் தமிழுக்கு நற்றயாக பொதிகை இருந்தது. செவிலித் தாயாக மதுரை இருந்தது. “மதுரை மூதூர் அணித்தோ செய்த்தோ கூறுமின் எமக்கே” என்ற வாசகங்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்த மதுரை என்னும் அழகு தமிழ்ப் பெயர் எங்கே மறைந்துவிடுமோ என்கின்ற ஆதங்கம் எனக்குக் காமராஜரைக் காட்டிலும் காமத்தாலும், காதலாலும் தமிழ் மீது எனக்கு இருந்த காரணத்தால் ஏற்பட்டதாகும். எனவேதான் மதுரை என்கின்ற மூதூர் பெயர் போய்விடுமோ என்ற ஆதங்கம் எனக்கு இருந்தது.

சின்னத் திமைகள் உருவாவதே கூட பல நன்மைகளுக்குக் கால்கோள் விழா நடத்துகின்றன என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம். ஒரு எதிர்ப்பின் காரணமாக பழைய மதுரையின் பெயரும் இருக்கிறது, காமராஜரின் பெயரும் இணைகிறது. “கம்பிக் காட்டுக்கு களையெடுக்க போனதுமாயிற்று, தம்பிக்குப் பெண் பார்க்க போனதும் ஆயிற்று” என்பதைப் போல் மதுரையும் பிழைத்தது, காமராஜரின் பெயரும் நிலைத்தது. ஆண் பிறக்குமா, பெண்

356 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(புலவர் புலமைப்பித்தன்) [1978 செப்டம்பர் 13]

பிறக்குமா என்று போட்டா போட்டி கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், ஆண்தான் பிறக்கும் என்று ஒரு பிரிவும், பெண்தான் பிறக்கும் என்று இன்னொரு பிரிவும் சொல்லிக் கொண்டிருக்க, ஒரு இரட்டைக் குழந்தை பிறந்து அதில் ஒன்று ஆணும், மற்றொன்று பெண்ணாகவும் இருந்தால் எப்படி மகிழ்ச்சியை உருவாக்குமோ அது போல் ஆயிற்று. அதைப் போல என்னுடைய ஆதங்கம், மதுரை என்ற பெயர் போய்விடுகிறதே என்ற ஆதங்கமும் மாறியது, அண்ணாவின் பண்பாட்டை நிலைநாட்டி பெருந்தலைவர் காமராஜரின் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்ற ஆதங்கமும் நிறைவேறியது. ஆகவே இந்த இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்திருக்கிற நேரத்தில் இந்தக் குழந்தைகளை இரட்டை இலையிலே வைத்து அதையும் ஒரு தொட்டிலிலே வைத்துப் பாராட்டி, சீராட்ட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும். (கிரிப்பு)

அருமைத் தலைவர் காமராஜரைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேசியதில்லை. இப்போது பேச வாய்ப்புக் கிடைத்தது என்ற காரணத்தால் பேசுகிறேன். காரணம், அண்ணாவின் விழாவினாலே மற்றவர்களைப் பேச அழைக்கிறோம். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய விழாவினாலே எங்கனையெல்லாம் அழைப்பதில்லை. அதற்குரிய வாய்ப்பை இன்றையதினம் மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த வகையிலே அவர் ஒரு பாலமாக இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தடையாக இருக்கிறதா? பாலமாக இருக்கிறதா?

புலவர் புலமைப்பித்தன் : பாலமாகத் திகழ்கிறீர்கள் என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். அப்படிப்பட்ட காமராஜரைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது நான் என்ன நினைத்துப் பார்க்கிறேன் என்றால், “கடல் மட்டத்திற்கு கீழே இருந்து வானம் வரை ஒருவன் உயர முடியும்” என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகத் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் விளக்கிறார்கள் என்பதுதான். ஒரு நடுத்தரக் குடும்பத்திலே இருந்து வந்து, படித்த பட்டதாரிகளினுடைய பரம்பரையிலே இருந்து, நாட்டினுடைய ஆளப்பிறந்தவர்களை உருவாக்கியவராக மாறுவது என்பது மிக எளிமையான காரியம் அல்ல. மலைமேலே இருந்து யானையைப் பார்க்கலாம், ஆனால் தூரத்திலேயிருந்து பார்ப்பது எவ்வளவு அருமையோ அது போல, தொய்வான குடும்பத்திலே, பொருளா தராததிலே தொய்வான குடும்பத்தில் பிறந்து, வரலாற்றுக்குச் சொந்தக் காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியாத குடும்பத்திலே பிறந்து இந்த

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 357 துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (புலவர் புலமைப்பித்தன்)

அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறார். அவரைக் கல்லாதவர் என்று சொல்லி யிருந்தாலும், கல்லாதவரும் தனி நல்லவர், என்ற அளவுக்கு பாராட்டு பெறுகின்ற வண்ணமாக அவர் வாழ்ந்தார். நாட்டினுடைய முடி சூடா மன்னதாக இருந்து, தலைமை தாங்குபவர்களை எல்லாம் உருவாக்கித் தருகின்ற பொறுப்புக்கு உயர்த்திக் கொள்ள முடிந்திருக்கின்றது என்றால், அதற்குக் காரணம் அவர்களிடம் உள்ள முயற்சியும் தளரா உழைப்பும் தான் என்று சொல்லிக்கொள்வோம். திருக்குறளில் என்ன ஆள்வினை உடைமை என்ற அதிகாரத்திற்குப் என்னைப் பொருள் எழுதச் சொன்னால், அதற்குப் பெயர் அதிகாரத்திற்கு என்னைப் பொருள் எழுதச் சொன்னால், அதற்குப் பெயர் காமராஜ் அவர்கள் என்றுதான் எழுதுவேன். அப்படிப்பட்ட முயற்சியும் உழைப்பும் கொண்டு இந்த நாட்டிலே உள்ளத பதவியில் பலரை உயர்த்துகின்ற அளவிலே ஆற்றல் பெற்றவராக அவர் இருந்தார் என்று சொன்னால், அதைப் பற்றித் தமிழகம் பெருமையடைய வேண்டும். அதைத் தமிழ் மக்கள் பெற்ற பெருமை என்று நான் கருதுகிறேன். நாட்டிலே ஓடுகின்ற நதிகள், பாடி வந்துகொண்டிருக்கிற காற்று, உயர்ந்து விளங்குகின்ற மலைகள் இவைகள் எல்லாம் எப்படி நாட்டிற்குப் பொது உடைமைச் சொந்தாக இருக்கின்றதோ, அதே போல தந்தை பெரியாரும், பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் மற்றும் என்னாலே சொல்ல விடுபட்டவர்களும் இந்த நாட்டிற்காகப் பாடுபட்டவர்கள் அத்தனை பேரும் தென்றலைப் போல, மலைகளைப் போல, நதிகளைப் போல இந்த நாட்டிற்குச் சொந்தமானவர்கள். அவர்களுக்கு எங்கே வேண்டுமானாலும் பெயர் இருக்கலாம். இந்த நாடு ஒருமைப்பாட்டிற்கு நிலையான உயிரோட்டம் தருகின்ற ஒரு நாடாக இருக்கிறது என்பது உண்மையாக இருக்குமானால், டெல்லியிலே இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகத்திற்கு காமராஜருடைய பெயரை வைக்க வேண்டும். இங்கே அருமை நண்பர் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள், புரியுமே தவிர, ஆங்கிலம் தெரியாது. அப்படி இருந்தாலும் ஓரளவுக்குப் புரிந்துகொள்வோம், ஒரு பகுத்தறிவு வாதி உணர்ச்சிவசப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். பெயர்களை மாற்றுவது என்பது தேவையா என்று கேட்டார்கள். நான் பெரும்பாலும் அவருக்குப் பதில் சொல்வதுகூட ஒரு அதிகப்பிரசங்கித் தனமாக இருக்குமோ என்ன கருதுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மொழியில் சொல்வதென்றால், அவர் கட்டி முடிக்கப்பட்ட கோபுரம், நான் கொட்டிக் கிடக்கின்ற செங்கற்குவியல் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்த அளவுக்கு உயராது இருப்பவன் என்பதை நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், சுயமரியாதை

358 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித்
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(புலவர் புலமைபித்தன்) [1978 செப்டம்பர் 13]

இந்த பகுத்தறிவுக்குப் புறம்பானது அல்ல. ஐந்தாயிரம் மைலுக்கு அப்பால் இருந்து வந்து ஆள வந்தவர்களுடைய பெயர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது தேவையில்லாத ஒன்று என்று நான் கருதுகிறேன். அது என்னுடைய மனதிலே முற்றுகைப்போர் நடத்துவதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுவதினாலே சொல்லுகிறேன். இடையிலே வந்து புகுந்துவிட்ட காரணத்தால், பெயர்கள் பழமையான பெயர்களாக மாறியிருக்கின்றன. அதனால் பெயர்களை மாற்றுவது என்பது மிகத் தேவையானது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். செந்தமிழ் நாடென்னும் போதிலிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதிலிலே என்று சொல்லி, அந்தப் பெயரை இடவேண்டும் என்று கேட்ட சங்கரலிங்கனார் அவர்கள் மாண்போனார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பெயரை மாற்றக்கூடாது என்று நினைத்தார்களா? பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வந்த பின்னாலே, அவருடைய அந்திம காலத்திலே அவர் சொன்னார்கள். தமிழ் மக்கள் வாழும் நாட்டிற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயரிட இந்த உடல்நிலை இடையூறு இருக்கும் என்று சொன்னால், என்னுடைய இந்த உடல் இருந்தும் பயன் இல்லை என்று சொன்னார்கள். 'செந்தமிழ் நாடென்னும் போதிலிலே, இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதிலிலே' என்கின்ற மன உணர்ச்சியோடு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பாடுபட்டதைப் பார்க்கின்றபோது, பெயர் மாற்றங்கள் தேவை என்றுதான் தெரிகிறது. அது மட்டுமல்ல, செயல் மாற்றங்களும் தேவை என்று கருதுகின்ற காரணத்தினாலே, அந்தப் பெயர் மாற்றம் தேவை என்று நான் கருதுகிறேன். மதுரை என்ற பெயர் போகாமல், அந்த சங்கம் வைத்த, தமிழ் வளர்த்த மதுரை மன்னனுடைய பெயர் போகாமல் மதுரையும் நிலைத்து, நம்முடைய காமராஜர் அவர்கள் பெயரும் நிலைத்து இருக்குமளவுக்கு இரண்டு பெயரையும் இணைத்திருக்கின்றது என்பது எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் சொன்னது போல, காமராஜ் என்று இல்லாமல், அது காமராஜர் என்றே இருக்குமானால், அது மகிழ்ச்சி ஊட்டுவதாக இருக்கும். போயும் போயும் தமிழ் வளர்த்த மதுரையினே உள்ள பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஏன் காமராஜர் பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று எண்ணமல், அவர் பெயரை வைத்திருப்பதற்கு நமது தமிழக அமைச்சர்கள் சார்பில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த உணர்ச்சியைக்கூட, 'மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையானாலும் மணம் உண்டு' என்று கருதுகிறேன். இது நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வாய்மொழி. அவர்களின் காலடியில் என்னுடைய நன்றியையும் காணிக்கையாக வைத்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொண்டு அமைகிறேன், வணக்கம்.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 359
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் மிக்க மன மகிழ்ச்சியோடு ஆதரித்துப் பேச முன் வருகின்றேன். காமராஜர் அவர்கள் நாட்டிலே சாதாரணமான மனிதனாகப் பிறந்து, பெரிய பொறுப்புக்களை வகித்து, தன்னுடைய வாழ்நாளில் ஒரு பெரிய பல்கலைக்கழகத்திலே படித்தவர் போன்ற அனுபவத்தையெல்லாம் வாழ்நாளிலே கற்று ஒரு பெரிய மேதையாகத் திகழ்ந்தார்கள். அப்படிப் பட்டவர்களுடைய பெயரை இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைக்கவேண்டுமென்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. மதுரை, தமிழ் சங்கத்தை வளர்த்த நகரம். மதுரை இல்லாமல் அவர் பெயரைச் சேர்ப்பது தமிழக அரசுக்குச் சிறப்பாக அமையாது என்றும், தமிழுக்கும் மதுரைக்கும் அவர் சம்பந்தப்பட்டவர் என்பதாலும், மதுரையிலுடைய பெயரையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பெயர் வைக்கின்ற பிரச்சினை பொதுக்கூட்டங்களிலே வந்தது. மாண்புமிகு கன்வி அமைச்சர் அவர்கள் திருப்பூர் வந்தபோதுகூட ஒரு விண்ணப்பத்தைத் தந்தார்கள். மதுரைக்கும் தமிழுக்கும் சொந்தம் உண்டு. அவர் பெயரைச் சேர்ப்பதால், மதுரை நகருக்கும் பெருமைதானே என்று கேள்வி எழுப்பாமல் இருக்கிறோம். அப்படி நாங்கள் கேள்வி எழுப்பாமல் இருந்ததால், மதுரையையும், தென்பாண்டி மாநிலத்திலே பிறந்த தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பெயரையும் இணைத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

காமராஜ் அவர்களின் ஆற்றலைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரிய பெரிய அறிஞர்கள் எல்லாம், பட்டம் பெற்றவர்களெல்லாம், துணுக்கம் பெற்றவர்களெல்லாம் தடுமாறும் ஒரு பிரச்சினைக்கு அவர்கள் தீர்வு கண்டார்கள். பாய்லர் தொழிற்சாலை திருவெரும்பூரிலே வருவதற்கு அவர்தான் காரணம். வெளிநாட்டிலே இருந்து வந்த நிபுணர்கள் எல்லாம் வந்து பார்த்துவிட்டு, எந்த இடமும் சரியாக இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். திருவனந்தபுரம் வரை சென்றார்கள். நாடு பூராவும் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு கடைசியாக பாய்லர் தொழிற்சாலை அமைக்க இடம் அமையவில்லை என்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் தலைவர் காமராஜ் அவர்களும் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களும் அந்தப் பேச்சு வார்த்தைகளிலே கலந்து கொண்டிருந்தார்கள். தலைவர் காமராஜ் அவர்கள், அவர்கள் என்ன பேசிக் கொள்கின்றார்கள் என்று கேட்டார்கள். பாய்லர் தொழிற்சாலையை எங்கே நிர்மானம் செய்வது என்ற பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்போது அவர், தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்றார்களா என்று கேட்டார்கள். எங்கெங்கே சென்றார்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் மகாபலிபுரம், காஞ்சிபுரம், மதுரை ஆகிய

360 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. செ. முத்துசாமி) [1978 செப்டம்பர் 13]

இடங்களுக்கெல்லாம் சென்றதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ராமேஸ்வரம்கூட சென்றதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இந்த இடங்களுக்கெல்லாம் நாங்கள் சேன்றோம், இடம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு காமராஜ் அவர்கள் உங்களுக்கு எந்த மாதிரி இடம் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ஆயிரம் ஏக்கர் பரப்புள்ள இடம், சமமான நிலமுள்ள பிரதேசமாகத் தேவைப்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது கூட இருந்த திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களைத் திரும்பிப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர் அப்போது தடுமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அரசு இயந்திரத்திலே இருப்பவர்கள் அப்படி ஒரு இடம் இருப்பதாக யாரும் சொல்லவில்லை. அப்படி ஒரு இடம் இருப்பதை பூகோளம் கற்றவர்கள்கூட சொல்லவில்லை. ஆனால் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் எவ்வளவு சரியாகத் தமிழ்நாட்டை அளந்து வைத்திருந்தார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு அரசு அந்த நிலத்தைத் தரும் என்று சொன்னார்கள். திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அவர் திருச்சி பாதையில் தஞ்சை இருக்கக்கூடிய நிலத்தை அளந்து எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு துல்லியமாக காமராஜ் அவர்கள் அந்தப் பகுதியைப் பற்றி நிச்சயமாகச் சொன்னார்கள் என்பதைப்பற்றி நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்குக்கூட சந்தேகமாக இருந்தது. ஆனால், அந்தத் தொழிற்சாலை அங்கே நிறுவப்பட்டது. அது இன்றைக்கு ஆசியாவிலேயே உற்பத்தித் துறையிலே, லாபம் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. திருவனந்தபுரத்திலே ஏற்படுத்த ஒரு புரொபோசல் இருந்தது. கோரத்துக்காரர்கள் எல்லாம் இவரிடத்திலே வேகமாக விவகாரம் ஆக்க வேண்டும் என்று வந்தார்கள். அவர்களிடத்திலே இவர் கேட்டார்.

(பிற்பகல் 5-40)

உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் 500 அல்லது ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு சம்மதிக்கிறேன் என்று சொல்லி, அவ்வளவு பெரியதொழிற்சாலை யை சாதாரண மனிதர் தமது மாநிலத்தில் உருவாக்கினார். அனுபவம் ஒரு பல்கலைக் கழகப் படிப்பைத் தந்திருக்கிறது. அவ்வளவு ஆற்றல் மிக்கவர். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரை வைப்பதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை. திருப்பதியில் வெங்கடேஸ்வரா பல்கலைக் கழகம் என்றிருக்கிறது. அது கடவுளின் பெயர். அதைப்பற்றி விமர்சிக்க முடியாது. அதிலும் ஆச்சரியமில்லை. பெரும்பெரும் படிப்பாளிகளின் பெயர்களை—சர். சி. வி. ராமன் போன்றவர்களின் பெயர்களை வைப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால், சாதாரண

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 361
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. செ. முத்துசாமி)

மானவர், கல்லூரிக்குக் காலடி எடுத்து வைக்காதவர், தமிழ் நாட்டுத் தலைவராக, இந்தியாவிலேயே சிறப்புபெற்ற தலைவராக விளங்கினார். காமராஜர் என்ற வார்த்தை உலகத்திலே உள்ள ஆங்கில அகராதியில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. காமராஜர் என்றால் பெரிய அரசு பதவியில் இருந்து, தன் கட்சிப் பணிக்காகத் தன்னைத் தயார்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய செயல் என்று அகராதியில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக சகோதரர் ஒருவர் சொன்னார்.

திரு. க. அறிவுழகன் : யார் அந்தச் சகோதரர்?

திரு. செ. முத்துசாமி : ஒரு முறை பேசிக் கொண்டிருந்தபோது சொன்னார். தவறிருந்தால் திருத்திக்கொள்கிறேன். காமராஜ் பிளான் வந்ததைப்பற்றித்தான் சொன்னார்கள். அதிலே ஏதாவது தவறிருந்தால் திருத்திக்கொள்கிறேன். காமராஜ் பிளான் கொண்டு வந்து, எந்தப் பெரிய பதவியில் இருந்தாலும் பதவிவிலகத் தயாராக இருக்க வேண்டும், கட்சியை உயர்த்த எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பில் இருந்தாலும் தயாராக இருக்க வேண்டும், மக்களுக்குச் சேவை செய்ய எப்போதும் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று அவர் வாழ்நாளில் செய்து காட்டினார். முதன் முதலில் சோஷலிச நாடுகளால் இந்தியாவிலிருந்து அழைக்கப்பட்டவர் காமராஜர் அவர்கள். அந்தச் சமயத்தில் தமிழ்நாட்டு உடையிலேயே—வேஷ்டியுடனும், அரைக்கை சட்டையுடனும் உலக நாடுகள் பூராவும் சுற்றி வந்த பெருமை அவரைச் சாரும். அவர் பெயரால் இன்றைக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்தப்பட இருக்கிறது. தலைவர்களின் பெயராலே பல்கலைக் கழகங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர, இந்த அரசு என்ன சாதனை செய்ததென்று சொல்லலாம். சாதனைகளை ஒரு பக்கம் செய்தாலும், பெயர் மாற்றங்களையும் மக்களின் அபிப்பிராயங்களுக்கு ஏற்றார்போல் செய்ய வேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்திலே நாம் பெயரை வைத்தாலும், இன்னொரு தலைவரின் பெயரை வைக்கக்கூடாதென்று பிரச்சினைகள் நாட்டிலே வருகின்றன. சமீபத்தில் பம்பாயில் அந்தப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. இங்கே தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பெயராலே வந்துள்ள மாற்றத்தை விரும்பி, வரவேற்று, இந்த மசோதாவைப் பாராட்டி, அமைகிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்டிமிசு தலைவரவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தை, மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயர் மாற்றுகிற மசோதாவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் வரவேற்கிறேன். நமது நாட்டில் பொதுத் தொண்டிலே ஈடுபடுகிறவர்கள், ஏதேனும் ஓர் அரசியல் கட்சி வழியாகத்தான் இன்றைய நிலையில் ஈடுபட

362 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

முடியும். காமராஜர் அவர்கள் வாழ்கிறபோது, நாடு முழுவதும் ஒரே தேசிய இயக்கம் இருந்தது. எங்கும் அன்னியரை அகற்றும் பெரும் போராட்டம், நமது நாட்டில் சுதந்திர ஒளி வெளிப்படுவதற்கு முன்னால் அனைவரும் ஒரே இயக்கமாகத்தான் இருந்தார்கள். சுதந்திரம் என்பது உறுதியானதற்குப் பிறகு, அவர்களிடையே பொருளாதாரக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே, யூத் விங், சோஷலிஸ்ட் விங், கம்யூனிஸ்ட் விங் என்று அதற்குள்ளேயே தோன்றி, பிறகு சுதந்திரத்தை அடைகிறபோது, ஓரளவிற்கு அவரவர்கள் தனித் தனி இயக்கங்களாக அமைத்து, அவைகள் பின்னர் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளாகத் தோன்றின. இது எல்லாற்று உண்மை. ஆனால், இன்றைய நிலையில், தனிப்பட்ட ஒருவன் பொதுத் தொண்டில் ஈடுபடுகிறபோது, ஓர் அரசியல் கட்சியிலிருந்து செயல்பட்டாலும்கூட, அவனுடைய பொதுத் தொண்டு முற்றுப்பெறுகிறபோது, தன்னலமற்ற தொண்டாக அது இருந்தால், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், நாட்டினுடைய ஒரு பொதுச் சொத்தாக அவரை ஏற்றுக்கொள்கிற மரபு வளர வேண்டும். நாம் ஜனநாயக மரபை ஏற்ற பிறகு, அதன்படி ஓர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் ஆட்சி புரிய முடியுமென்ற நிலை இருக்கிறது. அரசியல் ஆட்சி முறையிலே பல்வேறு ஆட்சி முறைகளை இந்த உலகம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது. மன்னர் ஆட்சியிலிருந்து தொடங்கி, பிரபுக்கள் ஆட்சி தொடர்ந்து, இன்றைக்கு மக்களாட்சி முறைக்கு வந்திருக்கிறோம். இது முடிந்து, சிறந்த, தேர்ந்த ஆட்சி முறையா என்று கேட்டால், ஆட்சித் துறையை ஆராயும் வல்லுநர்கள் இதிலும் வேறு பல மாற்றங்களைக் கொண்டு எல்லாமென்று கருத்துக்கள் தெரிவிப்பதை நாடு அறியும். ஜனநாயக ஆட்சி முறை என்று சொல்லும் போது, ஒரு கட்சி ஆட்சி முறை இருக்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொண்டாலும், கட்சி முறையில் செயல்படுகிற நிலையில், பொது நலன்களில் ஈடுபடுகிறபோது, ஒரு கட்சியில் இருந்தாலும், நாட்டு நலனை முன் நிறுத்தி ஈடுபடும் முறை, இந்த நாட்டில் உருவானதுதான் சிறந்த பாரம்பரியம். அந்தப் பாரம்பரியத்தில் வந்த நமது பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள், பிற கட்சிகளை எல்லாம் அணைத்துக்கொண்டு போகிற நல்ல பண்பைப் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் சேர்ந்து, காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்தாலும்கூட, மற்ற கட்சிகளை அணைத்துக்கொண்டு செல்லும் நல்ல ஜனநாயக மரபைப் பெற்றிருந்தார்கள். அதனால் சென்னை மாநகரத்தில், சென்னை மாநகராட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொறுப்பில் இருந்தபோது, பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்களுக்குச் சிலை அமைத்து, அந்த மரபை திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் சிறப்பாகச் செய்தது. அதைப்போல இந்த ஆட்சியும் அவருடைய தொண்டு என்றென்றும் தெரிகிற அளவுக்கு,

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதி 363
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண்-32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (வகை: திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

அவருடைய பெயர் இந்த நாட்டினுடைய வரலாற்றில் நிலைத்திருக்கிற
அளவுக்கு, இளைஞர்களுடைய பயில்கிற அந்தப் பகுதியில் உணர்கிற நிலையை
வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். ஆதலால் யாருக்கும், யாருக்கும், யாருக்கும்
குறிப்பாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய கவிஞர் புலமைப்பித்தன் அவர்கள்
மதுரை என்ற பெயர் அழிந்தால், சங்க வரலாறு—மதுரையோடு இணைந்து
சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய தமிழ் வரலாறு, மறைந்து விடுமென்பது
அஞ்சினேன் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் மறையாமல்—தமிழகத்
தினுடைய சிறப்புக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய
மதுரையும், உழைப்பின் சிறப்பையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்
டிருக்கக்கூடிய, தியாகத்தின் சிறப்பையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்
டிருக்கக்கூடிய, சுதந்திரத்தின் சின்னத்தை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்
டிருக்கக்கூடிய காமராஜர் அவர்களின் பெயரையும் இணைத்து, இந்தப்
பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பெயர் அமைத்திருப்பதை நான் என்னுடைய கட்சி
யின் சார்பிலே வரவேற்கிறேன்.

இந்தக் கருத்தை வெளியிடுகிறபோது, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்,
ஐக்கிய கட்சித் தலைவர், திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் மேலை நாட்டுப்
பல்கலைக் கழகங்களுக்குப் பெயர் அமைக்கும் ஒரு முறையைச் சுட்டிக்காட்டி
னார்கள். அதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. அவர்களெல்லாம் ஒரு
மரபாக, நகரங்களின் பெயர்களைச் சொல்லி, பல்கலைக் கழகங்களைத் தோற்று
வித்தார்கள். நாமெல்லாம் அவர்களைவிட ஒரு படி மேலே இருக்கிறோ
மென்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்கு, ஒரு கட்சியில் இருக்கிறவர்களை ஒரு
நூற்றாண்டிலே வாழ்கிறவர்களை, அந்த நாட்டுப் பொதுச் சொத்தாக ஏற்றுக்
கொள்கிற பண்பு நம்மைப்போல வளரவில்லை என்று கருதுகிறேன். எந்த
விதமான மாறுபட்ட உணர்வும் மண்ணில் இல்லை. சகரராயபாலைவனத்தில்
பிறந்த ஒருவனுக்கு தன்னுடைய பொன்னுதான். நாம் வேண்டுமானால் பாலை
வனம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அந்த இயல்பான உணர்வு தான் பிறந்த
நாடு, பிறந்த நகரம், பிறந்த ஊர் என்று பெருமைப்படும் உணர்வு என்பது
ஒரு சாதாரண மரபு.

(பிற்பகல் 5-50)

அதற்கப்பால் தன்னுடைய வாழ்ந்த, தன் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மாறு
பட்ட கருத்துக்களையுடைய தலைவர்களை அவர்களுடைய காலத்திற்குப்
பிறகு அவர்கள் ஆற்றிய பொதுத் தொண்டை ஏற்றுக் கொள்ளுகிற மரபு,
உயர்ந்த மரபு என்று கருதுகிறேன். மனிதனுடைய வாழ்விலே பல பகுதிகள்

364 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. எம். சங்கரலிங்கம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

இருக்கின்றன. அதிலே பண்பாட்டுப் பகுதியிலே, இத்தகைய தலைவருடைய கட்சி சார்பை மறந்து, அவர் வாழ்ந்த காலத்திலே கொண்டிருந்த கருத்தை மறந்து, அவர் ஆற்றிய பொதுத் தொண்டை ஏற்று, அவரை நாட்டின் பொதுச் சொத்தாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிற முறை பகுத்தறிவு மாகுக்கு ஏற்ற முறை. மறைந்த பெரியவர்களை இப்படி மதிக்கிற கொள்கையை, பகுத்தறிவுக்கு அப்பாற்பட்டு, இன்னொரு கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும், இது ஒரு உயர்ந்த சீரிய பண்பு என்றே கருதுகிறேன். எனவே தமிழகத்தினுடைய வரலாற்றில் சீரிய இடமும், சிறப்பிடமும் பெற வேண்டிய பேரறிஞர். . .

திரு. க. அறிவழகன் : மேலை நாடுகளில் இப்படிப்பட்ட பண்பு ஏன் இல்லையென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்? மேலை நாட்டில் அறிஞர் அண்ணாவும் இல்லை, பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களும் இல்லை, நாமும் இல்லை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மேலை நாடுகளுக்குப் போய் வந்தவர். ஆனாலும் இதையெல்லாம் அவர்கள் அங்கே ஆராய்ந்திருக்கமாட்டார்கள். அங்கே போய் இருந்த போது வேறு பல விஷயங்கள் அவரை ஈர்த்திருக்கும். (சிரிப்பு) நாங்கள் எல்லாம் இருக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்தே வரலாறுகளைப் படித்து அறிந்து கொண்டிருப்பதால்தான் சொல்லுகிறோம்.

புலவர் புலமைப்பித்தன் : தலைவர் அவர்களே, பல விஷயங்கள் அவரை ஈர்த்திருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அவற்றில் சிலவற்றைச் சொன்னால், நாங்களும் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும். (சிரிப்பு)

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அதைச் சொன்னால், என்னுடைய நண்பர் புலவர் புலமைப்பித்தன் அவர்கள் இப்போது இருக்கக்கூடிய ஆட்சியைப் பயன்படுத்தி என்னைச் சீக்கிரமாக இங்கிலாந்து அனுப்ப வேண்டும் என்று அமைச்சர்களிடத்தில் சொல்லிவிடுவார்களோ என்று அஞ்சுவதால்தான் நான் அத்தோடு நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : அந்த அனுபவங்கள், புலவர் புலமைப்பித்தனுக்குக் கருப்பொருளாக அமையும் என்பதற்காகக் கேட்டிருக்கலாம்.

திரு. க. அறிவழகன் : தலைவர் அவர்களே, என்னிடத்திலே கேட்க வேண்டிய கேள்வியைக் குறித்து அவர்கள் இரண்டு பேரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 365
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : “வெளிநாடுகளில் அண்ணாவும் இல்லை, காமராஜரும் இல்லை, நாமும் இல்லை” என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே அத்தகைய மேதைகள் வாழவில்லை என்று நான் கருதவில்லை. மேதைகளை மதிக்கிற பண்பு கீழை நாட்டுக்கே சொந்தம் என்று சொல்லுகிறேன். தமிழ்நாடு, பண்பின் பிறப்பிடமாகத் திகழும் இடம். அத்தகைய பண்புகள் வளர்வதைப் பாராட்டுகிறேன். அந்தப் பண்பினுடைய சின்னமாக இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

நம்முடைய நாட்டின் வரலாற்றை ஒரு பாடமாக வைத்திருந்தாலும், வருங்காலச் சந்ததியினர் அதை மறந்துவிடுகிற சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இப்படிப் பெயர் வைப்பதெல்லாம் வரலாற்றுச் சின்னங்கள். காமராஜ் என்றால், சுதந்திரப் போராட்ட வரலாறு; அதைப் போல அண்ணா என்றால், சமுதாய வளர்ச்சி, தமிழ் உணர்ச்சி, தமிழ் மறுமலர்ச்சி என்ற வரலாற்றை நம்மால் காண முடிகிறது. இவ்வரலாற்றிலிருந்து அவர்களுடைய பெயரை நீக்கிவிட்டுப் பார்க்க முடியாது. இந்தக் கால கட்டத்தை வரலாற்றில் அமைக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்தப் பெயர் அமைகிறது. அதிலேயும் கல்லூரிக்குள்ளே செல்லாமல், பல்கலைக் கழகத்திற்குள்ளே காலடி எடுத்து வைக்காமல் இருந்த அவருடைய பெயர் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சூட்டப்படுகிற சிறப்பை அவர் பெற்றிருக்கிறார் என்றால், இந்த நாட்டு மக்கள் படித்தவர்களை மாத்திரம் மதித்து, பட்டம் பெற்றவர்களை மாத்திரம் மதித்து வரும் பண்பைப் பின்பற்றவில்லை, பண்பையும் தியாகத் தொண்டையும், உயர்ந்த இலட்சியங்களையும் கொண்டவர்களையும் உயர்த்தும் பண்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக, சின்னமாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

நிர்வாகத்திலே அவர் எவ்வளவு திறமையாக இருந்தார் என்பதை அருமை நண்பர் எல்லாம், மிக அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர் கல்லூரிக்குச் சென்று அதிகம் படிக்காததுதான். அதிகம் படிக்காதவர்கள் நிர்வாகத்தைத் திறமையாக நடத்த முடியும் என்பது நிரூபித்துக்கொண்டு வரப்படுகிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. காமராஜ் அவர்கள் அதற்கு வழிவகை செய்தார்கள். படிப்புத் தேவையில்லை, பண்பும், திறமையும், பொதுநலத் தொண்டு உணர்வும் தேவை என்பதை எடுத்துக்காட்டி அவர் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. அறிவழகன் : இந்த நேரத்திலாவது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களைப் பார்த்துப் பேசினால் பொருத்தமாக இருக்கும்.

366 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-கிற்ப்பு நிதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

[1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ரொம்ப நன்றி.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : அந்த வரிசையில் அவரை நான் தலைவராக ஏற்றவன் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கும் தெரியும். தமிழ்த் தொண்டிலேயும், தன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைத் தாய்த் தமிழகத்தோடு இணைக்கிற பணியிலேயும் அவர்களுடைய தலைமையை ஏற்றுப் பணிபுரிந்தவன் நான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அன்று படித்தவர்கள் எல்லாம் எங்கே போனார்கள், என்றே தெரியவில்லை. பேராட்சத்திலே இலக்கணத்தைச் சொல்லி

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப் பட்ட வாதங்கள், படிக்காமல் இருப்பதற்குச் சாதகமாக அமைந்து விடக் கூடாதே என்ற அச்சம் எனக்கு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தவ்வி அமைச்சராக இருப்பதால், அவருக்குக் கவலை.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : இந்த எட்டுப் படிப்பு மட்டும் போதாது, எட்டுப் படிப்போடு வேறு பல துறையைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் கல்வியைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு வருகிற ஒரு உணர்வைச் சொல்லாமல் இருப்பது தவறு. இந்தப் பெயர் மாற்றத்தை, இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே மசோதாவாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். அதை அவர்கள் முன்பே கொண்டு வந்திருக்கலாம். ஆனால் நமது அரசு அப்படிச் செய்யாமல், மதுரைத் தோ்தல் காலத்திலே இந்த மாற்றத்தை அறிவித்து, அதை மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் மூலமாக, அவசரச் சட்டத்தின் வழியாகச் செய்ததால், நாம் ஒவ்வொருவரும் மறைந்த தலைவர்களுடைய பெயர்களையெல்லாம், அரசியல் அமைப்புக்கு, அரசியல் வெற்றிக்கு அல்லது அரசியல் இலாபத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோமோ என்ற ஐயம் தோன்றாமல் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இனிமேலாவது இந்த மாதிரி காரியங்களைச் செய்கிற சூழ்நிலைகள் வருகிறபோது, இப்படிச் செய்யாமல் சட்டமன்றத்திலே கொண்டு வந்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேதகு ஆளுநர் அவர்களைக் கொண்டு அவசரச் சட்டங்களைப் பிரகடனப்படுத்துவதற்குக் காரணம், ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டங்களைக் கொலாவதியாகிற

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்திறப்பு விதி 367E
தூறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978) உ

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. எம். சங்கரலிங்கம்)

பேரது இடையிலே கேட்ட, உருவாகாமல் இருப்பதற்காகத்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இது அப்படியல்ல. இந்த அரசாங்கம் முன்னதாகவே ஒரு மசோதாவாகக் கொண்டு வரவந்து இந்தப் பெயர் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கர அவர்கள் சொன்னது போல, குழப்பத் திற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமே ஏற்பட்டிருக்காது. மதுரையிலே ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிகள் கூட அங்குள்ளவர்கள் தவறான கருத்திலே அதை எடுத்துக் கொண்டதன் விளைவாக இருக்கலாம். ஆகவே முறையாகத் தேர்த்தெடுக்கப் பட்ட இரு மன்றங்களிலும் இந்தப் பெயர் மாற்றங்களுக்கான சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து செய்திருந்தால், இந்த வகுப்பு வாதங்கள் வந்திருக்காது. ஆனால் கட்சியினர், பெருந் தலைவர் அவர்களுக்குச் செய்கிற சிறப்பை யெல்லாம், தங்கள் கட்சி இலாபத்திற்குச் செய்து கொள்ளுகிற மனநிலைப் பெற்றிருக்கக்கூடாது. எந்த வகையிலும் பிறர் சந்தேகிக்காத வகையில் செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து, அமைதிநேர் பக்கையாக நடந்து தீர்மானம் பாராட்டுவது பாராளுமன்ற மனப்பான்மை. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்தின் முன்னாலே இருக்கிற இந்தச் சட்ட முன் வடிவின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த பல்வேறு கருத்துக்கள் அரசினுடைய கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்தச் சட்ட முன்வடிவை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துத் தங்களுடைய உளமார்ந்த நல்லாதாவைத் தெரிவித்த அத்தனை உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மாண்புமிகு திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: மதுரையிலே இருக்கிற பல்கலைக் கழகத்திற்கு, காமராஜ் அவர்களுடைய பெயரை வைக்க வேண்டுமென்ற அறிவிப்பு காமராஜ் அவர்களுடைய பிறந்த நாள் விழாவிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் செய்யப்பட்டதை யடுத்து அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இன்றையதினம் அந்த அவசரச் சட்டத்தை நீக்கிவிட்டு ஒரு சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ, அங்கே அதற்கு எதிர்ப்பு காணப்பட்டது என்பது உண்மை. ஆனால் அந்த எதிர்ப்பு சிறிய அளவிலே இருக்கிறது என்பதும் உண்மை. அந்த எதிர்ப்பைச் சில பேர் பாராட்டுகிறார்கள் என்றாலும், நாங்கள் அதன் படிப்படையை மாற்றிக்கொள்ளுகிற நிலைமையில் இல்லை என்றே முறையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை, சட்டமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

368 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள் இங்கே இல்லை யென்றாலும், நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், அவர் சொல்லுகின்ற யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு, இன்றைக்கு இந்தக் கருத்திலே மாறுபடுவோமானால், அதற்குக் கிளம்புகிற எதிர்ப்பை, போராட்டத்தை நாம் அனைவரும் சேர்ந்தாலும் தாங்க முடியாது என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 6-00)

ஆகவே அரசு இன்றையதினம் அந்தப் போராட்டத்தை அலட்சியப் படுத்தவில்லை என்பதையும் அந்தப் போராட்டத்திலே தொடர்பு கொண்டிருந்த சிலர் சொன்ன யோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல இங்கேயே சொன்ன யோசனையின் அடிப்படையிலும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு “மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம்” என்று பெயர் வைத்திருக்கிறோம். ஆக, எல்லோருடைய உணர்வுகளும் இந்த அரசால் மதிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட உணர்வுகளைச் சொல்வதன் மூலம் நாங்கள் எல்லோருடைய உணர்வுகளையும் மதிக்கிறோம், அலட்சியப்படுத்தவில்லை என்பதை நான் திட்ட வட்டமாகக் கூறிக்கொள்கிறேன். பலருடைய உணர்வுகள் பொருத்தமுடையதாகவும் அதே சமயத்தில் மதிப்பளிக்கக் கூடியதாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன.

காமராஜ் அவர்களைப் பற்றி பல்வேறு உறுப்பினர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். காமராஜ் அவர்கள் ‘கல்லூரிக்குள் காலடி எடுத்து வைக்கவில்லை’ என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் அவருடைய பெயரை ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைத்துப் பெருமைப்படுகிறோம் என்ற கருத்தினையும் சொன்னார்கள். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ‘ஓப்பன் யூனிவர்சிட்டி’ பாட முறை இன்றைக்கு இருக்கின்றதால், ஒருவேளை அந்தப் பொருத்தம்கூட இருக்கலாமென்று நான் கருதுகிறேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு காமராஜ் அவர்களின் பெயரை வைக்கின்ற அதே நேரத்தில் அவரைப் போற்றிப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து, அவர் செய்துள்ள தியாகங்களைப்பற்றியெல்லாம் சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய உணர்வுகளை மிக நன்றாகச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் வேளையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரை ஒரு பல்கலைக் கழகத் திற்கு வைக்கும் நேரத்தில், யாரும் அதுபற்றி ஆச்சரியப்பட்டிருக்க

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 369
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

மாட்டார்கள். காமராஜ் அவர்களின் பெயரை பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைக்கிறபோது ஆச்சரியப்படத் தேவையில்லை என்றாலும்கூட, இந்த ஆட்சியினுடைய பெருந்தன்மை, நல்ல உணர்வுகள் இவைகளையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உயிரோடு இருந்தபோது மாநகராட்சி சார்பாக ஒரு சிலை வைக்கப்பட்டது. அதேபோல கலைஞர் முதல்வராக இருந்தபோது, காமராஜ் அவர்களுக்கு ஒரு மண்டபம் எழுப்பப்பட்டது. இன்றைக்கு நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கின்ற வேளையில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு நாங்கள் காமராஜ் அவர்களின் பெயரை வைக்கிறோம் என்பதால், நாங்கள் அவரை மதிக்கிறோம், வேறு கட்சியாக இருந்தாலும் அவரைப் பாராட்டுகிறோம் என்கிற நல்ல உணர்வை இந்த நாடும் நாட்டு மக்களும் புரிந்து கொள்வார்கள். அவர் வேறு கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் கூட, நாங்கள் அதைப்பற்றியெல்லாம் பார்க்காமல், அவருடைய தொண்டையும் தியாகத்தையும் மதிக்கிறோம். நாங்கள் அவரை எதிர்த்துத்தான் இந்த நாட்டிலே ஒரு அரசியல் கட்சியாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தோம் என்பதையும், நல்ல உணர்வின் காரணமாகத்தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்பதையும் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. காமராஜ் அவர்களுடைய ஆற்றலைப்பற்றி யெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். ஜவஹர்லால் நேரு இறந்ததற்குப் பிறகு, அகில இந்தியாவிலும் அவர் எவ்வளவு பெரிய ஆற்றல் மிக்க சக்தியாக இருந்தார் என்பதைப்பற்றி இந்த நாடு அறிந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு, தமிழ்ச் சமுதாயம் அதுபற்றி மிகவும் பெருமைப்படுகிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லத் தேவையில்லை. இளைஞர்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வருகிறார்கள்—படிக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட பல்கலைக் கழகத்திற்கு காமராஜ் அவர்கள் பெயரை வைப்பது மிகவும் நல்லதுதான் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையில் அங்கு படிக்க வருகின்ற நம்முடைய இளைஞர்கள் அந்த அடிப் படையில் அத்தகைய பெரும் தலைவருடைய வாழ்க்கையை உணர்ந்து அதன்படி நடக்க வேண்டுமென்ற நல்ல உணர்வோடுதான் இதை நாங்கள் செய்கிறோம். இங்கு படிக்கின்ற இளைஞர்கள் தாங்கள் பெறுகின்ற தனி சக்தியை, சிறப்பு வாய்ந்த சக்தியை அவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் இந்த சமுதாயத்திற்கும், மற்றவர்களுக்கும், உலகத்திற்கும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் இந்தத் தலைவரின் பெயரைப் படிக்கின்ற நோத்தில் எல்லாம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற நோக்கம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. காமராஜ் அவர்களின் பெயரில் உள்ள பல்கலைக் கழகத்திலும், அறிஞர்

370. 1978ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978).

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்) [1978 செப்டம்பர் 13]

அண்ணா அவர்களின் பெயரில் உள்ள பல்லக்கைக் கழகத்திலும் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு அங்கு அவர்கள் தருகின்ற பெறுகின்ற இந்தப் புதிய ஆற்றலை வைத்துக்கொண்டு, தங்களுக்காக என்று அல்லாமல், மற்றவர்களுக்காகப் பாடுபடும் ஆற்றல் ஏற்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இருக்கிறது—நம்முடைய அந்த நோக்கம் நிறைவேறுகின்ற அளவில் புதிய பெயர் மாற்றம் நமக்குப் பயன்பட வேண்டும். இன்றைக்கு இந்தப் பெயர் மாற்ற முன்வடிவிற்கு ஆதரவு தந்து, பல்வேறு வகையிலும் பல நல்ல கருத்துக்களை வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறுவதோடு, இதை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் S அவை முன் உள்ள பிரச்சினை.

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த—சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. ஐந்திப் பஞ்சாலை மாடிகளையும் மாற்றிப் பஞ்சாலை மாடிகளாக மாற்றப்பட்டு, கட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வரையாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

தரு. க. இராமமூர்த்தி: என்னுடைய கீழ்த்தண்ட திருத்தத்தை முன்
மொழிகளேன்:—

“In clause 2, for the words ‘the Madurai Kamaraj University’ substitute the words ‘the Madurai Perunthalaivar Kamaraj University.’

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : நான் அந்த வழி மொழிகின்றேன்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: திருத்தம் கொடுத்திருப்பதற்கு அரசின் பதில் என்ன? உறுப்பினர்: பேசலாம்.

திரு. க. இராமலாத்தி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த ஆணை இன்றைக்கு தங்களுடைய தலைமையிலே மிகுந்த பெருமைக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் உரிய மகப் பெரிய காரியத்தைச் செய்து முடித்திருக்கின்றது.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 371
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. க. இராமமுர்த்தி)

பெருந் தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய பெயராலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைத்ததற்கான சட்ட முன்வடிவு இன்றைக்கு தங்களுடைய தலைமையிலே முழுமை பெறுகின்றது. எனக்கு இன்றையதினம் பெருத்த பெருமை ஏற்படுகின்றது. இது முழுமை பெறுகின்ற நாளில் தாங்கள் தலைமை யேற்று அதைச் செய்து தருகின்றீர்கள் என்ற பெருமையை நான் எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். எனக்கு உள்ளூர ஒரு ஆதங்கம். தலைவரவர்களே, நான் தங்களைப் புகழ்வதாக நினைத்து என்னைத் தவறாகக் கருதக்கூடாது. தாங்கள் இங்கே இருந்து இந்தச் சட்டமுன்வடிவு மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்து, அதை நாங்கள் கேட்கின்ற வாய்ப்பினைப் பெறாமல் போய் விட்டோமே என்கின்ற ஒரு ஆதங்கம் எனக்கு ஏற்படுகின்ற அதே நேரத்திலே, தங்கள் தலைமையில் இந்தச் சட்டமுன்வடிவு முழுமை பெறுகின்றதை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது, உள்ளபடியே இது ஈடு செய்கின்ற அளவில் அமைந்திருக்கிறது என்று எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும், இங்கே இருக்கிற தலைவர்கள் எல்லாம் பல கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆளும் கட்சியிலுள்ள புலவர் புலமைப்பித்தன் பேசும்போது, உணர்ச்சி வசப்பட்டு மிகுந்த உரிமையோடு பெருந் தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய பல்வேறு நிலைகளை, பெருமைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பிடும்போது, பெரும் தலைவர் காமராஜர் என்று குறிப்பிட்டார். காரணம் பெரும் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்தவரை, 'காமராஜ்' என்ற அவருடைய பெயரைத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் யாரும் பயன்படுத்துவது இல்லை. நாளாவட்டத்தில் அவரைப் பார்க்கும்போது, 'பெருந் தலைவர் காமராஜர்' என்ற எண்ணத்தில் தான் அந்த நிறைவோடுதான் அவரைக் கண்டார்கள். அவரை எதிர்த்தவர் களானாலும் சரி அல்லது கருத்து மாறுபாடுகள் கொண்டவர்களானாலும் சரி, அவரைக் கண்ட மாத்திரத்திலேயே அவர்களுடைய உணர்வுகளுக்கு 'பெருந் தலைவர்' என்ற பெயரே நினைவில் நின்றுது. ஆகவே என்னுடைய திருத்தமும் அதை மனதிலே வைத்துத்தான் அமைந்திருக்கிறது.

இன்னொன்றையும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பெருந் தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய பெயரால் அமைகின்ற இந்த பல்கலைக் கழகத்திற்கு நியாயங்கள் பலவற்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியான அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கு—தமிழக முதல்வருக்கு உண்மையிலேயே மெத்த பெருமிதத்தோடு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். நாங்கள் கேட்டு வந்ததா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. பெருமைக்குரிய அந்தத்

372 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1978 செப்டம்பர் 13]

தலைவருக்கு, தமிழகத்தின் பெருமையை பாரெல்லாம் உயர்த்தியவருக்கு மிகப் பொருத்தமான நேரத்தில், மிகப் பொருத்தமான அளவில் மரியாதை செய்திருக்கின்றார்கள் என்பதாலே அவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள். பாராட்டுதற்குரிய செயலைச் செய்திருப்பதால் நான் - பாராட்டுவதிலே கொஞ்சம்கூட தயக்கம் காட்டாது மட்டற்ற மெத்த பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவருடைய பிறந்த நாள் அன்று இந்த அறிவிப்பை முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்தது இன்னும் பொருத்தமுடையதாக இருந்தது. அது பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் எப்போது வேண்டுமானாலும் வரலாம் என்றாலும்கூட, உரிய நேரத்தில் உரிய மரியாதை கொடுத்ததற்காக உண்மையிலேயே பெருமையடைகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த அறிவிப்பு எந்தச் சூழ்நிலையில் வந்தது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் கூட அவருடைய கருத்தைச் சொன்னார். அவருக்கே உரிய முறையில் இந்த அவையிலே அது போன்ற ஒரு பிரச்சினை எழுவதற்கு இடமில்லை என்றாலும்கூட, அது எங்கே நடவடிக்கைக் குறிப்பில் பதிவு ஆகாமல் போய் விடுமோ என்ற உணர்வில் ஒரு உருவம் தந்து பதிவு செய்து காட்டினார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது.

(பிற்பகல் 6-10)

அதைப் பற்றி ஒன்றை நான் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான பதிலை இந்த அவையிலே தந்திருக்கிறார்கள். அதை விட சிறப்பான வகையில் பொருத்தமான பதிலை வேறு யாரும் தந்துவிட முடியாது. ஏதோ நீண்ட நெடுநாட்களாக மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் என்று இருந்துவிட்டதைப் போலவும், அதைமாற்றி இப்போது காமராஜர் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயரை வைத்து, அவசரமாக எதையோ செய்துவிட்டதைப் போலவும் தொனிக்கின்ற வகையில் ஒரு வாதம் எழுப்பப்பட்டது. ஆனால் 1965 ஆம் ஆண்டில்தான் மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் உருப்பெற்றது என்பதை இந்த அவை மிக நன்றாக அறியும். எனவே பெயர் மாற்றம் என்பது, ஒருவேளை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், தேர்தல் காலத்தில் வந்தது என்ற காரணத்தால், இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனாலும் அதற்கு இவ்வளவு பெரிய முக்கியத்துவம் தரவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 373
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. க. இராமமூர்த்தி)

அடுத்து, பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய பெயரை தற்போது மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைத்ததுபற்றிச் சொல்லவில்லை என்றாலும், தலைவர்களுடைய பெயரால் பல்கலைக் கழகங்கள் வேண்டுமா என்ற பொதுவான ஒரு கருத்தை அரசாங்கம் ஏன் பரிசீலிக்கக்கூடாது என்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், நாம் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம், நம்முடைய எண்ணங்கள் எப்படிப்பட்ட பாதையை நோக்கிப் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் தமிழகம் ஒரு புரட்சிப் பாதையை நோக்கி, ஒரு மறுமலர்ச்சியை நோக்கி, நடைபெட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் உணர்ந்தாக வேண்டும். இந்தியாவில் பல இடங்களில் இருந்த பழமையான அடிமைச் சின்னங்கள் எல்லாம் உடைத்தெறியப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் இங்கே தமிழகத்தில் மட்டும்தான் இன்னும் மன்னர் களுடைய சிலைகள் கோலோச்சிக் கொண்டிருக்கின்ற காட்சியைக் காண்கிறோம். அதிலேதான் நமக்குப் பெருமை இருப்பதாக நாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் எத்தனை பேருக்கு அடிமைகளாக இருந்தோம், எங்களை யார் யார் ஆண்டார்கள் என்பதையெல்லாம் அடையாளம் காட்டும் சின்னங்களாக அவைகளை நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சரித்திரத் திலே இருந்தாலாவது மறந்துவிடுவோம். அவைகளையெல்லாம் உருவச் சிலைகளாக வைத்துக் காப்பாற்றுவோம் என்றுதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் இன்றைய நிலை. நான் வீட்டிலிருந்து இந்த அவைக்கு வரும் வழியெல்லாம் இந்தச் சிலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டே வருகிறேன். 'சீமாட்டி வெலிங்டன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி'. யார் இந்த சீமாட்டி வெலிங்டன்? அடுத்தது 'ராணி மேரிக் கல்லூரி' ராணி என்றால் எந்த ராணி—சூயின் மேரிஸ் கல்லூரி? நாமெல்லாம் யாருக்கு அடிமையாக இருந்தோமோ அந்த ராணி. அந்த அளவுக்கு பழமையைப் பாதுகாப்பதில் நாம் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் நாம் அடிமைத் தனத்திற்கு ஆட்பட்டிருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றிக்கூட கவலைப்படுவதில்லை. யார் நம்மை நசுக்கினார்களோ அவர் களுடைய உருவச் சிலையைக் காப்பாற்றுவதிலே நமக்கு அக்கறை இருக்கிறது. ஆனால் யார் நம்மையெல்லாம் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்களோ யார் நம்மையெல்லாம் ஒரு மறு மலர்ச்சியை நோக்கி, புதிய பாதையை நோக்கி அழைத்துச் சென்றார்களோ அவர்

374 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1978 செப்டம்பர் 13]

களுடைய பெயரை வைக்கிற போது, இப்படிப்பட்ட எதிர்ப்புகள் நம்மை நோக்கி வருகின்றன என்றால், நாம் இதையெல்லாம் நன்றாக உணர்ந்ததாக வேண்டும்.

பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களைப் பொறுத்தவரை, ஒன்றை நான் பெருமிதத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர் எப்போதுமே பிரச்சினைக்குரியவராக, நிரந்தரமாகவோ பிரச்சினைக்குரியவராகவோ இருந்திருக்கிறார். என்றாலும்கூட அவரோடு கொள்கை அடிப்படையில், கருத்து வேற்றுமை கொண்டவர்கள், அரசியல் ரீதியாக மாறுபாடு கொண்டவர்கள் எல்லாம்கூட, தலைவர் காமராஜர் அவர்கள், அவருடைய கட்சிக்குள்ளாக வளமாக இருக்க வேண்டும், வலிவோடு இருக்க வேண்டும், வல்லமையோடு இருக்க வேண்டும் என்பதிலே மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள்.

தந்தை பெரியார் அவர்களானாலும் சரி, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களானாலும் சரி, காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளே பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் வலிமை மிகுந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதிலே மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி இருப்பதன் மூலம்தான் தமிழினம் உயர்வு பெற முடியும் என்பதைச் சரியாக உணர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து கொண்டு துணை நின்றார்களா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. அல்லது காங்கிரசுக்கு வெளியே அரசியல் ரீதியாக அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியை எதிர்க்காமல் இருந்தார்களா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. காங்கிரசை ஆட்சியிலிருந்து அகற்ற வேண்டும் என்ற நிலையில் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுக்காமல் இருந்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் காமராஜர் அவர்கள் வலிமையாக இருந்ததால்தான், தமிழகத்திலே உள்ள பின்தங்கியவர்களுக்கும், தமிழகத்தில் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், கல்வி வசதி அற்றவர்களுக்கும், இன்னும் சொல்லப்போனால் பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கும் நல்லது என்ற எண்ணம் இருந்தது. இதுதான் அன்றைக்கிருந்த நிலைமை. இந்த வார்த்தைகளை மறைப்பதில் பயனில்லை. எனவே அதுபோன்ற நிலைமைகளுக்குப் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் காங்கிரசுக்குள் வலிமையாக இருக்க வேண்டும், இருந்தாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் அப்போது ஏற்பட்டது தவறல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியிலே அவர் நன்றாக வளருவதற்காக எந்த அளவுக்கு அவர்கள் ஆவல் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை என்னாலே இன்றைக்கும் எண்ணிப் பார்க்க முடிகிறது.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 375 துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. க. இராமமூர்த்தி)

இந்த வகையில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று 'வேண்டுமானால் நான் திராவிடர் கழகத்தையே கூட கலைத்து விடுவேன், பெருந்தலைவர் காமராஜருக்கு ஆதரவு தருவேன்' என்று ஒரு முறை குறிப்பிட்டார். காரணம், தந்தை பெரியார் அவர்கள் எடுத்த காரியங்களை நிறைவுபடுத்தும் மனிதராக பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் திகழ்ந்தார்.

இன்றைக்கு அந்த மூன்று பேருமே நம்மிடையே இல்லை என்றாலும் அவர்கள் இல்லாத நிலையில் அவர்களுடைய நினைவாக இந்தக் காரியம் நடைபெறுகிறது என்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஆற்றிய அரும் பெரும் காரியங்களைப் பற்றி யெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனாலும் நான் ஒன்றைப்பற்றி மட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எதிரே இருக்கிற துறைமுகம் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய காலத்திலேதான் நமக்குக் கிடைத்தது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. சென்னைக்குத் துறைமுக விரிவாக்கம் வரக்கூடாது என்பதற்காக எவ்வளவு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமோ அவ்வளவும் அந்தக் காலத்தில் வேறு சிலரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. துறைமுகத்தை இந்தப் பக்கத்திலே கொண்டுவருவதன் மூலமாக சென்னை மக்களுக்கு மிகத் தேவையான கடற் காற்றும், கடற்கரையும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்ற குரல் அன்றைக்குக் கடுமையாக எழுந்தது. ஆனாலும் அந்த நேரத்தில் இதற்கு ஆதரவாக ஒரு முடிவு எடுக்கவில்லை என்றால், துறைமுக விஸ்தரிப்பு என்ற பேச்சுக்கே இடமிருக்காது என்ற நிலையில் "சோறு வேண்டுமா, காற்று வேண்டுமா" என்கிற வினாவை எழுப்பி, சோறுதான் முதலில் வேண்டும் என்று துணிந்து ஒரு முடிவை எடுத்தார்கள். அந்த முடிவு இன்றைக்குப் பொருளாதார ரீதியாக நமது மாநிலத்திற்கு எந்த அளவுக்கு உதவியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் பெருமிதத்தோடு எண்ணிப் பார்க்க முடிகிறது.

அதைப் போலவே இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் டெக்னாலஜி என்கிற கல்வி நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில், தென் மாநிலங்களில் ஒரு மாநிலத்தில் அமைய வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கம் முடிவு செய்த போது, அதைத் தம் மாநிலத்திற்குப் பெற வேண்டும் என்று பெருந்தலைவரிடம் நண்பர்களாக இருந்த மற்ற முதலமைச்சர்களே கடுமையாகப் போட்டி போட்டுக்கொண்டு முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தபோது, அன்றைக்

376 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1978 செப்டம்பர் 13]

திருந்த கல்வி அமைச்சர் கூட கைவிரித்துவிட்ட நிலையிலும்கூட 'தஞ்சை-திருச்சிக்கு இடையே இருக்கிற இடத்தைத் தருவதாகச் சொன்னார்கள் என்று சொன்னார்களே அதைப் போன்று அப்போது பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் தலையிட்டு கிண்டியில் இடம் இருக்கிறது கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அன்றைக்கு அவர் செய்த முடிவு இன்றைக்கு எவ்வளவு பெரிய பயனைத் தந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் செய்தது படிக்காத காமராஜர் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நான் அவரைப் படிக்காத காமராஜர் என்று என்னைக்கும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தங்களைப் போலவே அவரும் தமிழிலே மிகுந்த புலமை பெற்றவர்கள். ஒருவேளை இலக்கிய நயத்தோடு பேசுகிற ஆற்றல் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனாலும் இந்த மண்ணின் வாசனைக்கு ஏற்ப மற்றவர்களைவிட மிக அதிகமான அளவுக்கு மக்களைக் கவருகிற பேச்சுத்திறம் கொண்டவராக அவர் விளங்கினார். இலக்கியப் புலமையைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, பெரிய அளவில் கம்ப ராமாயணம் போன்றவற்றை மற்றவர்களோடு விவாதிக்கிற வல்லமையைப் பார்த்திருக்கிறேன். வெளி வருகிற புத்தகங்கள் எதுவானாலும் வந்த உடனே அவற்றைப் படித்து முடிக்கிற பழக்கத்தை அவர் கொண்டிருந்தார். அது ஆங்கிலமானாலும் சரி, தமிழானாலும் சரி, படித்துமுடித்துவிட்டு மற்றவர்களோடு அதை விவாதம் செய்கிற தன்மையை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இவைகள் எல்லாம்தான் அவரை மிகச் சிறந்த நிர்வாகியாக, திறம் படைத்த நிர்வாகியாக ஆக்கியது. இதன் காரணமாகத்தான் அவர் இந்தியாவிலேயே ஒரு ஈடு இணையற்ற ராஜ தந்திரியாக விளங்க முடிந்தது.

(பிற்பகல் 6-20)

வெறும் காங்கிரசினுடைய கொடி எடுத்த தொண்டுகை ஆரம்பித்து. நாட்டினுடைய தலைவியை நிர்ணயிக்கும் மாமனிதனை உயர்ந்தவர் அவர் இந்த மாநிலத்திற்கு, தமிழகத்திற்குப் பெருமை தேடித் தந்திருக்கின்ற மற்றவர்களை அவரைப் பொறுத்த அளவிலே எப்படி மதித்தார் என்று நாம் அறிவோம். யாரையும் விரோதிகளாக அவர் எண்ணியது கிடையாது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் அவருக்கிருந்த ஈடுபாடு எனக்குத் தெரியும். அவர் கடைசியாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோது, மருத்துவமனையிலே சென்று பார்த்தார், முதன் முறையாக கடுமையான நோய் வந்திருந்தது. மருத்துவர்கள் பயத்தின் காரணமாக இதை எப்படி வெளியிடுவது என்று பயந்து கொண்டு மருத்துவம் செய்யாமல் அல்லது எப்படி மருத்துவம் செய்வது என்று பயப்பட்டார்கள். முதலமைச்சர் என்ற முறையில் எவ்வளவு சிறந்த

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 377
துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

1978 செப்டம்பர் 13] (திரு. க. இராமமூர்த்தி)

மருந்துகள் தந்தாலும் எப்படி இருக்குமோ என்று மருத்துவர்கள்
அச்சத்தோடு இருந்தார்கள். அவர் மருத்துவர்களிடம் கோபித்துக்
கொண்டு அதற்காக ஒரு மருத்துவர்கள் பேனலைப் போட்டு, மருத்துவர்கள்
அண்ணா அவர்களைப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.
அந்த அடிப்படையிலே ஒரு 'பேனல் ஆப் டாக்டர்ஸ்' நியமிக்கப்பட்டார்கள்
என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, அந்நியச் செலவாணித்
தடங்கல்கள் ஏற்பட்டன. காலதாமதம் ஏற்படுமே என்று மிகக் கடுமையாக
மத்திய அரசுடன் போராடி, உடனடியாக அந்நியச் செலவாணி பெறச்
செய்தார். அதை இப்போது நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல,
பல நேரத்திலே அண்ணா முதலமைச்சராக இருந்தபோது, எதிர்க்கட்சியிலே
இருந்த நாங்கள், அவரிடம் எப்படியெல்லாம் சட்டமன்றத்திலே எதிர்த்துப்
பேசினோம் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருப்போம்.
அப்போது பத்திரிகைகளிலே எழுதுகிறபோது வயதின் காரணமாக,
கோபதாபங்கள் காரணமாக, கொஞ்சம் முறை தவறி வார்த்தை
களைப் பயன்படுத்தினால், எவ்வளவு கடுமையாக எங்களை
எச்சரித்து அனுப்புவார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இந்த
நாட்டிற்காக, பாடுபட்ட மனிதர்களை அவ்வளவு சுலபமாக அலட்சியப்
படுத்திவிடக் கூடாது என்பதில் கண்டிப்பாக இருப்பார். தந்தை
பெரியார் அவர்களுக்கும் இவருக்கும் இருந்த சம்பாட்டைப் பற்றி
நான் சொல்லத் தேவையில்லை. பெருந்தலைவர் காமராஜரைக் கதராடை
அணிந்த பெரியார் என்றுதான் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்
களிடத்திலே இருந்த நெருக்கத்தை, நேரடியாக அவர்கள் அளவளாவிக்கொண்டிருந்ததை என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடிகிறது. அப்படிப்பட்ட
தலைவர், என்னுடைய உற்ற தலைவர், தமிழகத்தின் விடுதலைத் தலைவர், விடுதலை
அடைந்த இந்தியாவில் தமிழகத்தை வளமிக்க நாடாக வளர்த்த தலைவர், இந்தியாவினுடைய தலைநிலையை முறையாக நிர்ணயித்து, நல்வாழ்வை ஏற்படுத்துவதற்கு வழிவகுத்துத்தந்த தலைவர் பெயராலே இன்றைக்கு பல்கலைக் கழகம் அமைகிறது என்று பெருமிதமும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். அகிலே பெருந்தலைவர் என்கிற வார்த்தையை சேர்ப்பதினாலே மேலும் பெருமை அடைய முடியும். அமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு சங்கடம் இருக்கலாம். சட்டமன்றப் பேரவையிலே நிறைவேறி வந்திருக்கிறது. மீண்டும் இதற்குத் திருத்தம் என்றால் பேரவைக்குச் செல்ல வேண்டுமே என்று இருக்கலாம். இன்னும் ஒரு நாள் இருக்கிறது; செய்ய முடியும். பெருந்தலைவர் என்ற பெயர் அந்த வார்த்தை இருந்தால் தான் மரியாதையாக என்பதல்ல. பொன் குடத்திற்குப் பொட்டிட்டுப்பார்க்க வேண்டுமோ என்று

378 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978)

(திரு. க. இராமமூர்த்தி) [1978 செப்டம்பர் 13]

சொல்லுவார்கள். பெருந்தலைவர் காமராஜரைப் பொறுத்தவரையில், காமராஜ் என்றால் தானாகவே பெருந்தலைவர் என்று எண்ணத் தோன்றும். வர இருக்கின்ற தலைமுறையினர் எந்தச் சூழ்நிலையில் பெருந்தலைவர் என்ற பெயர் வந்தது என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்படும். அத்தோடு மட்டுமல்ல, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தந்தை பெரியார் பல்கலைக் கழகம், பேரறிஞர் அண்ணா பல்கலைக் கழகம் என்று சொல்லும்போது, இதுமட்டும் காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் தானா என்று நினைத்துவிடக்கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத் தோடு அதிலே கூட சங்கடம் ஏற்படக்கூடாது என்பதை எண்ணி, பெருந்தலைவர் காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் என்று பெயர் சூட்ட வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஏற்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். மதுரை என்று இருப்பதிலே மாறுபட்ட கருத்து எனக்கில்லை. அது நல்லது என்றுதான் நானும் கருதுகிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். பெருந்தலைவர் காமராஜ் பொது வாழ்க்கையினுடைய அடித்தளமாக மதுரை இருப்பதாலே, அதிலே தவறில்லை. பெருந்தலைவர் என்ற வார்த்தையை சேர்ப்பதில் அவசியம் சங்கடம் வராது. அது மேலும் பெருமையைச் சேர்க்கும் என்று கூறி, அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : 'காமராஜர்' என்ற அந்தப் பெயர் உலகம் அறிந்த பெயராக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அப்படியே அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைத்திருக்கிறோம். வேறு வார்த்தைகளைச் சேர்த்துக் கொள்வது உலகம் தெரிந்த அந்தப் பெயருக்குப் பொருத்தமாக இருக்காது என்ற காரணத்தினாலே, அப்படி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அருமை நண்பர் திருத்தத்தை வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பிரிவுகள் 3, 4, 5, 6 ஆகியவைகளுக்கும் உறுப்பினர் அவர்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லாத் திருத்தங்களும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதால் அவைகளை வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மற்ற திருத்தங்களை முன்மொழிய விரும்பவில்லை.

1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் 379 துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு

1978 செப்டம்பர் 13]

பிரிவுகள் 3 முதல் 7 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த சிறப்பு விதித்துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு/எண் 32-1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த சிறப்பு விதித்துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. இரா. மூர்த்தி அவர்கள் என்னுடைய குரலைக் கேட்க முடியவில்லை என்று வருந்தி னார்கள். இந்த மசோதாவின் மீது பேச விரும்பியவர்களை எல்லாம் பேச விட்டேன். மணியின் மீது கை வைப்பதில்லை என்ற விரதத்தோடு பேசவிட்டேன். அவர்கள் பேசி முடிக்கும் வரையில் பேசவிட்டேன். தலைவராக வந்த பிறகு, இன்றுதான் மணி அடிக்கின்ற வேலை வேண்டாம் என்று விட்டுவிட்டு, எல்லோரையும் பேசவிட்டேன். அது என்னுடைய மகிழ்ச்சிக்கு அடையாளம். பட்டம் பெறாத ஒருவருடைய, பெயரை, பட்டதாரிகளை உற்பத்தி பண்ணுவதற் கென்றே தோன்றியிருக்கின்ற பல்கலைக்கழகத்திற்கு வைத்தது உலகத்திலேயே நம் தமிழ் நாட்டில் தான் ; தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பெயர்தான். இதுதான் முதன்முதலாகத் தோன்றிய ஒன்று. இந்த ஆட்சி செய்திருக்கும் புரட்சிக்கு, புரட்சிகரமான காரியத்திற்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், அந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஒரு மனதாக ஆதரவளித்திருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுடன் நானும் பலமுறை சிறையில் சேர்ந்திருந்தவன். அப்போது வயது முதிர்ந்த நண்பனாக நான்தான் இருந்துகொண்டிருந்தேன். இந்தத் தீர்மானத்தை நான் மனமகிழ்ச்சியோடு ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவுக்கு வாழ்த்துக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

380 1978 ஆம் ஆண்டு மதுரைப் பல்கலைக் கழக (திருத்த-சிறப்பு விதித் துறைகள்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு

[1978 செப்டம்பர் 13]

2. அறிவிப்பு—தொடர்ச்சி

(4) 1978-79 ஆம் நிதியாண்டிற்குரிய அவைக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்கள் நியமனம் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

1978-79 ஆம் நிதியாண்டிற்குரிய அவைக் குழுவிற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய ஆறு உறுப்பினர் பதவிகளுக்கு, கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்கள் முறையாக நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள் :—

1. திருமதி சி. தமிழாசி.
2. திரு. பி. ஆர். தாமஸ்.
3. திரு. ஜெ. எம். மியாக்கான்.
4. திரு. செ. முத்துசாமி.
5. புலவர் புலமைப்பித்தன்.
6. திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்.

நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ள உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையானது, அதாவது, ஆறு, நிரப்பப்பட வேண்டிய காலியிடங்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக இருப்பதால், இந்த ஆறு உறுப்பினர்களும், அவைக் குழுவிற்கு முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். அத்துடன் மேலவை விதி. 173(1)ன் படி கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களை நான் நியமிக்கிறேன்.

1. திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்.

2. திரு. ஆ. நல்லசிவம்.

மேலவைத் துணைத் தலைவர், அலுவல் முறையில், குழுவின் தலைவராவார்.

மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் நாளை மாலை 3 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிரப்சல் 636)

1978 செப்டம்பர் 13]

8. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

Nil.

B. *Reports, Notifications and Other Papers.*

† 25. The Tamil Nadu Agricultural Produce Markets (Amendment and Special Provisions) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 27 of 1978), as passed by the Assembly.

† 26. The Madurai City Municipal Corporation (Third Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 28 of 1978), as passed by the Assembly.

† 27. The Madras City Municipal Corporation and the Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1978 (L.A. Bill No. 29 of 1978), as passed by the Assembly.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

† Laid on the Table of the House on 12th September 1978.

இணைப்பு I.

L.A. BILL No. 35 OF 1978.

(As passed by the Assembly.)

[322 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 7(1)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1978.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-ninth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation (No. 5) Act, 1978.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1978.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year which commenced on the 1st April 1978, a further sum not exceeding 22 crores, fifty-two lakhs and fifty-one thousand rupees being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Tamil Nadu Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE

(See section 2)

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
1	Land Revenue Department.	..	8,000	8,000
3	Motor Vehicles Acts—Administration.	50,00,000	..	50,00,000
9	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	2,09,000	..	2,09,000

1978 செப்டம்பர் 13]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3) Rs.	(4) Rs.	(5) Rs.
11	District Administration ..	39,60,000	..	39,60,000
13	Administration of Justice ..	..	1,36,000	1,36,000
14	Jails	15,00,000	..	15,00,000
16	Fire Services	..	34,000	34,000
17	Education	25,58,000	..	25,58,000
18	Medical	3,99,000	..	3,99,000
19	Public Health	71,91,000	..	71,91,000
20	Agriculture	6,01,000	..	6,01,000
21	Fisheries	21,39,000	..	21,39,000
23	Co-operation	21,98,000	..	21,98,000
24	Industries	66,88,000	..	66,88,000
25	Cinchona	2,50,000	..	2,50,000
27	Khadi	2,53,000	..	2,53,000
30	Social Welfare	18,25,000	..	18,25,000
31	Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.	4,90,000	..	4,90,000
32	Welfare of the Backward Classes, etc.	3,91,000	..	3,91,000
34	Urban Development ..	3,25,00,000	..	3,25,00,000
35	Civil Supplies	70,72,000	..	70,72,000
36	Irrigation	4,50,00,000	..	4,50,00,000
37	Public Works-Buildings ..	5,86,000	..	5,86,000
39	Roads and Bridges ..	3,00,00,000	..	3,00,00,000
40	Road Transport Services and Shipping.	25,00,000	..	25,00,000
43	Miscellaneous	41,03,000	..	41,03,000
45	Forest Department ..	6,71,000	..	6,71,000
47	Information, Tourism and Film Technology.	6,42,000	..	6,42,000

[1978 செப்டம்பர் 13]

Sums not exceeding.

<i>Demand number.</i>	<i>Services and purposes.</i>	<i>Voted by the Legislative Assembly.</i>	<i>Charged on the Consolidated Fund of the State.</i>	<i>Total.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(6)
		Rs.	Rs.	Rs.
50	Capital Outlay on Agriculture.	5,31,000	..	5,31,000
51	Capital Outlay on Industrial Development.	1,90,45,000	..	1,90,45,000
52	Capital Outlay on Irrigation.	..	1,000	1,000
53	Capital Outlay on Public Works—Buildings.	21,26,000	..	21,26,000
54	Capital Outlay on Roads and Bridges.	28,61,000	..	28,61,000
56	Capital Outlay on Forests.	23,10,000	..	23,10,000
57	Miscellaneous Capital Outlay.	2,73,72,000	..	2,73,72,000
58	Loans and Advances by the State Government.	1,21,01,000	..	1,21,01,000
	Grand Total ..	22,50,72,000	1,79,000	22,52,51,000

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,
 Madras,
 Date: 13-9-1978.

MUNU ADHI,
 Speaker,
 Tamil Nadu Legislative Assembly.

1978 செப்டம்பர் 13]

இணைப்பு

[323 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 7(2) க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]
L.A. Bill No. 33 of 1978.

(As passed by the Assembly.)

*A Bill to amend the Tamil Nadu Co-operative Societies
(Appointments of Special Officers) Act, 1976.*

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-ninth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Co-operative Societies (Appointment of Special Officers) Amendment Act, 1978.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 6th day of June 1978.

2. *Amendment of President's Act 25 of 1976.*—In the Tamil Nadu Co-operative Societies (Appointment of Special Officers) Act, 1976 (President's Act 25 of 1976), in section 4, in subsection (1), for the words “two years” the words “three years” shall be substituted.

3. *Repeal.*—(1) The Tamil Nadu Co-operative Societies (Appointment of Special Officers) Amendment Ordinance, 1978 (Tamil Nadu Ordinance 3 of 1978), is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken under this Act as if this Act had come into force on the 6th day of June 1978.

இணைப்பு III

[339 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 7(3)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 32 of 1978.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madurai University Act, 1965.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-ninth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madurai University (Amendment and Special Provisions) Act, 1978.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 22nd July 1978.

2. *Amendment of section 1, Tamil Nadu Act 33 of 1965.*—In sub-section (1) of section 1 of the Madurai University Act, 1965 (Tamil Nadu Act 33 of 1965) (hereinafter referred to as the principal Act), for the expression “the Madurai University Act”, the expression “the Madurai Kamaraj University” shall be substituted.

3. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act 33 of 1965.*—In section 3 of the principal Act, in sub-section (1), for the expression “by the name ‘the Madurai University’”, the expression “by the name ‘the Madurai Kamaraj University’”, shall be substituted.

4. *Substitution of the expression “Madurai Kamaraj University” for the expression “Madurai University” in Tamil Nadu Act 33 of 1965.*—Throughout the principal Act, except in section 1 and sub-section (1) of section 3, for the expression “Madurai University” wherever it occurs, the expression “Madurai Kamaraj University” shall be substituted.

5. *Construction of references to “Madurai University” and “Madurai University Act”.*—References to “Madurai University” and “Madurai University Act” in any Act or in any rule,

1978 செப்டம்பர் 13]

notification, proceeding, order, regulation, by-law or other instrument made or issued under such Act or “statutes”, “ordinances” and “regulations” made or continued in force under the principal Act shall be construed as references to “Madurai Kamaraj University” and “Madurai Kamaraj University Act” respectively.

6. *Legal proceedings*.—Where immediately before the commencement of this Act any legal proceedings are pending to which the “Madurai University” is a party, the “Madurai Kamaraj University” shall be deemed to be substituted for the “Madurai University” in those proceedings.

7. *Repeal*.—(1) The Madurai University (Amendment and Special Provisions) Ordinance, 1978 (Tamil Nadu Ordinance 7 of 1978), is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal anything done or any action taken under the principal Act, as amended by the said Ordinance, shall be deemed to have been done or taken under the principal Act, as amended by this Act, as if this Act had come into force on the 22nd July 1978.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

- (2) திருச்சி மாவட்டம் கரூரை அடுத்த வெங்க
மேட்டில் 11-8-1978 அன்று பஞ்சாயத்து
யூனியன் பள்ளிக்கூடம் இடிந்து விழுந்து
மாணவர்கள் இறந்ததும், காயமடைந்ததும்
குறித்து. 409-411
- (3) சென்னை அம்பத்தூரிலுள்ள சதர்ன் ஸ்விட்ச்
கீர் நிறுவனம் மூடப்பட்டுள்ளது குறித்து. 411-413
- (4) மோகனூர் சேலம் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை
மூடப்பட்டுள்ளது குறித்து. 413
7. தகவல் கோரல்—
- (1) பாராளுமன்றச் செயலாளர்கள் குறித்து. 413-414
- (2) சட்ட முன்வடிவுப் பிரதிகள் உறுப்பினர்
களுக்கு முன்கூட்டியே அளித்தல். 414-415
8. உறுதிமொழிக் குழுவின் அறிக்கை. 415
9. அலுவல் வரிசையில் மாறுதல். 415
10. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி. 415-474
11. அரசின் சட்ட முன்வடிவு—
- தமிழ்நாடு 1978-ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக்
கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு
(சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண்
31/1978). 476-494
12. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள். 495-498